

Giới thiệu Trùng Sinh Kikyou

Truyện Trùng Sinh Kikyou kể về một cô gái hiện đại là Vân Phi Tuyết, bị người hãm hại, gặp tai nạn và xuyên không qua bộ phim Inuyasha, trở thành nữ nhân vật phụ Kikyou. Bộ phim chính gốc kể về cuộc phiêu lưu của Higurashi Kagome, người có thể trở về quá khứ nhờ chiếc giếng cổ thần bí trong ngôi nhà của mình và gặp gỡ bán yêu Inuyasha. Từ đây họ bắt đầu yêu nhau ngọt ngào và cùng đi thu thập mảnh vỡ ngọc tứ hồn với những người bạn đồng hành là Sango, Miroku, Shippo...

Trong chính văn có đề cập Kikyou là người thứ ba trong truyện tình giữa Inuyasha và Kagome. Tuy nhiên việc xuyên qua của Vân Phi Tuyết đã thay đổi cuộc đời của Kikyou. Tạo ra một quan hệ không tương với nhân vật huyền thoại sesshomaru

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Xuyên Qua- Lần Đầu Tham Chiến

Ư...đau quá...đây là nơi khi ho có gáy nào vậy? Thời buổi này còn có rừng cây, núi đá vậy sao trời?

Chắc...không phải mình lên thiên đường đi? Ờn cái gì mà ờn? Không thấy người ta đau đầu sao? Mà tiếng gì vậy nhỉ?

Nghe qua thấy giống đánh nhau nha. Vân Phi Tuyết đứng dậy theo hướng âm thanh phát ra mà đi. Ông trời, Phật Tổ, Như Lai...cái này là...đóng phim sao? Nha vậy cũng đặc sắc quá đi: có quái vật này...mà nó là con gì ấy nhỉ, nhìn giống chim. Trong khi đang miên man suy nghĩ thì một con ác điều đã bay sập lại Phi Tuyết.

Nàng còn chưa kịp ngạc nhiên đã thấy một bóng dáng màu đỏ chắn trước mặt nàng sau đó thì thấy từng mảnh da thịt của con chim rơi rụng. Thậm chí còn có cái đầu lăn lông lóc đến bên cạnh nàng.

-Kikyou cô điên sao? - Tên áo đỏ gất gỏng.

-Ngươi mới điên đấy! Cả nhà ngươi đều điên- Nàng lớn tiếng quát lại.

Nhưng ngấm lại một lúc nàng mới giật mình.

- Ách...thật xin lỗi..ta không có nói ngươi- Thật muốn tự tát mình một cái. Ai bảo trời sinh nàng nhanh nhẹn nhanh nhẹn làm gì?

-Nhưng mà ngươi mới gọi ta là gì? Kikyou..có phải không?

-Đừng đùa, thấy rồi thì giúp chúng ta một tay đi. Phi Tuyết ngăn người. Hắn nói nàng là Kikyou ...

Cũng hay thật, thoát khỏi cái thế giới tối tăm kia, giờ lại rơi vào bộ Inuyasha. Số phận trở trêu a. Nhưng nếu lão thiên cho nàng cơ hội sống thì sao nàng nỡ nhẫn tâm bỏ qua đây. Vấn đề là sao mà nàng lại xuyên đến đây nhỉ? Thôi bỏ qua vậy, tình hình trước mắt không phải là cơ hội tốt để suy nghĩ.

-Inuyasha cứu vớ!! - Một tiếng kêu cứu thất thanh lôi nàng trở về hiện thực. Là Kagome a, nhìn bộ đồ là thấy. Một gương mặt tinh tế, thanh tú, mắt to tròn, môi đỏ mọng, da trắng hồng, mái tóc đen mượt tự nhiên xỏa xuống hơn vai theo gió mà nhảy múa. Dáng người cao khoảng 1m55, mặc đồng phục học sinh màu trắng và xanh lá khá hài hòa. Còn có Kouga, quái điều, Shippo, Sango, Miroku, Kirara.. thì ra là tới tập này rồi. Nhưng mà nàng không nhớ lúc này Kikyou có xuất hiện đi?

-Inuyasha nó bay xa quá rồi, đuổi theo chắc không kịp.- Miroku lên tiếng.

- Con mẹ nó, Kikyou cô mau cho nó một phát đi. Kikyou em gái ngươi! Ta mới xuyên qua thì làm sao mà biết bắn cung, biết sử dụng linh lực chứ! Tuy nhiên những lời này nàng làm sao dám nói ra.

- Ta không có cung- Nàng thành thật đáp.

- Đón lấy- Chỉ thấy một cây cung bay từ trên trời xuống.-Tên ở dưới chân cô. Cứu a..nàng làm sao biết bắn. Làm đại vậy, dù sao Kagome cũng không chết được. Lại nói là hắn bảo nàng làm mà. Nghĩ là làm, nàng vươn cung nhắm ngay cánh con quái điều sau đó buông tay nhắm mắt cầu nguyện cho trúng nó. Cũng thật kỳ lạ, mũi tên mang theo linh lực màu xanh trong suốt bay thẳng đến cắt đứt cánh con quái điều khiến nó rơi xuống.

- Bắt được rồi, Kagome nàng không sao chứ?- Inuyasha đón được Kagome đang lao thẳng xuống rồi ôm lấy cô ấy đáp cánh một cách đẹp mắt.

- Uhm, Kikyou cảm ơn cô. Hờ.. chuyện kì lạ gì vậy? Nàng dám đảm bảo lúc này nàng nhắm không chuẩn mà lực tay cũng nhẹ thì làm sao nó bay lên đến

đó được?

- Không có gì, chỉ là một cái nhấc tay chi lao(việc nhỏ) mà thôi.

- Các người ở đây đi, ta đi xử bọn chúng- Inuyasha nói xong thì hùng hùng hổ hổ chạy mất. Hừm có lẽ là sợ nàng hiểu lắm đây mà. Uhm giờ mới có dịp quan sát kĩ, thì ra một nam nhân khôi ngô tuấn tú đứng ở trước mặt cô, hình thể hần khỏe đẹp phải sánh ngang chừng người mẫu nổi tiếng, cao khoảng 1m75, lông mày rất rậm, con ngươi hẹp dài sâu xa, lông mi dày, từng đường cong khuôn mặt giống như được điêu khắc, tóc màu bạc dài, trên đầu có 2 cái tai nhỏ nhẹ nhàng cử động. thật đáng yêu a. Quả nhiên đủ mỹ nha. Hần khoác trên mình một bộ áo mào đỏ- áo lông chuột lửa.áo khoác của Inu Yasha thường được anh bỏ vào trong quần chứ không bỏ ra ngoài. Sườn áo không được may gấp và tay áo chỉ được khâu một phần với thân, tạo ra một khe hở từ đó có thể nhìn thấy chiếc áo trắng kosode phía trong. Cổ áo mở và dài, phần viền cổ rất rộng. Khi mặc vào thì phía sau lưng tạo thành một nếp cuộn. Ông tay áo khá rộng, mép áo được thiêu các dải ruy-băng, nhờ đó ông tay áo được giữ lại ở cổ tay. Chiếc áo khoác dài xấp xỉ đến chân của InuYasha, tuy nhiên điều lạ là chiếc áo trong kosode lại được nhìn thấy qua khe hở của quần. Có thể là gấu chiếc áo khoác Chuột lửa đã được gấp lại để thuận tiện cho việc di chuyển. Ngoài ra anh còn buộc một sợi dây đen quanh thân mình vắt qua vai phải và luồn qua hông trái, nút buộc nằm ở ngực phải. Nguyên do là để giữ chiếc áo không bị xộc xệch.

Kiểu quần có ống chân rộng thùng thình nhưng cổ chân vừa khít, tạo cảm giác phồng phính như một quả bóng hơi. Bên trong áo khoác là một chiếc áo Kosode với màu trắng đặc trưng trong thời kỳ này, ống tay áo nhỏ, thật ra là vì cổ tay áo được làm vừa khít giống như cổ tay áo thời hiện đại. Chiếc kosode có thể được nhìn thấy qua khe hở giữa ống tay và thân của chiếc áo khoác Chuột lửa. Bên thắt lưng đeo kiếm.

Trên cổ mang một chuỗi hạt. Sau đó thời gian chừng 15' thì bọn họ trở lại. Lợi hại nha, Hang Gió này, Phong Thương này,.. không ngờ là có thật, tuyệt kĩ còn đẹp mắt đến vậy nữa.

- Kouga đại ca bị thương rồi. Đại tẩu chúng em phải làm gì bây giờ? - Bọn nhóc sói cứ nhao nhao cả lên. - Uhm các cậu cứ đưa Kouga về đường thương trước đi. Kouga bảo trọng, nhớ đừng gây chuyện. - Kagome ăn nói khá cẩn trọng và có chút giữ hình tượng. Nhưng mà khúc Inuyasha đòi giao chiến với Kouga đang bị thương vì ghen bị Kagome dùng thần chú phạt đâu nhỉ? Có lẽ là do nàng có mặt nên họ mới vậy đi.

- Uhm.ta biết rồi, vậy ta đi trước.- Kouga lên tiếng. Nói xong cả bọn nhanh như con gió chạy đi chỉ để lại đám bụi cho mấy người bọn ta hít.

- Kikyou cô...về nhà với bọn này không?- Inuaysha lên tiếng. Nàng âm thầm mắng hần, người gì mà dằn dừ vậy. Trước mặt Kagome mà nói về nhà với nàng. Hần không định nghĩa được từ nhà này à? Quả nhiên gương mặt Kagome ừ ừ.

- Ủ.- Phi Tuyết đáp. Hết cách, ai bảo nàng không noi gương nghỉ ăn uống. Nhưng nàng thì tuyệt đối sẽ không tranh giành Inuyasha làm khi gió gì.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Về Làng

Không biết có ai để ý không nhưng nàng thấy bầu không khí xung quanh mọi người rất rất căng thẳng a. Là do nàng sao?

- Ách.. mọi người thư giãn đi, à.. ừ..ta không làm gì quá đáng đâu.

- Cô nghĩ nhiều quá rồi Kikyou-sama, chúng tôi không có ý đó.- Tên thầy tu nhẹ giọng giải thích. Nghĩ nhiều cọng lông ấy!! Nhìn mặt người lại đi, hiện rõ ràng dòng chữ "hồi này không chào đón, mời cô đi cho". Nàng không thấy thì chính là mù rồi. Ta nói này đại sư, người lo lắng cho Kagome ta không cần nhưng có cần trừng ta suốt chặn đường vậy không? Kikyou a Kikyou bây giờ ta mới biết sao cô lạnh lùng, lạnh nhạt vậy rồi!.. cô đáng thương quá đi!! Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nghĩ ngợi cũng phải, trước đây Kikyou độc lai độc vãng mà giờ lại muốn đi cùng tên tiểu cầu này thì bảo sao không nghĩ nhiều đây? Nếu là nàng không chừng nàng còn nghĩ có phải vì Ngọc Tứ Hồn không nữa?

- Tùy các người đi.- Dù sao số phận cũng định sẵn vậy rồi, nàng được sống lại là tốt lắm, không muốn cưỡng cầu nữa. Ủ.. cảm giác gì vậy? Tìm của nàng...Ngọc Tứ Hồn, nó đang gọi nàng.

- Kagome người có cảm nhận được gì không?

- Uhm một chút, là Ngọc Tứ Hồn. - Hướng nào? Chúng ta mau đi lấy nó.-Inuyasha gấp gấp truy vấn. - Đi Inuyasha theo thói quen nhanh chóng công Kagome chạy về phía rừng cây, Sango, Miroku, Shippo cũng leo lên Kirara rồi bay đi mất. Kikyou đứng ngơ ngác ra một lúc rồi mới lớn tiếng mắng chửi:

- Mẹ nó, các người bỏ ta lại thật vậy sao? Đi chết hết đi..đúng là gặp ma mà. Rống lớn hết sức để trút giận rồi nàng cũng theo bức chân bọn họ chạy vào rừng. Ai bảo nàng còn phải nhờ người ta cho cơm ăn, áo mặc làm gì.

Đội nàng đuổi tới nơi thì chỉ trông thấy một tòa thành rộng lớn kiểu kiến trúc Nhật Bản thời Xuân Thu, Kagome và mọi người đang đứng thành một nhóm. Còn Inuyasha thì đang đấu cùng Kouga. Nhìn qua thì chắc đây là tập Kouga hiểu lắm Inuyasha giết chết thuộc hạ của mình đây mà. Vậy Kagura và ở đâu nhỉ? À là thù phạm mà. Naraku thì chắc là trong thành rồi. Kikyou cầm cung vươn sẵn nhắm ngay phía trước Kouga. Nàng nếu nhớ không lầm thì sau đó Kouga sẽ không đi chuyển được vì độc của mảnh ngọc ở tay và bị Kagura đánh trọng thương a. Quả nhiên, Kouga đột nhiên ngã khụy xuống rồi

mấy nhất Đào Gió của con yêu tinh kia dùng tốc độ sấm chớp bay đến. Không cần suy nghĩ, Kikyou lập tức bắn tên. Vừa hay linh lực của mũi tên hóa giải hoàn toàn đòn Đào Gió. Mũi tên rơi xuống bên chân Kouga rồi bốc khói. Nàng biết mà, nàng có thể bắn được. Chỉ cần nhắm được mục tiêu thì mũi tên này sẽ tự đi không cần điều khiển nha. Bảo bố a.

- Kikyou- Cả đám người bắt đầu ngạc nhiên.

- Cẩm on- Vừa đứng lên đi lại gần Kikyou Kouga liền lên tiếng cảm kích.

- Ủ. Người tránh ra đi. Những chuyện sau đó đều khớp với phim. Inuyasha nhờ mũi tên thanh tẩy của Kagome tạo được Phong Thương đánh bại Kagura. Kikyou thì ngăn người suy nghĩ một chút. Sau đó khoe miệng chậm rãi giương lên thành một đường cong đẹp mắt. Kikyou nhắm ngay tòa thành nơi có ánh sáng phát ra rồi bắn tên. Naraku người tận hưởng đi. Ta muốn thử năng lực một chút, không tin vào thời điểm này người dám ra tay với ta. Đừng tưởng ta không biết người vẫn còn rất yếu a. Hơn nữa người yêu Kikyou sâu đậm như vậy sẽ dám giết ta sao. Huống hồ ở đây còn có cả một đám thù hằn như trời biển với người có Thể ảm chỗ dựa. ta mới không sợ người đó.

Trong thành lúc này đột nhiên tám mảnh bay lên không trung rồi một mũi tên mang theo một lượng linh lực khổng lồ bay thẳng vào chém lên vai một nam nhân đang cầm Ngọc Tứ Hồn thường thức.

- Ủ..là con tiện nhân Kagome sao? Không đúng..là Kikyou. Kagome không thể sở hữu linh lực mạnh như vậy được. Kikyou người đợi ta, hai ta lập tức gặp nhau thôi.

- Chủ nhân xin cẩn thận, vai của người đang bị thổi rữa. Ngoài thành lúc này còn đám người Inuyasha nữa. Hơn nữa hôm nay là ngày của người trở về hình dạng con người...

- Cẩm ngay. Đi thôi. Điều tra một chút về Kikyou, lần trước ta đã đánh cô ta thừa sống thiếu chết một lần mà còn dám xuất hiện trước mặt ta nữa. Chắc..cô quả thật rất thú vị Kikyou.

- Kouga có ổn không?- Kagome gần như là la lên.

- Vết thương trên cánh tay.. độc lan rộng ra rồi.-Kouga cắn răng lên tiếng

- Chặt bỏ cánh tay vậy là được rồi.- Lần này là Inuyasha

- Kagome chị có thể thanh tẩy bằng mũi tên được đấy - Ủ nhưng vậy thì ..Kouga ráng chịu đau nha.

- Các người xê ra một chút.- Kikyou đề nghị. Nay đừng hiểu lầm nàng nha. Nàng không phải cố ý giành công của Kagome, thứ nàng cần là Ngọc Tứ Hồn trên tay con sói kia

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

- Nay Kikyou cô định làm gì? Kouga là yêu tinh thật nhưng không hại người. Hắn là yêu tốt.

- ...

- Tha cho hắn đi Kikyou, tôi xin cô, cô muốn tôi làm gì cũng được.

- ...

- Nếu cô đã nhất quyết như vậy rồi thì Kagome tôi không khách sáo nữa. Bằng bất cứ giá nào tôi cũng sẽ giúp Kouga.

- ... Mẹ nó, xin cái đầu cô ấy, ta còn chưa kịp nói cô đã đòi làm trâu làm ngựa để cứu người rồi à? Quả nhiên nhân vật chính lúc nào cũng nhân hậu, từ ái..còn nàng là lòng dạ rắn rết chỉ muốn hại người a. Còn đe dọa nàng nữa, Kagome a Kagome nếu ta muốn hại cô thì cô không có cơ hội khách sáo với ta đâu. Bởi vì “Kikyou” của ta mạnh hơn cô nhiều lắm

- Được, đơn giản ta muốn mảnh ngọc của hắn.

- Đành nhắm mắt nói thẳng vậy. Dù sao thì mục đích của nàng cũng là mảnh ngọc đó. - Cái..Kikyou rút cuộc cô muốn làm gì? Tại sao phải năm lần bảy lượt cướp Ngọc Tứ Hồn của Kagome

- Inuyasha bắt đầu bất bình.

- Không cần các người quan tâm, ta có việc của ta.

- Cô....

- Trực tiếp nói cho các người biết, nếu Kagome dùng tên đâm vào tay Kouga thì chỉ khi tay hắn bị lờ loét nặng thêm rồi thôi rửa mảnh ngọc mới chui ra. Hơn nữa sau này mảnh ngọc Tứ Hồn của các người cũng bị Naraku gạt mất thôi. Đừng có cãi ta, ta đang nắm cốt truyện đây này. Vì vậy tốt nhất là đưa mảnh ngọc cho ta giữ hộ a. Trong lòng nàng âm thầm bổ sung thêm.

- Kouga..được rồi Kikyou cô làm đi.

- Kagome...

- Kagome, cô nên sớm quyết định như vậy. Nói xong Kikyou ngồi xỏm xuống bên cạnh Kouga. Tay của nàng nhẹ nhàng chạm qua tay hắn rồi nhắm mắt lại. “Kikyou, cô làm ơn giúp ta với, Vân Phi Tuyết ta không phải miko, không biết thanh tẩy đâu. Ta hứa sẽ giúp cô sống tốt, hoàn thành tâm nguyện cuối đời của cô mặc dù ta chưa biết tâm nguyện đó là gì. Nhưng mà ta thề với cô với Đàng và Nhà Nước sẽ thực hiện lời đã hứa nha.”

Mọi người chỉ thấy nơi Kikyou chạm tay vào phát ra ánh sáng khiến vết thương bắt đầu tỏa khói màu đen và chảy máu. Sau đó thì mảnh ngọc bay ra ngoài. Kikyou mở mắt, lúc này nàng rất hồi hộp, không ngờ làm được thật. Chắc bọn họ thấy nàng nhắm mắt làm phép đi?. Sao không nghi ngờ nhỉ? Mà cũng đúng nàng làm phép cầu xin chủ nhân của cái xác này thì có gì đáng nghi đâu.

- Được rồi. Kikyou nhanh chóng cầm mảnh ngọc màu trắng lên cất đi.

- Cái này ta lấy trước. Còn lại tùy các người đi.

- Kikyou lại phải nói cảm ơn cô rồi. Mọi người lần này là ta sai. Xin phép.

- Kouga lên tiếng. Sau đó, Kouga đứng dậy bỏ đi một mình trong bụi mù mịt của cát. Nhưng không ai để ý gương mặt của hắn đã đỏ bừng lên cả rồi. Tay phải vuốt ve tay trái, hắn mới không nói cho người khác biết cảm giác lạnh lùng khi tay của vị pháp sư kia chạm vào khiến hắn cảm thấy thích đâu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- Ủi..xong việc rồi, mọi người có muốn về làng không?- Kikyou lên tiếng vấn

- Kikyou rút cuộc cô định làm gì?

- Đơn giản, ta đói, ta nghĩ chúng ta nên về trước. Ta cũng muốn tắm, muốn ăn, muốn ngủ...Còn hỏi gì nữa không?- Kikyou nhẹ nhàng mân môi lên biểu hiện nàng hiện giờ rất không vui a.

- Thế thì chúng ta về trước vậy. Nhưng chuyện lần này ta cần lời giải thích, được chứ?- Kagome cũng lên tiếng.

--- -----tuyển ngắn cách----- -----

- Chị Kikyou, là chị đúng không? Chị trở lại thật sao?

- Ủi. Là chị.- Ông trời mới biết hoàn cảnh của nàng lúc này là sao a...Được một bà lão tuổi đã năm mươi mấy gọi bằng chị.. Cộng cả tuổi của nàng và Kikyou trước khi chết cũng vẫn nhỏ hơn Kaede nha.

- Uhm Kaede này, chị đói quá!

- Vâng, em lập tức đi nấu chút đồ ăn ngay.

- Này, đợi đã...để chị nấu- Nàng cũng muốn ngồi mát ăn bát vàng lắm nhưng lương tâm cắn rứt sao sao ấy...

--- -----miêu tả quá trình nấu ăn cực lắm-----

-- Sau đó thời gian khoảng 2 nén nhang, Kikyou bung lên một loạt các món nhìn qua hấp dẫn vô cùng, mùi thơm tỏa ra mê người.

- Này Kikyou, đây là cái gì vậy? Còn cái xanh xanh này nữa, mùi không tệ. Ăn được không? Ta nhớ cô đâu biết nấu ăn. Con chó đàn nhà người, ta nấu

mà dám hỏi ăn được không à. Nói cho biết, trước kia ở nhà hay công ty tỷ tỷ đều nấu nột mình đấy nhé. Hơn nữa ai ăn cũng khen ngon nha.

- Ăn được, mọi người nếm một chút xem sao.

- Kikyou, cảm ơn nhé, cô nấu ngon lắm

- Ủi chuyện nhỏ thôi. Không cần bận tâm

- Kagome này, không phải hôm nay là ngày nàng muốn về nhà sao? Còn có cái kì kiểm tra chó má gì nữa ấy.- Inuyasha vừa nhai thịt vừa hỏi.

- Nay các người là muốn chui qua cái giếng cổ để về nhà của Higurashi-san đúng không? Cho ta đi với nhé.

- Kikyou làm sao mà... cô biết về cái giếng cổ?

- Chắc...xem thường nhau vậy. Ta những chuyện cần biết đều sẽ biết. Các người không cần nghi ngờ làm gì.

- Uhm nhưng chỉ ta và Inuyasha mới qua được...cô...ta không chắc cho lắm.

- Không sao nếu qua được thì tốt, còn không được thì thôi. Ta tuyệt không làm khó. Dù sao cũng đa tạ các người

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

- Higurashi đây là cái giếng đó, đúng không?

- Uhm Kikyou, cô thử nhảy xuống xem qua được hay không. Sau đó chúng ta sẽ... Chưa kịp đợi Kagome nói xong Kikyou đã nhanh chóng nhảy xuống với tư thế rất ư là đẹp mắt. Nếu đợi Kagome nói xong chắc tóc nàng cũng bạc luôn rồi, đã quyết định thì cứ việc làm, cứ nhưng nhị mãi chỉ tổ tốn thời gian của mọi người. Hơn nữa cuộc đời của Vân Phi Tuyết nàng thích nhất chính là chuyện thú vị và chuyện vui. Nếu chui qua được nơi này thì nàng sẽ tới một thế giới khác cũng trong bộ Inuyasha này a. Không biết nơi đó có giống quê nhà nơi nàng ở không nữa? Phi Tuyết nghĩ có thể nàng có “giấy phép lưu hành” của cái giếng này mà. Kagome và Inuyasha qua được là vì số mệnh, còn nàng cũng có lai lịch đặc biệt vậy. Nàng không phải người ở dòng thời gian và không gian này.

Nhưng giếng Ăn Xương lại là con đường thời không nên thời không du khách như nàng có thể qua đi? Sự thật chứng minh nàng đã đúng. Cái giếng phát sáng rồi hút nàng vào. Khi mở mắt ra lần nữa thì nàng đã đứng trong nhà Kagome rồi.

- Kikyou, cô thật sự qua được sao? Ta tưởng chỉ có ta và Kagome mới có thể chứ.

- Haha...không cần kinh ngạc quá. Nhưng có chuyện này, Kagome ta và cô giống nhau như vậy..lỡ như... Cô định như thế nào?

- Cô có thể vào nhà ta, ông và mẹ đều biết chuyện. Họ sẽ không có ý kiến gì đâu. Không còn gì thì chúng ta vào nhà chứ?.

- Ủi, cảm ơn. Thế là Kagome dẫn đầu trong ba người lao nhanh vào nhà.

- Ông, mẹ, Souta...con về rồi.

- Kagome về sao? Lúc nãy bạn con có qua đây, họ nhờ mẹ nhắn với con nhớ chuẩn bị cho kì kiểm tra lần này đấy... Ôi trời, có hai Kagome sao?

- Mẹ chuyện là

- Ô thì ra là Kikyou. Chào cháu, lúc này bác làm quá rồi.

- Không sao, cháu thấy bác rất thân thiện.

- Con bé này...miệng của cháu thật ngọt nha. Không khí lúc này rất kì lạ, Inuyasha và Kagome đứng một bên nhìn màn mẹ con gặp nhau của Kikyou. Inuyasha đưa tay lên gỡ đầu. Không phải chứ, hán nhớ Kagome mới là con của bà ấy kia mà. Thêm nữa, hán chưa bao giờ thấy Kikyou nhiệt tình như vậy.

- Bác gái, Inuyasha, Kagome, ta ra ngoài dạo một chút nhé. Dù sao cô cũng phải ôn bài mà, cho ta mượn thân phận một lúc thôi. Tạm biệt. Vừa nói xong Kikyou lao nhanh như một cơn gió. Ngay cả đồ miko nàng cũng chưa thay ra.

- Kagome.. cậu đang tiếp nhận quản lí đền thờ sao? Bộ đồ này rất hợp với cậu đấy. Cô gái này chắc là một trong ba cô bạn thân của Kagome đi?
- Đây Kagome, thầy gọi cậu đi học bỏ tức với bọn này đấy. Lúc nãy đã gọi cậu nhưng cậu không ở nhà. Mau đi, nhanh lên, đừng để thầy đợi lâu.
- Đây đợi đã, tôi không phải..các người ...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

- Đây, nghe tôi nói đã..tôi không phải..

- Yuka, Eri, Ayumi, thì ra bọn này ở đây à....Đây xem ai đến nữa kia, Kagome nha. Có mầy càng tốt, dễ xử, chúng ta làm luôn một lượt đỡ phải mất công. Chỉ thấy một bọn nữ sinh về mặt âm trầm đáng sợ đi đến bên cạnh họ, bên cạnh còn một vài nam sinh đang bận làm...làm tình với một cô gái. Mà cô gái đó nhìn có vẻ cực kì không tình nguyện.

- Kagome cậu mau chạy đi, cả ba cậu nữa Eri, Ayumi, Yuka, tớ không sao..mau..

- Chỉ thấy cô gái nhỏ đang nằm dưới thân tên súc vật đó rống lên sau đó nước mắt thi nhau chảy dài xuống má. Không những ba người bọn Ayumi mà Kikyou cũng bị dọa khiến gương mặt trở nên trắng bệch. Nàng không hề biết trong phim có xuất hiện khúc này, hơn nữa nàng biết Nhật Bản có văn hóa tình dục độc đáo nhưng không có nghĩa là nàng biết nó kinh khủng đến mức điên cuồng như vậy. Dẫn đầu là một nữ sinh, một tay bắt lấy tay Kikyou, một con dao nhỏ đặt bên eo nàng. Trước mặt mọi người uy hiếp Kikyou, "Đừng la, nguoi vừa kêu thì tay ta sẽ run, đâm vào đâu liền không tốt đâu." Thật tàn nhẫn! Phi Tuyết nàng ở thế giới của mình đã khi nào gặp phải trường hợp này, nàng bị dọa sợ rồi, bên cạnh eo nàng có một con dao nhỏ chĩa vào cô, chỉ cần nữ sinh kia thoáng dùng lực, dao sắc đâm vào là chảy máu. Nàng bị nữ sinh kia ôm, nhìn như rất thân mật, họ muốn làm gì nàng không biết.

Kikyou quan sát xung quanh, nơi này tối như vậy lại còn vắng vẻ...làm sao có người cứu nàng và mọi người được đây? Mấy nữ sinh rốt cuộc nói rõ ý muốn của họ, họ muốn Kagome và tụi bạn nàng chụp ảnh khiêu dâm, với lý do nàng đoạt bạn trai của người khác. Sau đó thì sao? Đương nhiên cũng sẽ bị những tên không bằng cảm thù đó chà đạp rồi. "Các người không nên hiểu lầm, tôi không có."

Kikyou cho là chỉ cần nàng nói rõ mọi chuyện hiểu lầm sẽ được giải quyết, tất cả sẽ không có chuyện gì. "Đừng cho chúng ta đến đây chỉ để hù dọa, cô nói gì thì bọn này đều sẽ tin sao, ngoan ngoãn cởi quần áo ra cho ta chụp vài tấm."

Nữ sinh kia lấy điện thoại di động ra, mở chức năng chụp hình. Kikyou không biết võ, bọn người Ayumi cũng không biết, họ khinh người quá đáng, ý đồ hiếp yếu, Kikyou rất bối rối. Nữ sinh kia cầm dao nhỏ, uy hiếp Kikyou cởi quần áo, nàng dĩ nhiên sẽ không khoanh tay chịu trói, nàng nhân lúc nữ sinh kia vừa nói chuyện vừa cầm điện thoại chuẩn bị chụp hình, bắt được tay cầm dao của ả, nhưng sức lực quá nhỏ, chỉ nắm được tay cầm dao của ả thôi.

Ayumi không ngăn cản được những sinh khác, dưới tình thế cấp bách Kikyou há miệng cắn người, hung hăng cắn một ngụm, ả kia bị đau thét chói tai, tay cầm dao bị Kikyou cắn buông lỏng ra. Nhìn ra được bọn nữ sinh này cũng không có kinh nghiệm gì, thường này đều là náo loạn nhỏ, khi dễ các bạn học cùng lớp.

Tiếp theo chính là hai đánh cả đám vào đánh nhau, một nữ sinh cùng Eri lăn lộn trên mặt đất, hai nữ sinh cường chế bắt được Kikyou, nghĩ muốn cởi quần áo của cô, còn một nữ sinh chuẩn bị chụp hình. Nữ sinh lúc này cầm con dao lên hăm he

- Ngoan đừng để tao rạch vào vài nhát, nếu không sẽ khó coi lắm đấy.

Hết chương 6

Lời tác giả: Những tình tiết và miêu tả là mình suy nghĩ cộng thêm suy tưởng của nhiều bộ khác, tks....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Kikyou trong đầu hiện giờ hoàn toàn là trống rỗng...nàng chỉ cảm thấy sợ hãi và tức giận đến cực độ. Cục diện bây giờ dù nhìn theo bất cứ khía cạnh nào

thì cũng hết sức bị quan.

Eri bị cưỡng ép chụp ảnh, Ayumi và Yuka chặt vật chống đỡ với cả đám người. Còn có cô gái không rõ là ai ở phía bên kia đang bị cưỡng hiếp mà yếu đuối phản kháng. Nàng cũng không khá gì hơn bọn họ... Tất cả đều ép Kikyou muốn điên lên được. Ở thời đại của mình, nàng chưa bao giờ thê thảm đến mức này.

Liếc nhìn xung quanh một chút nàng chợt thấy có một cây gậy đánh bóng chày bị vứt ở ngõ hẻm. Kikyou đột nhiên có ý nghĩ độc ác, không biết dùng nó đánh vào người sẽ có cảm giác gì nhỉ? Bản năng cho nàng biết là nàng cần vũ khí.

Chính vì vậy mà Kikyou càng hướng về phía đó nhiều hơn. Nàng muốn nó. Nhưng nhìn khoảng cách khá xa thì khó xử. Mặc kệ, theo tình hình hiện giờ thì ai liều mạng hơn người đó thắng. Nguyên tắc sinh tồn nàng vẫn một rõ hai ràng. Nghĩ xong Kikyou nhanh chóng vùng vẫy thoát khỏi tay của bọn chúng bằng hết sức bình sinh mà nàng có rồi nhanh như chớp cầm đầu chạy về phía cây gậy.

Trên đường còn xui xẻo xô xát với nữ sinh khác, do gấp gáp cào cào, đâm đá, cắn bầm... quyết liệt với đối phương mà Kikyou bị con dao kia của đối phương quệt một đường khá dài trên mặt. Đứng là nhà dột mà còn phải chịu mưa dầm suốt đêm. Nhưng mà nàng không cảm thấy đau nha. Sau khi lấy được vũ khí thì nàng càng trở nên điên cuồng hơn. Ra sức rượt đuổi các nữ sinh, vừa đuổi vừa đánh. Cây gậy nhanh chóng đập thật mạnh lên mình, lên đùi, lưng và cả đầu bọn họ nữa. Miệng thì liên tục mắng nhiếc, chửi rủa:

- Con bà nó, tao không phản kháng thì liền tưởng tao là mèo bệnh à? Tao thật sự là con mẹ nó bị tui bầy chọc điên lên rồi.

- Cái đám người vô tích sự, hạ lưu, bỉ ổi, đê tiện, vô liêm sỉ, xấu xa, độc ác, hèn mọn như tui bây thì sống làm gì cho chặt đất?

- Hôm nay tao sẽ dạy cho đám côn đồ như tui bây một bài học, nếu tao không dạy được thì thề từ nay về sau không bao giờ làm người nữa mà làm sai vật cho chúng mày. Thử xem lão nương có làm được không? Tao đảm bảo sẽ không nói chơi. Đám người bị Kikyou đánh đương nhiên không ngồi im chịu trận mà phản kháng quyết liệt.

Nhìn sơ qua thì Kikyou bị thương không nhẹ hơn bọn họ, khắp người đầy vết bầm tím, cũng có nơi bị xuất máu... Nhưng mà khác biệt lớn nhất là bọn họ sợ đau không ngừng rên la còn nàng thì như bị điên vậy. Chỉ có thể sử dụng bốn từ để miêu tả tâm trạng nàng lúc này... chính là càng đánh càng hăng.

- Nay tôi có thể bắn thẳng vào không? - Giọng điệu tà dâm của nam sinh cường hiếp cô gái lúc này vang lên. Chắc hẳn không rõ tình hình rồi. Cũng đúng, đang chìm trong khoái cảm của tình dục thì trời sập hẳn đám chừng cũng không biết đâu.

Kikyou nhanh chóng bỏ qua cho bọn nữ sinh mà chạy nhanh về phía nam sinh. Nàng giơ cao cây gậy đánh bóng rồi chuẩn xác đập xuống. Không chỉ một lần mà động tác này còn được nàng liên tục lặp lại.

- Con mẹ nó, bắn thẳng vào cái đầu heo của mày ấy. Bây giờ tao cho cơ hội cuối cùng, rút ra ngay. Nếu không nài nỉ đảm bảo, NGƯỜI VỀ SAU CHẮC CHẮN TUYỆT TỬ TUYỆT TÔN. Tin tao đi, tao thề nói được làm được! Thêm nữa ghi nhớ một điều: nếu sau này gặp cô gái này thì tránh xa ra, bằng không thì đừng trách tao nhẫn tâm mà phải để gia đình mày không còn hương khói nữa.

Ngay lập tức hấn thống khổ rên lên rồi cùng đám nữ sinh chạy đi mất hút, để lại cho Kikyou một đám bụi.

- Có ngon thì đừng chạy, con mẹ nó tao sợ à! Nói xong nàng quăng mạnh cây gậy xuống đất như đang trút giận.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Vài giây sau, Kikyou không còn giữ vững hình tượng mà ngã khụy xuống đất rồi ôm ngực run rẩy không thôi. Lúc này sao nàng có thể... gan dạ như vậy? Hiện giờ nhớ lại nàng còn khâm phục không thôi với bản thân ấy. Có chăng đó là bản năng mà con người cất giấu? Phải, là bản năng sinh tồn của nàng. Ai bảo bọn họ hiếp người quá đáng làm gì? Là họ ép nàng, nàng không có lỗi. Cho dù đánh bọn họ tới mức nhập viện nàng vẫn cảm thấy không có lỗi cũng như không chút áy náy nào hết. Nghĩ xong Kikyou nhanh chóng quay lại đỡ bọn Ayumi

- Không sao chứ? Mau mặc đồ vào đi! - Nàng quay sang nói với cô bé bên cạnh cũng đang gấp rút thay quần áo

- Nay, cậu có cần đi bệnh viện không?

- Không, không cần- Cô bé e dè đáp lại.

- Kagome còn ảnh tui nó chụp...- Eri lên tiếng lo lắng. Cô cảm thấy lúc này Kagome như con hổ cái vậy a. Còn nếu dùng phương pháp so sánh khác thì chính là gà mẹ xù lông.

- Không sao. Kikyou bước nhanh đến chỗ máy chụp ảnh và vài cái điện thoại đang nằm trên mặt đất. Nàng giờ cao gầy rồi đập nát tất cả, sim hay thẻ nhớ đều bị nàng lấy ra ngoài đập đã man đến mức nát hết mới thôi.

Nàng cũng không lo sợ quá về đám người Ayumi sẽ bị gì đó về tâm lý. Vì nơi họ sống là Nhật Bản- đất nước của văn hóa tình dục cho nên chuyện như vậy không là ám ảnh gì lớn lao.

- Này các cậu có cần báo cảnh sát không?

- Kagome không cần đâu...chắc tụi nó cũng sợ cậu rồi. Sẽ không dám gây chuyện với chúng ta nữa đâu.

- Sao tụi nó làm vậy nhỉ? Kagome..à tở có cướp bạn trai họ thật không?

- Hojo-kun đó, cậu ấy thích cậu còn gì?

- Ông trời...khác với nguyên bản xa quá..

- Cậu nói gì?

- À không có gì. Về nhà thôi Mọi người nhanh chóng tản ra mà không hề phát hiện có một bóng người đứng phía sau ngõ hẻm chứng kiến tất cả mọi chuyện, từ đầu đến cuối... Hắn cười nhẹ một tiếng sau đó nhanh chóng xoay mình bỏ đi rồi ẩn mất dưới ánh mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

- Kikyou không phải cô nói đi dạo sao? Bây giờ trời cũng tối rồi đó! Uy mặt của cô làm sao vậy? Cả người tại sao đều... Đừng nói là cô đánh nhau với người thường nhé? Để ta xem một chút nào! Con mẹ nó.. là đứa nào vậy...yên tâm, ta sẽ báo thù cho cô.

- Người ồn ào quá Inuyasha. Ta không có đánh nhau. Chỉ là tự vệ là Tự Vệ thôi biết chưa?

- Kikyou... cô mặt làm sao vậy? Như vậy có lẽ sẽ bị hủy dung rồi..làm sao bây giờ?

- Xấu lắm sao?- Dựa theo lương tâm mà nói thì nàng không phải là không để ý, có người phụ nữ nào chấp nhận được việc mình xấu xí đâu?? Nàng cũng không muốn giả nhân giả nghĩa nói không quan tâm dung mạo của mình a.

Sau đó Kikyou đem toàn bộ việc hôm nay trải qua kể hết lại một lần khiến cả Kagome và Inuyasha đều sùng sốt.

- Không tin được là sự việc lại trở thành như vậy...Kikyou nếu hôm nay là ta đi thì chắc có lẽ...

- Nói đến đây bỗng Kagome im bặt. Có lẽ là do sợ đi..

- Cảm ơn cô..ngoài lời này thì tôi cũng không biết nên làm gì để bù lại cho cô nữa... Kikyou im lặng..nàng không muốn chấp nhận lời xin lỗi đó. Thậm chí trong lòng còn bắt đầu bầy xích Kagome. Từ đầu đến cuối nàng đều không có lỗi nhưng tại sao người bị hủy dung là nàng?? Gây hấn, kiểm chuyện đều là người khác...nhưng nàng chỉ tùy tiện đi dạo liền gánh trách nhiệm giùm người ta.

Nực cười thật! Nhưng mà sao cũng được, ai bảo ông trời trên người, nàng không trách nhưng cũng không tha thứ. Kagome người nên vui mừng đi. Ta không oán người, cũng không thể giúp người, chẳng lẽ người xin lỗi liền làm mặt ta lạnh lại sao? Dù nàng biết không phải lỗi của Kagome nhưng vẫn không ngừng bản thân lại được.

Kikyou là phạm phu tục tử, không phải tiên nhân, cũng sẽ biết ghét, biết hận, biết trách. Inuyasha và Kagome dìu Kikyou vào nhà rồi nhanh chóng xử lý vết thương.

- Kagome cô tính sao? Mai cô phải đi làm kiểm tra ở trường mà ta hôm nay vừa gặp bọn người Ayumi, hơn nữa lại có vết thương đầy người bọn họ cũng thấy...cô làm sao giải thích? Họ sẽ nhất định sẽ nhận ra chúng ta là hai người khác nhau... Đau quá..a nhẹ tay lại, người muốn lấy mạng sao Inuyasha? Băng bó như người chỉ làm người ta nặng thêm thôi.

- Kikyou tôi cảm thấy hay là nhờ cô làm kiểm tra giùm tôi vậy. Dù sao tôi cũng không quan tâm kì kiểm tra này lắm...cô yên tâm buổi tối chúng ta có thể học sơ qua một chút, cô rất thông minh, tôi nghĩ...Không biết có thể không?

- Ủ, tùy cô, cô nói sao thì làm vậy. Dù sao ta cũng có lỗi..

- Cảm ơn cô Kikyou.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Ngay sau bữa ăn chiều với mọi người Kikyou liền cùng Kagome vào phòng bắt đầu ôn luyện cho kiểm tra cuối kì. Inuyasha cũng tò mò theo sau.

Chuyện đáng sợ nhất với Kikyou hiện giờ chính là nàng thể nhưng không biết chữ của Nhật Bản viết như thế nào thì làm gì có chuyện ôn với luyện. Nhưng mà nàng đã lỡ đáp ứng là giúp rồi... làm sao bây giờ? Tinh thần còn suy sụp hơn khi nàng biết một điều đáng sợ là tên mặc áo đỏ lông Chuột Lửa còn lo chơi biết một vài chữ, đối với nàng còn được cho là uyên thâm hơn một bậc. Sau một hồi giảng giải của Kagome thì nàng hoàn toàn hiểu, nàng đã tốt nghiệp trung học hồi kiếp trước rồi, hiện giờ chỉ là ôn tập kĩ năng cũ thôi. Không có gì khó. Nhưng mà thứ đáng sợ nhất là thứ chữ không ra chữ này a.

Đồ lại còn khó thì làm sao mà tự viết được. Vì vậy quyết định để giữ sĩ diện cho bản thân, Kikyou liền đuổi đám người của Kagome ra ngoài với lí do nàng đang lĩnh hội. Bọn họ dĩ nhiên không dám từ chối.

- Con mẹ nó, chữ này là cái đầu heo gì đây hả? Tại sao lại khó viết tới như vậy... Trong một đêm Kikyou kiên trì bắt chước nét chữ mà viết, nàng cũng không biết chữ đó mang ý nghĩa gì mà chỉ viết y lại như những gì mà nàng nhìn thấy mà thôi.

Nàng cũng muốn làm thánh nhân trong một đêm biết ngôn ngữ của một quốc gia lắm nhưng lực bất tòng tâm... Chỉ sợ không sử dụng hạ sách thì không được. Đến sáng Kikyou mang cái mặt gấu mèo chào mọi người rồi thay đồ của Kagome ra ngoài đi học.

Kagome và Inuyasha cũng rất lo lắng nên đi theo, đến giờ kiểm tra thì ẩn nấp trên cành cây bên cạnh phòng học của Kagome.

Kikyou hết sức hồi hộp, vào phòng thì nàng liền sử dụng một mảnh giấy giấu sẵn trong túi ra, ngồi chép say sưa... dựa vào những điều Kagome nói thì nàng biết nơi này không có cái gọi là gian lận trong thi cử, tất cả đều công bằng, trung thực.

Nhưng không nên trách Kikyou nàng a... hoàn cảnh bắt buộc mà. Nếu không làm vậy thì làm sao mà qua được kì kiểm tra này đi? Cứ như vậy qua liền mấy môn, đến môn toán thì nhìn lên bài của bạn bên cạnh, tuy vị trí mỗi người một bàn nhưng Kikyou là thiện xạ... thị giác đương nhiên tốt.

Sau khi làm xong một mạch thì nàng thở phào, quả nhiên trong phòng này chỉ mình nàng gian lận.

Đừng hiểu lầm nha, kiếp trước nàng học cũng rất giỏi, chỉ tại kiếp này bạn quá nhiều việc, tình huống bắt buộc đi nên mới phá lệ... học giỏi thì có, đương nhiên kĩ năng học tập không thể thiếu rồi.

Inuyasha và Kagome cũng không biết bên trong nàng làm gì, chỉ thấy ra ngoài vẻ có chút thành tựu nên cũng vui.

Sau 2 tiếng, có kết quả, Kikyou đậu, thành tích: đạt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Sau tất cả mọi chuyện xảy ra, Kikyou và Kagome vẫn quay về thời Chiến Quốc dưới sự thúc giục của Inuyasha, lí do đến nhà Kagome là để hoàn thành bài kiểm tra đã được giải quyết, tất nhiên phải nhanh chóng quay về rồi.

Hướng hồ Inuyasha với Ngọc Tứ Hồn không an tâm, tình thế như kiến bò trên chảo nóng vậy. Cho nên nơi bọn họ đang đứng hiện giờ là phía bên kia cái giếng cổ, hơn nữa nơi này nước hồ mệnh mông, sương mù tỏa ra bốn phía... rất ghê rợn a. Tất cả đều tại tên tiểu cầu kia, nếu không phải vừa về Kagome và nàng cảm nhận được Ngọc Tứ Hồn nên bị hấn lòi kéo đến đây sao? Biết vậy cứ giả ngu cho qua chuyện, chỉ là một mảnh ngọc thôi mà... nàng còn muốn nghỉ ngơi, hành hạ nàng một muốn chết rồi mà còn phải đi săn ngọc, định cho nàng làm Hunter à?

- Chết tiệt! Con quỷ nhỏ đó đâu rồi? Nó lại dám chạy trốn thiếu chủ

- Một đám nam nhân chừng khoảng bốn mươi tuổi tay cầm gậy hung hang kêu la.. Vừa đúng lúc một tên lại gần Sango nâng gậy rồi đánh xuống, bị Sango đập cho một cái toàn thân mình đều ngã xuống nước. Đám chừng là nhằm Sango với ai đó rồi.

Cái quyền này của nữ diệt yêu thật vô cùng đẹp mắt nha. Ít nhất thì cũng làm cho Kikyou hai mắt tỏa sáng. Trước giờ Kikyou nàng không có cái gì đặc biệt, vô không biết, có khả năng thanh tẩy là nhờ nữ Miko kia, không phải nàng.

Ngắm lại nàng cũng thật vô dụng đi? Sau cũng được, ít nhất nàng không phải loại người tự xem thường bản thân, có được như bây giờ là phúc khí của nàng, cũng được coi là bản lĩnh chứ?

- A..a cứu, yêu quái đánh người... Một tiếng kêu thất thanh mạng Kikyou trở về hiện thực, ra là đám người của Inuyasha nhào vào đánh nhau với người ta rồi.

Nhưng làm nàng chú ý là Miroku đang nắm tay thân thiết với một cô gái, chuyện này đối với tên thầy tu là chuyện bình thường...Nhưng mà Kikyou cảm thấy..giống như..cảnh tượng này là một khúc của đoạn phim? Nếu như nàng đoán không lầm thì chắc cô gái này tên Koharu..

Quả nhiên, nàng đoán không sai, chính là tập 41 rồi. Rất nhanh sau đó, mọi chuyện đều diễn ra như trong phim, buổi tối đám người của Kikyou được Koharu mời về làng ăn tối...mà quan trọng hơn nữa thì theo Kikyou biết chắc chắn sẽ có chuyện xảy ra vào buổi tối hôm nay.

Chính xác thì những chuyện cần xảy ra đã xảy ra. Nhưng Kikyou rất an phận, nàng ngoan ngoãn ngồi cùng Kagome. Nếu như không cần nàng cũng không muốn thay đổi cốt của bộ phim, còn đã lỡ thay đổi thì đương nhiên...cũng không sao.

Với nàng thì gì cũng được, thay đổi thì thay đổi, nàng sợ con mẹ nó à! Inuyasha bị dụ ra ngoài, Sango bị đánh ngất, Miroku bị cầm chừng, Kagome không biết gì ngồi trong phòng chờ đợi, còn Kikyou thì nhanh chóng cầm cung tên sẵn sàng phòng thủ.

Đêm nay...đại chiến mới bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Mẹ nó! Không phải nàng muốn chửi tục nhưng thật sự là hết sức chó má. Súc vật mà! Tại sao nàng lại bỏ qua một bước hết sức quan trọng như vậy!! Hiện giờ thì tốt rồi, đi sai một bước bỏ luôn cả bàn cờ đang tốt đẹp.

Quả nhiên thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân, Kikyou nàng biết trước tương lai, trăm tính ngàn tính chỉ mong bản thân cầu toàn sinh mạng, nhưng nếu được thì cũng cho nàng chút ít năng lực bảo vệ bản thân và bạn bè xung quanh chứ... Vì cái khi gió gì mà khi gặp yêu quái Kanna thì Kikyou nàng là người bại đầu tiên? Kanna chỉ cần nâng nhẹ kính thần của cô bé lên nàng liền thua, hồn phách bị lấy đi một lực lượng không hề nhỏ, toàn thân bất động...thậm chí chỉ cần cầm cái kính đó hướng nàng khoảng thời gian một hô hấp nữa thôi nàng liền hương tiêu ngọc vẫn...Còn chưa nói tới Kagome cũng chẳng khá hơn nàng bao nhiêu mà phải nai lưng ra đeo lên gánh nặng là phải bảo vệ nàng.

Nhưng chí ít người ta có thể cử động, hồn phách người ta mạnh đến nỗi kính thần cũng chứa không hết. Cái này chứng minh điều gì? Chứng minh nàng tâm hồn không trong sáng, không thuần khiết, không rộng lượng, bao dung, cái gì cũng không có nên mới đáng bị như vậy...Người ta là người nàng không với tới được, không sao so bì kịp, là người sáng tạo nên kì tích, không phải hạng tép rieu như nàng có thể đụng đến.

Nội tâm Kikyou bị đã kích triệt để. Từng chuyện từng chuyện một đập thẳng vào đầu nàng. Đó là nàng quá vô dụng, không có nàng càng tốt, đỡ phiền phức. Hiện giờ thì được rồi, nàng chính thức cảm nhận được tình cảm, cảm xúc của Kikyou...lĩnh ngộ toàn bộ, hiểu được nhuần nhuyễn, không sót một thứ gì cả.

Phế vật thì vẫn là phế vật, chẳng qua nàng chỉ là một nốt nhạc nhỏ để đệm trong hành trình của họ mà thôi!! Ngụ, thật là ngụ. Từ trước đến giờ nàng chưa bao giờ tự ti như bây giờ! Thế mới biết đối với người khác mình nhỏ bé cỡ nào đi hahaha.

Việc nàng có thể làm duy nhất trong thời khắc này là nhìn người khác đấu đá nhau a. Kagome đề phòng nhìn Kanna rồi quát lên gọi Inuyasha. Tay vượn cung đề phòng trùng Kanna Rốt cuộc Kanna này giờ im lặng cũng tiếng."

Đù rồi, hán không nghe đâu. Cô là Kikyou? Đi theo ta."

Cứ như vậy, theo như lời Kanna, Kikyou hoàn toàn không có lực phản kháng mà ngoan ngoãn nghe lời. Kikyou bị Kanna đưa tới chỗ của bọn người Inuyasha đang đánh nhau quyết liệt với Kagura, nàng chỉ đứng nhìn, rất muốn mở miệng nói chuyện nhưng không thể. Dường như Inuyasha cũng không thấy nàng. " Thật sự là cái vận chó má mà, Naraku người tốt nhất đừng để ta thoát ra, nếu không người tuyệt đối bị ta trừ tới mức không toàn thây."

.- Kikyou âm thầm nguyên rủa, nàng biết mình không có bao nhiêu phần trăm có thể đấu lại hán, cho nên dùng cái miệng vẫn là lợi hại nhất thôi. Quay trở

lại hiện trường. Kikyou nhìn rất rõ Inuyasha thế nhưng đang sử dụng Phong Thương.

Ngay lập tức chiêu Phong Thương của hắn vừa đánh ra được Kanna đứng sau Naraku hoàn trả lại toàn vốn. Inuyasha chặt vật nằm trên đất bị Phong Thương cắt qua, thê thảm vô cùng. Ngay lúc này Naraku bắt đầu kể lại chuyện Kikyou đánh cắp Ngọc Tứ Hồn rồi đưa hắn cho Inuyasha nghe, thần sắc của Inuyasha hoàn toàn là không thể tin.

Vì sao Kikyou lại làm như vậy? Cô là Miko canh giữ viên ngọc mà, tại sao lại giúp Naraku phản bội mình?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Naraku liếc Kikyou bị giữ ở góc khuất một cách đầy ẩn ý, Kikyou nàng không hiểu thì chính là uống công sống mười mấy năm rồi. Nhưng mà cho dù có thể nói chuyện, nàng cũng không thể minh bạch cho bản thân. Thực sự Kikyou đã từng làm vậy.

Nhưng mà là có kế hoạch a, không phải bán đứng hắn. Âm thanh lạnh lốt mà êm tai của Kagura bắt đầu vang lên trong không khí âm u." Inuyasha đi chết đi!!.. Đao gió."

"Đúng vậy, Kikyou người nhìn cho kĩ Inuyasha chết như thế nào dưới tay Naraku ta". Nằm mơ. Kikyou âm thầm phỉ báng.

Ngay lúc này, từ trên bầu trời màu đen nhanh chóng bay xuống một mũi tên mang theo linh lực phá giải Đao Gió. Mũi tên này như sao băng lướt qua, cực kì đẹp mắt thành công cứu Inuyasha một mạng.

Nàng biết mà, Naraku a còn cái tượng lớn Kagome này người để ở đâu cho vừa đây? Ta thấy người kham không nổi rồi.

"Inuyasha"- Kagome thống khổ rên một tiếng rồi nhanh chóng bỏ lại gần Inuyasha. Nàng vươn cung lên, hô một tiếng bắn ngay vào kính thần của Kanna, mặc cho bao nhiêu khuyên can, ngăn cản. Khẩu huyết của Kagome là:

"Mũi tên của ta chỉ bắn vào kẻ ác thôi." Đương nhiên, kính thần của Kanna không cản được mũi tên của nàng mà là ngược lại, chiếc kính của Kanna bị vỡ.

Cảm xúc của Kikyou lúc này rất khó tả, cứ như đang phim 3D vậy. Tất cả đều làm nàng hào hứng không đòi mất được tuy nhiên chung quy không có ảnh hưởng cảm xúc của nàng.

Cảm giác này thật tốt nha. Nhưng mà Kikyou tuyệt đối không nghĩ đến chỗ này lại xuất hiện một con vật. Là con gì khiến nàng ngạc nhiên tốt đó? Đương nhiên là Trùng Tử Hồn. Con vật này chẳng phải đại diện cho nàng sao? Tới đây làm gì? Đáp án đã có, nó ăn cắp những hồn phách bay ra từ gương của Kanna rồi thả vào cơ thể nàng.

Kì lạ là nàng thế nhưng dung nạp những này. Cơ thể Kikyou cũng thoát khỏi sự khống chế, thoải mái điều khiển thân thể của mình. Hơn nữa nàng còn cảm thấy vô cùng thư thái, linh lực tràn đầy. Điều Kikyou làm đầu tiên đó là nhanh chóng chạy xa ra bọn họ. Nàng nghĩ thấy mùi nguy hiểm, nồng nặc nguy hiểm.

"Kikyou cô đang làm gì? Mau trả lại hồn phách cho họ. Nếu cô lấy mất thì họ làm sao, dù sao cũng chỉ là người dân vô tội."- Inuyasha cơ hồ gầm lên.

"Má nó! Người thấy ta lấy hồn phách ai hại người đó chết bao giờ chưa? Nhiều nhất là đau đầu một hai tháng mà thôi. Họ vô tội vậy ta có tội sao?"- Kikyou dùng hết sức rống lại đáp lễ Inuyasha. Tiếng rống này của Kikyou thành công làm hiện trường im lặng như tờ.

Ngay cả Naraku cũng sững sốt đôi chút, nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh. Còn riêng mình, Kikyou lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tay nhặt nhanh một cây cung rồi nhảy lên Trùng Tử Hồn.

- Chúng ta đi.

Ngay lập tức, đám trùng bay lên đỡ lấy thân thể Kikyou rồi lao đi. Nhưng mà đồng thời, nàng nhanh chóng rút ra một cây cung, nhắm vào Naraku rồi bắn, sắc mặt Naraku đại biến, nhanh chóng lập kết giới nhưng không kịp, vẫn bị xuyên thủng bắp chân. Hắn cắn răng nghiêng lợi nhìn nàng bay dần xa. Nếu không phải lúc này vẫn chưa đủ khả năng đối kháng nàng cùng Inuyasha một lúc thì nàng tiêu rồi. Nhưng rất may, Kikyou lại nắm được điểm yếu đó nên mới dám hành sự.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 14

Kikyou chậm rãi lắc đầu, nàng chỉ muốn biết bộ phận nào trên thân thể Naraku bị thương cũng có thể hồi phục, mắt vĩnh viễn cũng chỉ có Bạo Toái Nha của Shesshomaru làm được.

Cho nên muốn thử một chút tiểu đệ đệ của hắn nếu bị thương không biết có thể lành không a? Vì vậy bộ phận mà nàng nhắm bắn không phải là một bên đùi hắn mà là lên một chút nữa...haha may cho hắn né kịp đi. Mặc kệ, hiện giờ nơi này Kikyou không thể lưu lại lâu được.

Ở cùng với đám người Inuyasha càng không thể, tới lúc nàng phải đi rồi. Hiện giờ bọn họ hiểu lắm nàng sâu đậm. Ai biết được nàng ở lại có bị Inuyasha cho một chiêu Phong Thương chết hay không chứ? Hay là bị Hang Gió hoặc Phi Lai Cốt đánh chết? Nói chung rồi đi là an toàn nhất, tuy nhiên nàng chỉ đi khoảng thời gian ngắn thôi, dài quá không tốt, không có mấy cái bắp đùi lớn này để ôm là không ổn. Thực lực của nàng vẫn chưa sánh kịp Kikyou chân chính nên cứ quyết định trước như vậy đã...

Nha nhưng nói đi cũng phải nói lại, đúng là thế sự vô thường, nàng hiện giờ cũng có thể coi là đệ tử chân truyền của Kikyou đi? Dù sao tuyệt học cả đời của Kikyou cũng đều cho nàng.

"Lên! Đao Gió,...vù vù.. grú.." Từng đợt tiếng động gầm gừ lời Kikyou từ trạng thái xuất thần trở về. Trời ạ, đám yêu quái này là sao? Tập trung đen cả một vùng trời...Nhưng mà quan trọng hơn là có một con hướng đám Inuyasha giết đến, Sango, Kagome, Miroku đều đang chống đỡ. Ngay cả Kirara cũng biến thành hình thái chiến đấu. Miroku thì không thể sử dụng Hang Gió, nếu không chính là muốn mạng của hắn, bởi vì ở đây có Trùng Độc...

Tất cả bọn họ đều đang thủ hộ bên cạnh Inuyasha, có lẽ con tiểu huynh này bị thương quá nặng mất khả năng tự vệ rồi. Chỉ là tình huống lúc này vô cùng bất lợi...bọn họ chống không nổi.

Giết hết rồi lại hiện ra thêm, bao nhiêu yêu thú cứ từ trong đùi Naraku- nơi vết thương do Kikyou bắn tràn ra ngoài. Uy là tại nàng sao? Dù sao đã chơi rồi thì phải chơi cho lớn, nghĩ vậy Kikyou nhanh chóng cầm cung từ trên cao tham gia chiến cuộc.

Chuyện vui như vậy mà bỏ qua nàng à? Ở đâu có cái đạo lý đó vậy? Trước giờ Kikyou nàng chưa ngán thẳng nào cả, thích thì chiều, cùng lắm là về trời, dù sao cũng không phải là chưa từng dạo qua quỷ môn quan. Vì vậy đang trong tình thế nguy cấp, mọi người kinh ngạc hết sức nhìn một con yêu quái nhanh chóng từ trên cao bay xuống ý định cắn cổ Kagome bị một mũi tên xé xác ra làm hai mảnh, hơn nữa theo đường bay của mũi tên này thì trong phòng phạm vi gần nó một mét đều bị thanh tẩy mất.

"Chuyện gì? Kagome-sama cô có sao không? Là Kikyou- sama ra tay giúp đỡ...Sango, chúng ta chia nhau ra hỗ trợ..."

"Kikyou cảm ơn nhé!"- Kagome nói vọng ra ngoài. Nhưng mà ngược mặt nhìn lên thứ họ có thể thấy duy nhất là Kikyou đang bị một đám yêu quái vây quanh, từng đợt hào quang màu sáng tím liên tục lóe ra chứng tỏ Kikyou đã bắn vô số mũi tên rồi.

Dường như mục tiêu Naraku nhắm đến là Kikyou, hắn hoàn toàn không cho nàng thời gian cố thủ mà...liên tục xuất ra yêu quái tiếp tục vây khốn. Bọn người Kagome cũng đang bị cầm chân nên không có khả năng giúp nàng, nếu không cũng đã làm rồi. Cho dù thù hận ra sao thì cũng giúp nhau lúc hoạn nạn chứ...nhất là nàng vì bọn họ nên mới lưu lại mạo hiểm a.

"Con mẹ nó, buông tao ra" Kikyou cơ hồ quát lên với một con yêu quái đang cắn chân mình, máu me cứ thế mà tràn ra ngoài, ướt cả ống quần bên ngoài. Tình huống hiện giờ của nàng chính là lãnh ích dữ nhiều aaaa.....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15

"Súc sinh, không nghe sao? Buông ra.." Kikyou la hét cả giọng mà nó cũng không buông ra mà ngược lại cố tình gặm chặt. Thực sự là chủ nào tớ đó mà, đều khốn nạn như nhau. Tình huống của nàng ngày càng nguy rồi, bây giờ không chạy thì về sau đừng hòng thoát được.

"Đi, chúng ta mau đi"- Kikyou ở tình huống nguy cấp ra lệnh cho đám trùng, chúng nó cũng bị cắn cho thịt xương nát nhừ ra cả rồi. Không hề khác nàng bao nhiêu đi.

Bây giờ chuẩn là quan trọng, ở đây nàng không cần nhiều chuyện, họ cũng đâu có cứu nàng? Kì vọng cái gì đáng cứu thế chứ? Nhưng mà quan trọng là nàng nhanh chóng dùng cung tên, tay chân cùng đột phá vòng vây với đám trùng thoát ra ngoài.

Lúc này trên người nàng nơi đâu cũng là linh lực chạm vào bông tay, vậy mà đám súc sinh này vẫn lì lợm bám dính lấy. Thật sự là nàng bội phục sát đất

Bỗng nhiên có một con rồng không ra rồng, rất không ra rất nhanh chóng quát người ngang đám trùng, nàng liền hiện ngang tiêu sái ngã thẳng xuống. Cứu! Ngã xuống thật là chết 100%, nàng lấy tính mạng đảm bảo a.

Chỉ là một con trùng Từ Hồn nhanh tay lẹ mắt dùng đuôi quấn ngang Kikyou đâm đầu bay thẳng ra ngoài. Ngay trước mắt mọi người chạy đi.

“Đuổi theo, bắt Kikyou về”- Naraku đang xem kịch hay bỗng ra lệnh. Nhưng hắn thấy rất lạ, mặc dù linh lực Kikyou mạnh hơn Kagome nhưng tại sao nhìn Kikyou điều khiển lại yếu như vậy, hôm nay biểu hiện thực sự rất tệ a.

Còn có nàng dường như dữ dằn hơn không ít đi? Thú vị! Thật sự là khiến người ta tò mò không dứt mà. Cả một đám yêu quái bắt đầu nhao nhao lao về phía con trùng yếu ớt của Kikyou, bắt cái con khi ấy, ý mạnh hiệp yếu à, chiếm ưu thế về số lượng thì tốt lắm sao? Nàng đây là chất lượng hàng thật giá thật nhé! Chỉ là kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt.

-Nhanh, đi mau... Kikyou điên cuồng la hét sau đó cười trên lưng con trùng bay xa dần, chỉ là khoảng một lúc sau tựa như một mồi, thú cười của Kikyou bắt đầu không phanh lao thẳng xuống khu rừng bên dưới. Bọn người của Inuyasha cơ hồ lo lắng đến toát cả mồ hôi, rơi xuống chần chẫn không chết cũng sẽ bị thương ít nhiều.

Kikyou chịu nổi sao? Hơ...đau, đau quá! Ở đây là ở đâu? Có chim hót nữa à? Mấy con vật này vui nhỉ? Cũng không đến xem nàng có sao không mà ở đó làm ồn? Thật là quá đáng! Nhưng mà tại sao nàng té xuống như vậy mà vẫn chưa ngất xỉu, choáng nhẹ thôi sao? Kikyou nàng trâu bò vậy à? Chỉ là nếu nàng ở lì lại đây nữa sớm muộn gì đám yêu đó cũng đuổi tới. Còn có cái chân của nàng nữa. Nàng không muốn tàn phế, không muốn...

- Shesshomaru-sama, người xem ở đây có người này, là Kikyou-sama đó. Hơn nữa còn bị thương rất nặng. Chắc tỷ ấy đau lắm, chúng ta cứu tỷ ấy có được không thiếu gia?

Kikyou nhanh chóng ngược nhìn người có tâm niệm thiện lương muốn cứu nàng... Là Rin...Ừ, xinh thật, khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn, con ngươi đen như mực, bộ dáng rất thanh tú, lộ ra hơi thở trẻ trung hoạt bát. Lớn lên chắc chắn không thua kém mấy hotgirl trường nàng, mà chưa chắc là không thua kém, xem chừng là đẹp hơn nữa đi. Nhưng mà dường như ở đây còn có nhân vật huyền thoại Shesshomaru và nô bộc Jaken a. Nha, Shesshomaru nói là mỹ nam tử đệ nhất cũng không phải khoa trương, Kikyou thì nàng chưa bao giờ gặp qua người đẹp hơn nam nhân này. Để xem, đôi con ngươi trong suốt, như hàng động không đáy, con ngươi đen nhánh thâm thúy, hốc mắt hơi sâu, vóc dáng như điêu khắc, khiến cho ngay cả nữ nhân cũng phải ghen tỵ, hai mí mắt bên ngoài khỏe mắt lại khẽ gợn lên, càng lộ ra mày kiếm xé rách lên, làm cho hắn đẹp một cách hết sức lạnh lùng, càng tăng thêm khí khái anh hùng, lông mi cong lên, con ngươi sâu thẳm, giống như một bức tranh vẽ vô cùng tinh tế, khéo léo. Khuôn mặt thật đẹp trai, tinh xảo, khỏe môi thật mỏng khẽ cong lên, nhìn qua rất cao ngạo, còn mang theo một chút lạnh lẽo, âm nhu, tà khí.

Người nam nhân này, dung mạo rất hấp dẫn so với phụ nữ còn hấp dẫn hơn nhưng lại không yếu đuối giống phụ nữ, mặc dù nhìn như lạnh lẽo, nhưng đôi mắt đẹp hẹp dài cũng rất sắc bén, làm cho từng người bị hắn nhìn không cách nào tùy ý phóng túng, chỉ có cúi đầu cung kính, mới có thể làm cho mình không cảm thấy đường đột và lỗ mãng.

Trời ạ! Thượng đế cũng quá thiên vị rồi!! Tại sao hắn lại đẹp yêu nghiệt như vậy? Còn có ai đẹp hơn nữa không a?? Mối mong khẽ mờ, tiếng nói vang lên như một dòng suối trong vắt, lạnh lẽo, réo rắt, từ trong miệng chậm rãi nói ra, mang theo một chút thanh thản, ưu nhã, mềm mại, êm ái, lại lười biếng, làm cho tinh thần người ta xao động. Nhưng là câu nói lại khiến Kikyou muốn học máu, tất cả ấn tượng đẹp đều bay về nơi xa. Hắn nói:

"Không cứu. Còn có việc, mau đi."

"Nhưng mà thiếu gia..." Giọng nói Rin dè dặt, lộ rõ vẻ cầu xin. Cô bé này đúng là người tốt

"Ta nói không thì chính là không."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Tuy không có được kết quả như mong muốn nhưng Rin vẫn chưa bỏ cuộc, tiếp tục xin xỏ giúp Kikyou

"Nhưng mà thiếu gia...Kikyou-sama..."

Ngồi xem mấy đoạn đối thoại nhỏ giữa Shesshomaru và Rin, cuối cùng Kikyou vẫn nhịn không được mà lên tiếng:

"Này làm phiền một chút, Shesshomaru ta nói người đó, lòng dạ người..."

"Lòng dạ ta như thế nào?" Shesshomaru lạnh nhạt cùng lạnh lùng quét mắt một vòng qua người Kikyou. Một cái liếc mắt này nhanh chóng làm Kikyou tê dại da đầu, nàng bắt đầu lắp bắp giải thích:

"Uhm, đầu, đầu có, không có gì...nhưng mà Shesshomaru-sama, coi như ta cầu người một chút, cứu ta, Kikyou ta có ân tất báo dĩ nhiên sẽ không bạc

đãi...à...ý là sẽ không làm phiền người." Kikyou cảm thấy giờ phút này vô cùng phiền phức.

Mẹ nó, nàng đang bị thương vậy mà còn phải cãi nhai với tên trọng sĩ diện, kiêu ngạo này. Suýt nữa còn lỡ lời, chẳng phải chỉ là cứu nàng thôi sao? Làm gì mà khó khăn quá vậy? Muốn nàng vượt mong ngựa? Ok làm thì làm, ai bảo bây giờ mình có chuyện muốn cầu người giúp đỡ. Nhưng mà đây là nhất thời, nhất thời thôi! Sau này tuyệt không có chuyện như vậy xảy ra nữa. Nàng thề đó! Nghĩ vậy, Kikyou nhanh chóng thay đổi nét mặt, lộ ra một vẻ mặt nghiêm túc, có chút gì đó hơi uhm lạnh một chút. Ừ, đúng vậy, về mặt này, chính nó. Lúc này nàng thấy Rin lấy vẻ mặt hồn nhiên đối Sheshshomaru tranh luận nhưng hần vẫn không trách nên nàng nghĩ bắt chước một chút, tranh thủ ấn tượng tốt.

Nhưng mà dường như ngoài người thân cận ra thì hần không thích người ngoài. Nàng bắt được trong mắt hần khí tức ần ần sát khí a. Cho nên việc cần làm bây giờ như một thuốc hạ là đủ rồi, lãnh một chút, không cần cái gọi là ông ọ làm nũng, nếu không chỉ có chết nhanh hơn thôi.

Kikyou rất rõ là nàng cực kì quý tính mạng nha, cho nên sẽ không đem nó ra đùa.

"Sheshshomaru, cầu người cứu ta, ta nhất định làm bất cứ việc gì báo đáp, chỉ cần là chuyện ta làm được nhất định không từ... Xong rồi, ta chỉ nói vậy, muốn cứu hay không là tùy người, ta không bắt buộc, cũng không có khả năng bắt buộc. Nhưng nếu người không cứu ta, làm ma ta cũng sẽ không tha cho người!"

Kikyou quyết tuyệt nói thẳng, nàng dám phách lối như vậy chính là vì nàng nghĩ mình không có cái gì khiến Sheshshomaru hần để ý đi? Hần làm gì mà chịu cứu nàng, nhưng chết cũng phải thử, dù sao biết đâu chừng nàng nói vậy hần sẽ nghĩ lại? Ừ, có một phần tỉ cơ hội hần sẽ giúp. Kikyou a mà đúng là nằm mơ giữa ban ngày, mây chừi hần như vậy, hần cứu mới là lạ đó. Kệ, chừi cũng chết, không chừi cũng chết, không sao, vụ làm ăn này có lời.

Nhưng mà tính mạng của nàng...tiền cược quá lớn rồi a. Hu hu..

"Hừm? Chỉ bằng người mà cũng dám nói chuyện với ta như vậy? Đúng là rất giống với tên phé vật đó, các người không hổ là người tình đi?"

"Này, người đừng nói đùa, ta với Inuyasha không phải, người có hứng thú với chuyện này vậy sao, Sheshshomaru? Hiện giờ ta chỉ hỏi người một câu, cứu hay không cứu, chuyện khác miễn bàn. Không cần nói nhảm với ta"

"Cứu, chúng ta đi"

Nói xong, Sheshshomaru liền xoay mình hướng về phía trước mà đi, tất cả yêu quái Nranku sai tới bắt Kikyou đều bị hần dùng móng vuốt giết chết, mở ra một lối đi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

"Nè, chúng ta đi đâu vậy? Sheshshomaru, này, đang nói với người đó. Đừng có mà giả điếc với ta."

Kikyou buồn chán bắt đầu cảm rầm với nhân vật huyền thoại Sheshshomaru của chúng ta. Kể từ khi được hần cứu nàng liền đi theo bên cạnh hần, người gì mà suốt ngày ít nói, lạnh như tảng băng vậy. Còn mà mở miệng nói thì chính là ra lệnh này nọ, bắt người ta làm theo. Nhưng tốt ở chỗ hần thể nhưng mạng linh được Thiên giai Cửu phẩm Ngọc Tuyệt Hồn cho nàng ăn a.

Loại thảo dược này Kikyou không biết quý không, nhưng nếu là đồ Sheshshomaru đưa chắc chắn không phải là hạng thường rồi, hơn nữa chân của nàng cũng khỏi rồi, nhìn xem vết thương trên mặt cũng lành. Nha trở lại thành nữ nhân cảm giác thật tốt. Cho nên sau tất cả mọi chuyện Kikyou liền bắt đầu không còn bài xích với Sheshshomaru, cứ nghiêm nhiên xem hần thành bạn tốt mà đối đãi.

Hiện giờ nàng cũng không còn sợ hần nữa rồi, thích gì nói đó, nàng tin hần sẽ không đến nỗi giết nàng a.

"Nguyên Linh Thành" Sheshshomaru nhẹ nhàng phun ra mấy chữ trả lời Kikyou. Qua vài ngày đi chung với nàng cảm giác của hần cũng không tệ. Có thay đổi a, nếu là lúc trước mà Kikyou hỏi thì chắc chắn hần sẽ đáp:

"Cảm miệng, đi đâu đến lượt người quán sao?" hay đại loại vậy chứ không phải như bây giờ đi...Chỉ là sự thay đổi này bọn họ ai cũng chưa nhận ra mà thôi.

"Kikyou-sama, người kể chuyện cho Rin nghe đi có được hay không? Lần trước người kể chuyện Nguru Lang và Chức Nữ vẫn chưa xong đâu nha." Rin đang ngồi trên A-Un cũng bắt đầu lên tiếng

"Hả? OK. Nhưng mà đói quá nha. Kiểm đồ ăn trước đã"

"Hả? Kể chuyện sao? Ta cũng muốn nghe, người kể đi Kikyou. Ăn để sau, người là heo à? Lúc nào cũng đòi ăn hết vậy." Cái giọng già của Jaken cũng bắt đầu quác mỏ vào.

"Heo cái mò người ấy, kể chuyện cũng cần tiền công chứ, huống hồ giờ cũng đã nửa đêm rồi a...ta không muốn, lỡ đang kể nó xuất hiện thì thế nào?" Sắc trời dần dần tối sẫm lại, lúc Kikyou đang cùng bọn họ nói chuyện thật vui vẻ, thì bỗng nhiên một trận gió lạnh thổi qua, đóng lửa trên mặt đất bị dập tắt trong nháy mắt một cách quỷ dị.

Kikyou chợt cảm thấy sau lưng có chút lạnh lẽo, trong gió dường như truyền đến tiếng khóc ai oán của nữ tử. Lúc gần lúc xa, khiến cho lòng người kinh hãi hoảng sợ.

"Sao thế, xảy ra chuyện gì..." Giọng Kikyou run run. Kikyou không sợ Sheshshomaru, Jaken và A-Un. Đó là bởi vì nàng chịu ảnh hưởng của phim truyền hình, cũng biết bản tính bọn họ không xấu.

Hơn nữa, đã biết sự tồn tại cùng chưa biết là hai việc khác nhau. Trong thực tế, Kikyou không sợ trời không sợ đất, duy chỉ sợ ma. Đó cũng là tại sao nàng chưa bao giờ xem phim ma.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Kikyou hoảng sợ nắm chặt túm lông trên vai Sheshshomaru, run cầm cập nói :

"Sheshshomaru, có, có ma, có ma đó." Bản thân Kikyou cũng không nhận ra, dọc theo đường đi, nàng đã bắt đầu có thói quen dần dần ý lại vào Sheshshomaru.

Cái gì cũng là hấn ra tay xử lý giúp nàng, mặc dù là miễn cưỡng nhưng mà bây giờ gặp phải nguy hiểm, nàng lập tức theo phản xạ kêu tên Sheshshomaru.

"Kikyou, người thật là kỳ quái mà, người đến chúng ta còn không sợ thì việc gì phải sợ ma chứ? Huống hồ người là nữ pháp sư đỉnh đỉnh đại danh Kikyou nha " Lúc này Jaken cũng bước đến, nhân nhật nói.

"Cái này không giống nhau a!" Kikyou vẫn còn run run, "Thứ đã biết có tồn tại cùng chưa biết là hai cái hoàn toàn khác nhau. Hơn nữa ta vốn rất sợ ma mà."

"Đừng sợ, chỉ là một du hồn mà thôi." Sheshshomaru nhỏ giọng an ủi. Lúc này gió lạnh thổi ngày càng gần, tiếng khóc ai oán kia cũng càng ngày càng lớn. Kikyou khản trương đến cả người căng thẳng, theo bản năng co lại rúc người vào bên cạnh Sheshshomaru, sắc mặt cũng tái nhợt. Một màn này Jaken trông thấy, trong lòng có chút phức tạp. Đây là tình huống gì? Sao Sheshshomaru-sama vẫn chưa đẩy cô ta ra? Chẳng lẽ Sheshshomaru-sama thích cô ta rồi sao?

"Cô hồn đã quý từ nơi nào đến? Muốn hồn phi phách tán sao?" Khóe mắt lướt qua Kikyou đang ngồi càng ngày càng rúc vào Sheshshomaru, Jaken liền có ý định, vì vậy mở miệng quát lạnh.

Hahaha nếu thật như hấn suy đoán vậy thì ra tay giúp Kikyou mình cũng có lợi không nhỏ nha, phải mau chóng xây dựng quan hệ tốt với cô ta một chút, sẵn tiện thị uy năng lực của mình. Nhất tiến song điều.

Nghĩ vậy, gậy Đầu Người trên tay Jaken cũng bắt đầu chuẩn bị đánh tới. Một tiếng hét thảm trong màn đêm truyền đến, làm cho người ta lông tơ dựng ngược.

"Ta hận. Ta hận. Ta hận tất cả các người." Tiếng u oán đứt quãng vang vọng trong màn đêm. Kikyou run lấy bầy, nàng cảm giác gió lạnh càng ngày càng gần, giọng nói kia cũng gần tới đây. Không khỏi nắm chặt hơn túm lông của hấn, hầu như là chui vào đám lông kia luôn rồi run rẩy nói

"Không có, không có nam nhân nào hết. Ta là nữ nhân, hấn nam yêu, không phải nam nhân, còn cái tên già này càng không phải nam nhân. Đi nhanh đi, mau đi nhanh đi, van người, đừng xuất hiện trước mặt ta a a a....."

Trong đầu Kikyou thậm chí còn nghĩ đến bộ dạng ma nữ kia mặt xanh nanh vàng, lưỡi màu đỏ tươi, càng nghĩ càng sợ. Sheshshomaru nhìn Kikyou run rẩy nói ra những lời này, trong lòng ngoài buồn cười còn có một tâm tình khác nữa. Sau này hấn mới biết, loại tâm tình đó gọi là thương tiếc....

"Ngu ngốc, người sợ cái gì. Đối phương cũng không phải là đối thủ của chúng ta." Jaken nghe lời nói không chút chỉ khí của Kikyou, không khỏi mở miệng quở trách.

"Vây, Jaken đại nhân, người nhanh chóng xử lý nàng ta, đánh bay nàng ta đi." Kikyou căn bản là không dám nhô đầu ra.

"Đừng.....Ta bị oan.....xin hãy giúp ta.....Van cầu hai vị cao nhân...." Giọng nói ai oán vang lên như đang ở bên ai, khiến cho Kikyou toàn thân nổi da gà.

"Phiền phức quá, nói chuyện bình thường một chút có được hay không? Không muốn hồn phi phách tán thì đừng ba hoa tào lao nữa." Jaken quát lớn xông tới trước mặt ma nữ,

"Còn không thu hồi cái bộ dạng ghê tởm này của ngươi đi, lười dài như vậy làm gì? Bụng rữa ra như thế làm gì?"

Trong bóng đêm tĩnh mịch, truyền tới rõ ràng giọng nói của Jaken. Lười dài? Bụng rữa? Kikyou nghe thấy miêu tả của Jaken đầu không khỏi liên tưởng, sau đó càng nghĩ càng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Chương 19+20

"Tiểu nữ không cố ý, xin vị cô nương này tha lỗi. Tiểu nữ quả thật là có oan ức không chỗ tỏ, hôm nay may mắn gặp được cao nhân, xin hai vị làm chủ cho tiểu nữ, giúp tiểu nữ một chút thôi."

Giọng nói bỗng biến chuyển thành tinh xảo êm tai, không còn vẻ ai oán đút quăng vừa rồi. Kikyou cũng không cảm thấy từng đợt gió lạnh ủa tới nữa.

"Tại sao chúng ta phải giúp ngươi? Còn nữa, cô hồn dạ quỷ như ngươi làm gì có tư cách xuất hiện trước mặt Shesshomaru-sama. Lập tức rút ngay. Nếu không ta sẽ khiến ngươi hồn phi phách tán." Jaken khó chịu nói.

Ma nữ kinh hãi lui về phía sau, nhưng chỉ lui một bước rồi kiên nghị đứng lại.

"Cô nương, cầu xin ngươi giúp ta." Giọng nữ mang theo khẩn cầu, nàng nhận ra, cho dù con yêu quái lùn này pháp lực cao thâm, nhưng cô nương bên cạnh nam tử áo trắng kia mới là mấu chốt. Con yêu quái này là người hầu của nam tử tuyệt mỹ kia, mà nam tử kia lại dường như rất dung túng cô gái này nên nói

"Mới vừa rồi dọa đến cô nương, thật sự xin lỗi. Chỉ cần ta làm xong chuyện này, là có thể siêu sinh rồi, không bao giờ phải đi ra dọa người nữa. Cầu xin cô nương đấy."

Nàng biết, nếu bỏ qua cơ hội lần này, có lẽ sẽ không có ai có thể giúp nàng nữa. Cho nên nàng mới bí quá hóa liều, cho dù nam tử áo trắng cho nàng cảm giác rất nguy hiểm, song nàng cũng muốn đánh cược một phen. Kikyou nghe tiếng khẩn cầu kia, liền do dự.

"Cô nương, van xin ngươi. Ta thật không muốn biến thành cô hồn dã quỷ không cách nào siêu sinh. Cô nương xin hãy nghe chuyện xưa của ta, nếu nghe xong mà cô nương vẫn không muốn giúp đỡ, ta sẽ lập tức rời đi." Kèm theo là một tiếng "bụp", ma nữ kia trực tiếp quỷ xuống, càng thêm vẻ đau khổ cầu xin.

"Cút ngay!" Jaken cũng không còn nhẫn nại, định ra tay.

"Chờ một chút." Kikyou kịp thời ngăn động tác Jaken lại, nhưng vẫn không có quay đầu.

"Có thể quay đầu lại rồi. Bộ dáng nàng ta bây giờ không đáng sợ nữa." Shesshomaru nhẹ nhàng an ủi Thân thể Kikyou vịn vẹo uốn éo, không quay đầu ngay, mà thấp giọng hỏi:

"Thật sao?"

"Thật." shesshomaru gật đầu. "Ngươi không tin ta?"

Hắn nhẹ nhàng nhún mày. Thấy Shesshomaru giận rồi nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười trừ rồi quay đầu lại, sau đó thấy một cô gái một thân áo trắng. Diện mạo thanh tú, vẻ mặt chờ đợi nhìn nàng. Cùng người bình thường không có gì khác biệt mấy.

"Ngươi, tại sao ngươi lại muốn dọa chúng ta?" Kikyou vẫn rất căng thẳng.

"Bởi vì ta thấy các vị đạo hạnh cao thâm muốn xin các vị giúp đỡ nên mới mạo muội." Ma nữ nói có chút lúng túng.

"Chuyện đó là đương nhiên, coi như ngươi có mắt nhìn, thiếu gia nhà chúng ta chính là đỉnh đỉnh đại danh nổi tiếng, không ai có thể đánh bại, thần gặp thần nể, quỷ gặp quỷ sợ,..." Jaken bắt đầu thao thao bất tuyệt

"Câm miệng, Jaken" Shesshomaru tiếc chửi như vàng cuối cùng cũng ra lệnh. Chỉ thấy sau đó Jaken liền như một con vật ngoan ngoan đứng một bên chờ, không dám lên tiếng nữa. Ma nữ nhìn thấy ánh mắt không kiên nhẫn của Shesshomaru liền bắt đầu kể ngay, nếu hắn đổi ý thì nàng biết nhờ ai giúp

nàng đây?

“Ta vốn là con gái của một gia đình nghèo ở kinh thành phía trước, vì nhà quá nghèo, cha mẹ lại bệnh nặng nên ta mới bắt đắ dĩ bán thân thành kĩ nữ...Ta làm một thời gian không lâu thì quen Luru Triệt, lúc đầu hắn đối với ta rất tốt, còn hứa sẽ chuộc thân cho ta rồi lấy ta làm vợ. Sau này hắn cũng thật sự giữ lời, hắn lấy ta về nhà, nhưng ta đâu ngờ nhà hắn làm tiệm thuốc, hắn còn có một người phụ thân. Hai tên súc sinh không bằng heo chó đó sống được một quãng thời gian liền lộ mặt. Bọn chúng...thay nhau ngủ cùng ta, còn có nhiều lúc cả hai người thay phiên nhau cưỡng hiếp ta. Ta thật sống một cuộc sống địa ngục nhân gian. Nhiều lần ta có ý định tự tử nhưng đều bị bọn họ dùng người nhà uy hiếp nên đành nản chí. Không lâu sau đó, bọn họ sai ta đi thăm dò nơi của những đứa bé mới sinh rồi tìm cách bắt cóc chúng. Đây mới là chuyện ta thống hận nhất. Ta sau khi lấy tên khốn kiếp đó một thời gian mới biết hắn thế nhưng bắt đi những đứa trẻ của người khác để đưa cho chủ nhân gì đó, ta không muốn làm nhưng thật không ngờ hắn lại hạ lưu đến mức muốn dùng hải tử trong bụng còn chưa ra đời dọa ta, còn nói sẽ kể cho mọi người nghe ta cuộc sống trong thời gian qua phải sống thế nào. Nếu hắn nói ra ta làm sao nhìn mặt ai nữa? Cho nên ta nhịn để sống qua ngày, nhưng cô nương, ta thề ta chưa từng hại đứa bé nào cả, xin cô tin ta. Ta mỗi lần đều viện cớ cho qua chuyện nên ngày nào cũng bị bọn chúng đánh đến mức chết đi sống lại. Mấy tháng sau đó, hắn quen được tiểu thư của Tuần Phủ, nghe nói nàng còn yêu hắn say đắm. Hắn liền về nhà đòi ta chuyển đi, còn đòi hưu ta, nhưng sau đó không hiểu sao hắn lại không làm vậy. Ngày tháng địa ngục của ta vẫn cứ tiếp tục, hắn thì dọn về bên vợ, vợ hắn làm chính thê, ngoài ra không còn người vợ nào cả. Nhìn thì hắn chung thủy lắm nhưng làm gì có ai biết bộ mặt thật. Có ai biết hắn luôn luôn sai ta như súc sinh, hành hạ ta, bắt ta kiếm đủ thứ thuốc quý, ngày đêm làm một món quà thật đẹp cho vợ hắn,... Rồi có một ngày rốt cuộc ta nói chịu hết nổi rồi muốn nói cho mọi người biết về cuộc sống của ta thì hắn lại cười lạnh, dắt ta về nhà cha mẹ của ta, đứng trước mặt mọi người nói ta dê tiện, kể tất cả chuyện ta trải qua. Cha mẹ ta quá tức giận liền đánh ta đến mức chân tàn phế rồi đuổi ta ra ngoài, không nhận đứa con gái là ta nữa. Ta chỉ muốn đi thật xa, sinh con, dưỡng con thật tốt nhưng Luru Triệt vẫn chưa tha cho ta. Hôm đó hắn lại rắp tâm lừa ta đi ra ngoài, rồi sát hại ta, sợ bào thai trong bụng ta chưa chết, còn đâm trên bụng ta mấy nhát dao nữa. Đáng hận hơn là hắn bịa đặt nói ta cùng kẻ khác bỏ trốn phản bội hắn, khiến cho cha mẹ ta không ngừng đau lòng, ghét bỏ, thống hận ta. ”

Ma nữ vừa nói vừa khóc. Kikyou nghe xong kinh hãi há to miệng, lại còn có kẻ thân kinh như vậy sao?

"Con mẹ nó, thằng chó mà! Trên đời còn có thứ súc sinh đó sao?" Kikyou mở miệng mắng to

“Cô nương, công tử, cầu hai vị giúp ta" Ma nữ lau nước mắt khẩn cầu.

"Shesshomaru, chúng ta giúp nàng một chút có được hay không vậy?" Kikyou quay sang hỏi nam tử đang đứng bên cạnh.

"Người nói xem" Shesshomaru nhếch môi hỏi ngược lại.

"Nha giúp giúp, chúng ta giúp nha, Shesshomaru ta yêu người chết mất." Shesshomaru hơi khựng lại, nàng nói nàng yêu hắn? Trong lòng bỗng có cái gì đó hơi âm khiên Shesshomaru hoảng hốt? Tại sao hắn cảm thấy chuyện con ma nữ này nhờ chỉ là chuyện vặt, chỉ cần cái mà hắn làm được liền hảo hảo đáp ứng nàng?

“Người muốn chúng ta giúp người thế nào?” Nếu như lời ma nữ nói đều là sự thật, vậy nam nhân kia thật đáng thiên đao vạn quả rồi! Kikyou nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ta chỉ cần ngài giải oan trả lại sự trong sạch cho ta liền được." Kikyou nhàn nhạt gật đầu, hỏi ma nữ kia:

“Trước hết người nói một chút gia cảnh nhà người, tên người, gia đình người là ở hộ nào trong thành đang đứng trước.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Ma nữ nghe vậy liền vui vẻ nói rõ mọi thứ hơn nữa còn không ngừng cảm kích.

"Nhưng mà các vị xin cẩn thận, tên Luru Triệt kia quyền cao chức trọng, hơn nữa hình như hắn còn có yêu quái hậu thuẫn, thật không dễ đối phó"

Ma nữ còn tốt bụng nhắc nhở, nhưng cô ta cảm thấy hắn là không cần lo lắng, vị cao nhân áo trắng này phép lực cao cường hẳn là sẽ có cách đối phó với tên bội bạc đó giúp nàng. Nàng còn nghĩ đừng nói một con yêu quái, mười con chắc chắn cũng sẽ không thành vấn đề.

"Sao? Còn có yêu quái?" Kikyou kinh ngạc nhưng ngay sau đó liền tự tin cùng khí thế hùng hổ tuyên bố:

"Không sao nha, tới con nào ta liền đánh chết con đó. Lão nương mới không có sợ."

"Cô nương thật sự lợi hại như vậy sao? Ta thấy người nên cẩn thận một chút thì vẫn hơn...Dù sao vị công tử này cũng sẽ có lúc lơ là, nếu xảy ra chuyện thì không tốt rồi." Cái này là coi thường nàng sao? Kikyou đang định mở miệng đính chính lại thì Jaken lão yêu đã xen mồm vào.

"Cô ta là pháp sư, đương nhiên là lợi hại, chỉ là chúng ta nhìn không ra mà thôi. Ta cũng không biết khi nào chúng ta mới nhìn ra đây? Ha ha ha"

Đối với sự nhạo báng này của bọn họ Kikyou chỉ cười trừ cho có sau đó trưng ra một vẻ mặt không liên quan đến ta. Tất nhiên, tất cả hành động của nàng đều được Shesshomaru thu vào trong mắt. Sau đó một lúc mà nữ ngó ý muốn cùng bọn họ vào thành, Shesshomaru không nói gì, Kikyou thì cho phép nên cô ta nhanh chóng biến thân thành một bông hoa trắng để cho Jaken giữ, cùng bọn họ đi đường.

Sau hai ngày đi đường, bọn họ rốt cục cũng đến, phía trước xuất hiện một tòa thành to lớn, tường thành cao vút, uy vũ nghiêm trang, Kikyou qua vài lần giải thích liền biết tòa thành này là một trong mười đại vệ thành quay chung quanh đại lục nhỏ này. Ở đây có bốn nước theo phía đông, tây, nam, bắc lần lượt là Hỏa quốc, Thủy quốc, Kim quốc và Thổ quốc. Tòa thành này thuộc Hỏa quốc, cũng có nghĩa bọn họ đang đứng trên đất Hỏa quốc. Đi ở trên đường phố Nguyên Linh thành, nhìn thương phẩm muôn màu muôn vẻ, còn có khi đi ngang qua ánh mắt của nhiều người đều thâm thúy, khí chất toàn thịnh, hiển nhiên tu vi vô cùng cao. Còn có một số thư sinh văn nhã, tiểu thương buôn bán nhỏ, tiểu thư đài các cái gì cũng có khiến Kikyou cơ hồ muốn thét lên.

Oa phong cảnh cổ đại a. Nàng xuyên về lâu như vậy rồi cũng chưa từng thấy đi? Nếu so với phim nàng xem thì hoành tráng hơn nhiều. Vì vậy vừa vào thành Kikyou liền tung tăng bay nhảy khắp nơi, mới đó mà đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

"Rin, rốt cuộc ngươi là con nít hay là cô ta vậy? Đúng là quá quê mùa mà, làm như đây là lần đầu thấy những vật này vậy..." Jaken đang hăng say phê bình thì nhận được ánh mắt cảnh cáo như có như không của Shesshomaru liền thức thời cầm miệng lại.

"Con cũng không biết" Rin thành thật đáp, nói thật đi theo thiếu gia lâu như vậy những thứ này bé cũng biết nhiều rồi nên không có gì lạ cả, mà Kikyou-sama tự hồ rất thích. Chẳng lẽ trước đây Kikyou-sama đều trên núi tu luyện? Thật đáng thương a.

"Kẹo hồ lô đây" Nghe được tiếng rao Kikyou liền nhanh như bay phi đến, háo hức nhìn. Đến cổ đại thứ đầu tiên phải ăn chính là món truyền thuyết này nha. Nàng liền muốn mua một xâu nhưng kịp thời ý thức mình không có tiền a...phải trở về xin mới được.

Nghĩ vậy Kikyou nhanh chóng xoay người, nhưng vừa ngẩng đầu đã chạm phải một nam tử, cú va chạm này làm nàng đau đến nhe răng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

"Thật xin lỗi cô nương, là tại hạ vô tình đụng trúng cô, không biết cô nương có bị thương hay không?"

Kikyou còn chưa kịp nói gì thì một giọng nói ôn nhu cùng trầm thấp đã vang lên bên tai. Kikyou âm thầm quan sát nam tử xa lạ này. Làn da của hắn có thể nói là không trắng như con gái nhưng nếu so với con trai thì trắng hơn rất nhiều. Chân mày kiếm đen và rậm, đôi mắt sắc bén màu nâu, trong đôi mắt ấy là một tầng băng bao phủ khiến người khác nhìn vào không rét mà run. Mũi hắn cao, môi mỏng đỏ hồng. Mái tóc được cắt tỉa gọn gàng, mái xéo buống bình đồ xuống trán che đi vầng trán cao và rộng. Phải nói đây là một nam tử ngọc thụ lâm phong a. Nhưng mà nàng là Miko, không phải cô nương.

Nghĩ lại thì Kikyou nhẹ nhàng a một tiếng. Lúc vào thành Shesshomaru đã làm chút thủ thuật nho nhỏ nha. Ngay cả tên quý lùn Jaken mà cũng biến thành thư đồng. A-un thì biến thành con chó nhỏ, đừng nói tới nàng và Shesshomaru. Trang phục hiện tại cũng lắm giống như những tiểu thư khác thôi nên không có gì đáng ngại. Nếu không thay đổi sợ rằng bây giờ đã có mấy pháp sư diệt yêu đi kiểm chuyện gây phiền phức cho Shesshomaru hử rồi đi?

Tên này thật có kinh nghiệm a. Thấy vị cô nương trước mắt không để ý đến mình khiến công tử kia ngạc nhiên không thôi. Hắn bắt đầu nghi ngờ về sức quyến rũ của bản thân. Chẳng lẽ đạo này hắn không còn sức hấp dẫn nữa rồi? Ngay cả tùy tiện một cô nương ngoài phố cũng không nhìn hắn?

"À, ta không sao, ngươi không cần bận tâm"

"Tại hạ xem ra cô nương là người ở gần đây, có cần tại hạ đưa cô về nhà hay không?"

Kikyou khoát tay từ chối nhưng nam tử kia vẫn cố chấp muốn giúp nàng khiến Kikyou cơ hồ muốn cười. Nay làm ơn có được hay không, đây là cái tình huống câu huyết gì?

Với lại nàng xem ra thân phận của người này không tầm thường, không quyền cũng quý. Nàng vừa mới đến, để bớt phiền phức chi bằng tốt, vì vậy người này không thể chọc.

Trong lòng Kikyou âm thầm nhận định.

"Này, Hoàng thượng...thiếu gia, ngài còn có việc, không biết có muốn đi hay không?" Đám thuộc hạ đi phía sau vị nam tử kia rốt cuộc cũng mở miệng nhỏ giọng nhắc nhở, bọn họ không phải là muốn quản chủ tử, chỉ là cô nương này từ đâu chui ra, rất khả nghi, lỡ là thích khách thì tính thế nào? Tuy bọn họ nói riêng với người kia nhưng Kikyou lại nghe rất rõ, bọn họ chính xác gọi chính là Hoàng thượng, nàng không ngốc, cho rằng đổi lại cách xưng hô nàng liền không nghi ngờ sao? Nha ngẫm lại thì Kikyou nàng thật may mắn, mới vào thành còn chưa tiến cung đã được diện kiến long nhan rồi a...

"Kikyou, thiếu gia đang đợi cô, cô đứng đó làm gì?" Từ đằng xa truyền lại âm thanh già nua bén nhọn, Kikyou nhắm mắt cũng biết là giọng của ai. Còn không phải lão yêu vừa già vừa lùn lại xấu kia sao?

"Cô nương, là đang gọi cô sao?" Miệng rờn lại mở.

"A, đứng vậy đấy, vậy ta xin cáo từ" Kikyou theo bản năng đáp khách sao một tiếng rồi mới nhớ đến nàng còn chưa lấy tiền của nàng a...

Ngay lập tức nàng ba chân bốn cẳng chạy đi, ba bước cũng thành hai bước lao tới chỗ của Sheshshomaru nhào vào trong lòng hắn cho hắn đỡ rồi mới thở hắt hên xòe bàn tay nhỏ nhỏ ra bắt đầu đòi hỏi:

"Sheshshomaru, tiền, cho ta tiền đi".

"Nàng muốn tiền của ta? Cứ như vậy đòi lấy đi sao? Lại nói ta vì cái gì phải cho nàng mượn."

Sheshshomaru nhẹ nhàng nhưn mày tà mị hỏi, hắn chính là cố ý nhấn mạnh từ "mượn" đấy, chỉ rõ giữa hai người bọn họ không có cái quan hệ gì đặc biệt mà của hắn chính là của nàng a.

Chẳng phải lúc nãy nàng và nam tử kia nói chuyện rất vui vẻ? Sao không đi đòi tên đó đi, đến tìm hắn làm gì? Hắn mới không nhận mình nhỏ mọn.

"Nè Sheshshomaru sao ngươi keo kiệt quá vậy? Cũng không nghĩ lại xem là ai nấu cơm cho ngươi ăn, ai giúp ngươi đỡ buồn chán, ngươi cứ như vậy đối xử với ta sao? Ta mặc kệ, hôm nay nhất định ta phải có tiền, tiền đó ngươi có nghe chưa?"

Kikyou bắt đầu thôi cho mặt mình dày lên, nói cái gì cũng được, nàng nhất định muốn ăn kẹo đấy, hắn dám không cho? Được, nàng quậy hắn tới cùng. Đứng ở phía xa, hầu như tất cả mọi người đều là chung một cảm xúc hết sức ngạc nhiên.

Đối với nhóm người của Jaken thì ngạc nhiên là vì cái gì Sheshshomaru lại dễ dãi với Kikyou như vậy? Còn đối với nhóm người của vị công tử ngọc thụ lâm phong kia nguyên nhân của sự ngạc nhiên chính là cô gái lúc này đang cùng vị công tử kia cò kè mặc cả là người lúc nãy đối hắn từ chối khách khí sao? Đối với người ngoài thì là nam tuấn mĩ, nữ xinh đẹp, hết sức bắt mắt a.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

“Như thế nào? Cần tiền để làm gì?”

Cuối cùng Sheshshomaru đành nhỏ giọng hỏi lại, da mặt hắn cũng không dày như vậy, có thể đứng trước mọi người cãi nhau làm trò cười cho thiên hạ.

Nghĩ lại có được hay không, hắn sống từ trước cho tới giờ vẫn chưa ai dám chỉ vào mặt hắn rồi cười giống như đang chọc khi vậy. Thế mà đi chung với Kikyou có một chút liên mệt mỏi phải giương cò trắng đầu hàng, cũng không thể nằng nằng trước mặt nhiều người được, lại nói nàng chịu yên cho hắn chăng sao? Chấn chấn không, nàng tuyệt đối sẽ chẳng lại.

Còn riêng Kikyou thì nàng không nghĩ vậy a, từ nhỏ nàng đã sống ở thế kỉ 21 tiến bộ rồi, trước mặt bao nhiêu người làm điều kì quái cũng không có cái gì, đem lại niềm vui cho người khác thôi, có phúc có phúc a.

Nhớ trước đây nàng từng đạt giải ở lễ hội Quái Vật của trường, kết quả là phải mặt một bộ đồ cos Nàng Tiên Cá đi vòng quanh 1km, mặt mặt đến nàng muốn xỉu cho rồi nhưng không phải vẫn qua đó sao? Sau này nhớ lại còn thấy nó là kỉ niệm trăm năm khó gặp nha. Cho nên da mặt vẫn tiếp tục đậm không thùng, mặt không biến sắc nói:

“Đề mua món ăn truyền thuyết, như vậy sau này khi trở về ta mới có thể ngược mặt hát cảm với đồng bạn được.”

Sheshshomaru cái hiểu cái không lời nàng

“Món ăn truyền thuyết? Ngược mặt hát cảm với đồng bạn?”

“Đúng vậy nha, chính là kẹo hồ lô đó, còn về sau ngươi không cần hiểu.”

Sheshshomaru không nói gì, tùy tiện để nàng lôi kéo đi mua “món ăn truyền thuyết” của nàng. Hắn mặc dù rất tò mò nhưng lại không muốn hỏi, quá mất thể diện, nàng sống bao nhiêu năm, còn hắn đã sống bao nhiêu năm rồi? Còn cái gì không biết mà hỏi chứ? Nhưng mà cho dù có cái gì thì hắn vẫn như cũ không thích về sau của câu nàng nói, lấy về trước là được rồi, nàng tốt nhất là quên luôn về sau đi.

Thấy Sheshshomaru lấy ra rất nhiều tiền khiến Kikyou kinh ngạc, hắn là yêu quái mà, sau mà có nhiều tiền quá vậy? Chẳng lẽ biến ra? Không đúng, đây là

bộ của Inuyasha, không có pháp thuật, cho dù có cũng chỉ có thể chiến chứ biến ra cái này cái kia thì không giống lắm. Cuối cùng nàng mới buộc miệng hỏi:

“Uầy, Shesshomaru, sao ngươi có nhiều tiền quá vậy? Sẽ không phải trộm chứ?”

Nhưng mà đáng tiếc, thứ nàng nhận được chính là cái liếc mắt đầy khinh thường của Jaken đang đứng bên cạnh, còn Shesshomaru thì ung dung thần nhiên lấy xong kẹo cho nàng, trả tiền, đi được một quãng mới trầm thấp trả lời:

“Bán ngọc trai của một con trai tinh 300 năm tuổi.”

Ngụ ý chính là ngươi không thể tự đi lấy, đừng mơ tưởng. Quả nhiên Kikyou xụ mặt, chuyện có lời như vậy mà không đến tay nàng, bà nó thật là lỗ.

Nàng đi lấy cũng không sao, chỉ cần bán tên một cái là Ok, nhưng mà a, nàng mà bán thì đừng nói là ngọc trai, ngay cả xác con trai đó chắc chắn cũng bị thanh tẩy.

Trời ạ, ai bảo linh lực của Kikyou mạnh như vậy làm gì đây!! Nghĩ lại một lúc Kikyou mới nghĩ đến việc tu luyện kỹ năng, nàng còn quá yếu, mà linh lực của Kikyou để lại thì lại quá mạnh. Không sử dụng sẽ rất tiếc nha. Cho nên Kikyou quyết tâm tu luyện, khi tìm được chỗ ở tạm thời rồi nàng sẽ bắt đầu, sau đó mới xử lý chuyện của con ma nữ kia.

“Này Kikyou, ngươi quen tên kia sao? Hắn tại sao cứ đi theo chúng ta hoài vậy? Mà ta nói cho ngươi biết, ngươi tu vi còn thấp nên chắc không biết được, hắn chính là...”

Jaken sốt ruột đuổi theo kịp Shesshomaru rồi mới bắt đầu lăm nhăm.

“Là Đế vương có đúng hay không?” Kikyou vừa ăn kẹo nhận được từ tay Shesshomaru vừa giành quyền nói.

“Làm, làm sao ngươi biết được, Miko cũng sẽ nhìn thấy Chân Long Đế Khí sao?”

“Không có, bôn cô nương thông minh nên biết thôi. Nhưng mà ngươi nhìn thấy cái gì vậy?”

Jaken:

“Chính là con rồng vàng bay theo tên nam tử kia đó, có yêu quái nào muốn đến gần nó sẽ hộ thể cho chủ nhân của mình, ngươi nghĩ làm Vương sẽ không nguy hiểm sao? Đúng là thiếu hiểu biết.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chương 24+25

“Ồ, là vậy a, nè nếu nói như thế có phải con rồng đó rất mạnh hay không? Nếu đánh với Shesshomaru thì thế nào?”

Kikyou tiếp tục tò mò. Lần này không chỉ Jaken mà Shesshomaru cũng bắt đầu có hứng thú. Hai tai nhẹ nhàng vểnh lên nghe lén. Jaken bị Kikyou hỏi cho ngu một lúc rồi mới quát lại:

“Ngươi đang nói cái gì đó, làm sao nó đánh thắng được thiếu gia chứ? Ta nói cho ngươi biết nó chỉ là hạng xoàng thôi, ngay cả ta cũng có thể đánh thắng.”

“Nè, nè, nè đừng có khoa trương quá nhé, không tốt đâu. Shesshomaru thì ta tin, còn ngươi... thật nghi ngờ nha.”

Jaken thờ phì phò tức giận rồi mới nói:

“Ngươi... được rồi, hôm nay ta đại phát từ bi kể chút chuyện cho ngươi nghe, để ngươi mở rộng tầm mắt. Con rồng đó không lợi hại, chỉ là hình ảnh tượng trưng của Thánh Long thôi. Nếu nó đánh không lại sẽ bay đi tìm Cửu Long Thiên Hòa, nhờ trợ giúp. Có một gia tộc tên gọi Long tộc, con rồng đó là thân thủ của gia tộc kia, có rất nhiều, tùy tiện kiếm cũng được. Cho nên nó không lợi hại.”

Kikyou:

“Vậy Cửu Long Thiên Hòa là gì? Thánh Long là ai? Long tộc có mạnh không?”

“Haizzz sao ngươi hỏi nhiều quá vậy? Bây giờ để ta tóm lại cho ngươi hiểu. Thánh Long là người đứng đầu Long tộc, giống như thiếu gia của chúng ta

vậy, nhưng mà hình thể là một con kim long. Long tộc là tộc do hân quân lí, có thể coi là con dân của hân. Cửu Long Thiên Hòa là thần thú của hân. Còn con rồng vàng trên đầu thắt nhai kia chỉ cần gặp nguy hiểm sẽ chạy đi cầu cứu, hiểu chưa?”

“Hiểu” Kikyou ngoan ngoãn gật đầu, thì ra là vậy a, nếu nói như vậy Shesshomaru không phải là mạnh nhất, chỉ cần các thể lực khác nổi dậy tranh giành hân tuyệt đối sẽ thua.

Nàng nhớ là lúc trước hân cũng từng bị mất một cánh tay rồi còn gì, hơn nữa chính là ở dưới tay Inuyasha. Không được! Phải cố gắng làm mình mạnh hơn mới được, sau này biết đâu nàng sẽ giúp được gì cho hân? Còn về phần Inuyasha thì nàng không trông mong gì nhiều, sau này hân sẽ có một gia đình hạnh phúc, không rảnh đi quản Shesshomaru, mà cho dù có Shesshomaru cũng sẽ không đi nhờ hân giúp. Điểm này Kikyou rất rõ.

Shesshomaru quan sát biểu tình trên mặt Kikyou nhưng đáng tiếc không thu được gì, chỉ thấy nàng lâu lâu lại nhẹ nhàng gật đầu rồi lắc đầu, rất khó hiểu...

“Ở đó có khách điểm, thiếu gia chúng ta có vào hay không?”

Shesshomaru không trả lời, chỉ ung dung bước vào, đặt phòng, trả tiền trước, tất cả đều rất có quy luật. Còn đám người của Jaken thì theo sau cho hân bao ăn ở, nhưng tất cả đều có một suy nghĩ chung đó là:

người ngoài nhìn vào còn tưởng hân bị câm, thiếu gia a ngài cho là ai cũng có năng lực lĩnh hội ánh mắt của ngài hay sao? Ngài không nói làm sao người ta biết? Kikyou thì càng khẳng định hân là người thuộc trường phái hành động, không nói nhiều, làm thôi là đã đủ.

Shesshomaru đáng lí đặt bốn phòng, nhưng vì Rin ngăn cản nói không muốn ở một mình, Jaken thì theo hầu chủ cũng phải ở cùng thiếu gia, A-Un là động vật không đáng nói nên chỉ còn Kikyou, nàng đành phải gật đầu nói được thôi.

Cho nên bây giờ cả đám người đông như vậy chỉ ở cùng một căn phòng hạng sang. Mà Shesshomaru không than phiền đương nhiên Kikyou cũng không rên la ầm ĩ. Nhập gia tùy tục a.

Đến tối, tất cả mọi người đều ai làm việc nấy, Kikyou cũng bắt đầu kế hoạch tu luyện của nàng, việc đầu tiên nàng phải làm đó chính là: nhớ. Đúng vậy, phải nhớ lại những kĩ năng siêu phàm của Kikyou, chắc cũng giống như bắn tên thôi, làm được tư thế, có ý nghĩ tất cả sẽ tự thực hiện, không cần nàng hao phí sức lực nha. Cái đó chính là điểm tốt, là bảo bối có một không hai.

Về linh lực thì giống Kagome, Kikyou có thể đi xuyên qua kết giới của yêu quái, đi xuyên qua màn yêu khí dày đặc mà không bị ảnh hưởng. Nàng cũng có thể chống lại những ảo giác mà nhiều người khác dễ dàng mắc phải.

Thật ra nó cũng gọi nàng nhớ đến linh lực của Kagome xem chừng yếu hơn nàng, nhưng về sau mọi người mới biết được thật ra Kagome có sức mạnh lớn hơn nàng rất nhiều, nhưng một phần lớn năng lực của Kagome bị phong ấn.

Ban đầu thì Kagome nghĩ là do Kikyou phong ấn, về sau thì được biết là do Magatsuhi, phần bóng tối của ngọc Tứ Hồn áp chế.

Bản thân tác giả Takahashi Rumiko cũng thừa nhận là Kagome mạnh hơn Kikyou. Về sau, Kagome hoàn toàn không có khả năng thi triển linh lực của mình.

Sau khi Magatsuhi bị Shesshomaru tiêu diệt, toàn bộ năng lực của Kagome mới được giải phóng. Ài...thật khổ cho nàng mà, muốn làm gì mới được đây? Nàng yếu quá rồi.

Kikyou càng nghĩ càng đau lòng. Để xem Kikyou có khả năng thanh tẩy yêu khí bằng cách tập trung linh lực vào tay và phóng vào nơi nàng muốn thanh tẩy (yêu quái, ngọc Tứ Hồn,...). Nàng cũng có thể tập trung linh lực vào mũi tên, biến nó thành mũi tên thanh tẩy, có thể phá tan màn yêu khí và thanh tẩy mục tiêu. Và khi mũi tên thanh tẩy kết hợp với Bộc lưu phá của Inuyasha, nó trở thành chiêu Bộc lưu phá thanh tẩy cực kì lợi hại khi chống yêu quái. Không biết có chiêu gì kết hợp được với Shesshomaru không nhỉ? Kikyou cũng như Kagome là hai nhân vật duy nhất có khả năng nhận biết vị trí của mảnh ngọc Tứ Hồn từ khoảng cách rất xa.

Ngoại trừ Inuyasha, Kagome thì Kikyou là nhân vật duy nhất có khả năng di chuyển từ thế giới hiện đại đến thế giới thời Chiến Quốc cách đó 500 năm và ngược lại, thông qua chiếc giếng cổ.

Cái này thì sau khi nàng xuyên qua mới đi thử, còn Kikyou thật thì chưa bao giờ chui qua cái giếng đó. Cung đạo được hiểu đơn giản là kỹ thuật sử dụng cung tên. Ban đầu, thì nàng không biết Kikyou thật cực khổ luyện tập ra sao nhưng đến lượt nàng thì khá là đơn giản, không có gì nói khó.

Kikyou còn có khả năng phản xạ sức mạnh giống như dùng cung hất ngược đòn tấn công của đối thủ, khiến chính đối thủ bị trúng đòn do y tạo ra giống như đòn mà Kikyou phản lại Stubaki khi xưa vậy.

Cũng có một điểm đáng lưu ý là mũi tên diệt ma của nàng có thể làm chết hay làm trọng thương các yêu quái, nhưng chỉ riêng với Sesshomaru thì vô tác dụng, thậm chí Sesshomaru còn dùng tuyệt chiêu độc trào để làm tan chảy mũi tên của nàng.

Cái này thì là Shesshomaru phản đòn Kagome, nhưng nàng nghĩ nàng và Kagome giống nhau mà, chắc Shesshomaru cũng sẽ làm được điều tương tự.

Trái với Kagome sử dụng đoản cung trong khi Kikyou dùng trường cung. Tuy nhiên, sau này, Kagome tìm được một cây trường cung có khả năng đặc biệt. Ý định ban đầu của Kagome là đưa cây cung cho Kikyou vì cung của Kikyou bị hỏng, nhưng Kikyou chết trước khi kịp sử dụng nó, rồi cuộc nó lại được chuyển giao cho Kagome để hoàn thành nhiệm vụ còn dang dở của Kikyou.

Với cây cung này, Kagome có khả năng bắn trúng kẻ thù mà không làm hại "con tin" bị kẻ thù đem ra làm bia đỡ đạn, cụ thể là mũi tên sẽ đi xuyên qua các vật cản phía trước mà không làm hại chúng, nó chỉ phát huy tác dụng khi chạm phải mục tiêu thật sự.

Cái này thì phải nghiền ngẫm lại, đó là khả năng của Kagome, không liên quan đến cây cung mà nàng cũng thực sự muốn có một vũ khí mạnh nên sau này chắc nàng sẽ đi săn cây cung này a.

Mũi tên thanh tẩy của Kikyou có sức mạnh đặc biệt như Midoriko, chỉ có duy nhất nàng và Kagome -kiếp sau của nàng, còn các pháp sư khác không có sức mạnh này để thanh tẩy và diệt trừ yêu quái.

Mũi tên phong ấn được nàng sử dụng mũi tên phong ấn Inuyasha khi nàng bị Naraku lừa rằng Inuyasha tấn công. Kikyou từng giải thích với Kaede rằng nó được dùng với những yêu quái không thể diệt trừ, có tác dụng làm chúng rơi vào giấc ngủ mãi mãi.

Chính vì Inuyasha bị phong ấn vào gốc cây thần, hắn đã "xuyên thời gian" mà vẫn không thay đổi tuổi tác cho đến khi thức tỉnh. Khả năng làm tê liệt cụ thể là chỉ cần một cái chạm nhẹ làm tê liệt đối phương Cửa địa ngục được Kikyou dùng một lần mang Inuyasha cùng linh hồn nàng và Tử hồn trùng xuống địa ngục, khi nàng vẽ một cái hồ.

Có nghĩa là cô liên kết thể giới bên kia bằng cách đem kẻ thù xuống địa ngục. Thức thần là khả năng Kikyou tạo hai cô bé tên Kocho và Asuka. Họ thường mang cung và tên cho nàng, Kikyou tạo họ khi nàng trở nên yếu đi trước chướng khí của Naraku. Họ còn mang đi những lời nhắn hay thực hiện mệnh lệnh khác. Một thức thần nữa mà Kikyou tạo ra là Hijiri, dùng để làm sao lãng Naraku trong khi nàng hồi phục vết thương khi ở Bạch Linh Sơn. Ngoài ra còn có Mayose là thần chú tạo nên sức mạnh không lồ, chúng như và tiêu diệt con mồi đặc biệt. Ví dụ, Kikyou dùng một cây con chứa sức mạnh và sau đó nàng vẽ ngôi sao năm cánh và trồng cây trên đó. Trong phút chốc cây lớn lên và xuyên qua đám mây. Một lũ chuột bị nhử và chúng leo lên ngọn sau đó bị thanh tẩy. Kikyou có khả năng tạo một kết giới và nàng có thể ẩn mình trong đó.

Nói tóm lại, tất cả khả năng nàng nhận được truyền thừa từ Kikyou có thể là: linh lực, thanh tẩy, nhận biết khả năng của Ngọc Tứ Hồn, cung đạo, phân xạ sức mạnh, thông qua thể giới của Kagome, mũi tên thanh tẩy, mũi tên phong ấn, khả năng làm tê liệt đối thủ, cửa địa ngục, thức thần, Mayose, kết giới.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

“Thành công! Rốt cuộc cũng làm được rồi, không uổng phí ta hao tổn nhiều sức lực như vậy a. Jaken, ngươi có sao hay không?” Kikyou háo hức nhìn hai bàn tay mình, nàng đã bỏ nguyên đêm để suy nghĩ mới có được tuyệt học cả đời của Kikyou nha.

Nhưng mà hiện giờ nàng mới để ý Jaken đang nấp phía sau Shesshomaru hung dữ trừng nàng.

“Kikyou ngươi là muốn mượn cơ để giết ta có đúng hay không? Chẳng phải nói là luyện tập thôi sao? Ngươi ra tay mạnh như vậy để làm gì chứ? Nếu thiếu gia không về kịp thì ta biết phải làm cái gì bây giờ? Hừ!”

Kikyou ngai ngừng cười trừ, nàng cũng không biết a, chỉ là một chương thôi mà, có cần phải nói nàng độc ác như vậy hay không? May mà Shesshomaru đỡ đòn đó giữm hân, nếu không hân sẽ nằng nàng đến lỗ tay đóng kén luôn đi?

“Ngươi cũng không sao mà, hi hi, như vậy đi, ta thiếu ngươi một ân tình nhé, sau này sẽ trả.” Kikyou tinh nghịch lè lưỡi đối hân hứa hẹn.

Nhưng mà nàng biết làm gì có chuyện gì hân muốn nhờ nàng, nếu có nhờ thì chắc chắn là chuyện có liên quan đến Shesshomaru, còn nếu không thì chính là tính mạng hân. Kikyou nàng đương nhiên sẽ không nhắm mắt làm ngơ nha. Dù sao nàng cũng xem bọn họ như người nhà mình rồi, nàng đi cùng với bọn họ lâu như vậy mà, có câu “lâu ngày sinh tình cảm” cũng không sai.

Thấy Jaken đảo hai con mắt trắng dã một chút sau đó mới gật đầu Kikyou liền biết hân đang tính kế mình. Mặc kệ hân, Shesshomaru nhất định sẽ giúp nàng đến lúc đó nàng còn sợ hân sao?

Nghĩ vậy Kikyou yên lòng nhìn Shesshomaru sau đó mới lên tiếng:

“Nè Shesshomaru ngươi có bị thương hay không? Tối hôm qua ngươi đi đâu suốt cả đêm vậy?” Shesshomaru nhìn một chút tiểu oa nhi cao đến cổ mình đang ngược mắt lên nhìn hân “ân cần hỏi hân” liền vui vẻ:

“Không có, chương lực đó linh lực chưa đủ mạnh, cần luyện tập thêm... Còn có chúng ta sẽ ở đây thêm một ngày nữa, nàng có muốn ra ngoài chơi hay không?”

“Muốn nha, ngươi đưa ta đi mau, thời gian của bọn cô nương rất quý báu đó, nếu mất rồi ngươi đền không nổi đâu, nhanh nhanh đi”

Kikyou nghe hán nói vậy liền không ngừng gật gật cái đầu nhỏ, chuyện tối qua hán đi đâu cũng không truy cứu nữa, hán là nói muốn mang nàng ra ngoài chơi a, nàng đương nhiên đi rồi. Còn mấy cái nhảm nhí khác nàng mới không cần quan tâm.

Kikyou vừa mới đi dạo một chút liền bắt gặp cảnh một nam tử quần áo sang trọng đang ở ngoài phố đối với nữ tử yếu đuối quỳ dưới chân hán tức giận mắng nhiếc, còn có vẻ muốn cho người đánh nữ tử kia.

“Con tiện nhân này, ngươi lại dám làm vậy sao? Bản thân ngươi dơ bẩn mà còn dám nói dối, ta cũng không kì vọng nhiều là ngươi còn trinh tiết, nhưng có gì ngươi lừa gạt ta, không những vậy, ngươi lại dám đối xử với mẹ ta như thế... hôm nay ta nhất định giáo huấn ngươi.”

Kikyou quan sát từ đầu đến cuối liền hiểu, thì ra là nữ tử này không có lạc hồng trong đêm động phòng nên mới bị như vậy a, cổ đại thật cổ hủ. Thấy thật ngứa mắt nha nhưng nàng không có ý muốn xen vào những chuyện như thế này vì vậy chỉ giặt nhẹ ống tay áo của Sheshshomaru rồi nhỏ giọng bình luận:

“Ngươi xem kia, thật đáng ghét, bọn họ không biết trinh nữ cũng có thể không có lạc hồng sao? Thật ngu xuẩn quá! Nhưng mà cũng có thể là cô ta lừa hán thật. Chuyện này thật thị phi!”

Kikyou nói xong còn chun cái mũi nhỏ biểu hiện nàng thật không thích.

“Hà? Trinh nữ cũng có thể không có lạc hồng?” Sheshshomaru kinh ngạc hỏi, bàn tay của hán rất tự nhiên vuốt nhẹ sống mũi nàng, động tác này tự nhiên đến mức không ai chú ý, ngay cả Kikyou cũng không cảm thấy có cái gì không đúng. Để tùy ý người ta ăn đậu hủ của mình.

“Đúng vậy nha” Thời đại khoa học kĩ thuật thì chuyện này rất dễ nhận biết a. Tuy là bọn họ nói chuyện rất nhỏ nhưng vị nam tử kia cũng có thể nghe thấy, chỉ là hán nghe được mỗi giọng của Kikyou, còn Sheshshomaru rất tiếc hán không nghe được. Vì vậy lớn tiếng mắng nàng:

“Hừ, lại thêm một kẻ nhiều chuyện, ta nói cho ngươi biết lớn lên xinh đẹp một chút thì thế nào, nhìn ngươi không có thân thiện cùng địa vị lại dám ra đường lo chuyện bao đồng, thật không muốn sống, biết điều thì tới đây với đại gia một chút ta liền nghĩ lại sẽ tha cho ngươi.”

“Hà? Ngươi nói cái gì? Bỏn cô nương nghe không rõ! Thế nào, muốn ta theo hầu ngươi một đêm sao? Ta khinh! Mẹ nó, lão nương không phải hạng dễ ăn hiếp! Muốn ta theo ngươi thì cũng phải xem ngươi có đủ tư cách hay không đã. Còn nữa, ngươi nói ta nhiều chuyện? Cái này thì nên xem lại a, là tên súc sinh nào chuyện nhà lại lòi ra phổ cập cho người ta thấy? Không biết nhục sao? Sao ngươi không về nhà đóng cửa tự xử đi? Đến lúc đó ta có muốn nhiều chuyện cũng không được. Hừ! Ngu xuẩn!”

Kikyou nghe hán mắng mình liền cười lạnh mắng lại. Nàng trước giờ người không phạm ta ta không phạm người, còn ngươi phạm ta thì... thử sẽ biết. Cũng có thể có một phần là nàng tức giận thay nữ tử kia, người ta có làm sai thật thì có cần phạt nặng như vậy hay không chứ? Thật thiếu nhân tính! Huống hồ hiện giờ nàng có chỗ dựa, nàng đương nhiên tận dụng thật tốt, phải vênh vào khi còn có thể nha.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Cuộc cãi cọ của Kikyou và vị nam tử kia rất nhanh thành công chiếm được ánh nhìn từ tất cả mọi người, chủ yếu là bởi vì bọn họ thấy lạ, nam tử này không ai khác chính là con của Thừa tướng đại nhân- Liễu Đông, chỉ tiếc hán ăn chơi trác táng, chưa từng làm được việc gì ra hồn nhưng vì thế lực của cha hán quá lớn nên mới mặc hán ra ngoài chơi bởi, suốt ngày lêu lổng.

Còn cô nương này nhìn trang phục rất tốt nhưng lại chưa thấy lần nào nên chắc chỉ là con của thương nhân mới nổi nào đó mà lại dám ra tay trêu chọc Liễu Đông, đúng là chán sống mà! Haiz... không những vậy không chừng có thể vạ lây cả nhà nha.

Nghịch chương!

“Này Kikyou ngươi là muốn gây phiền phức cho thiếu gia có phải hay không? Cứ im lặng thì không ai nói ngươi cầm đầu! Tại sao đi tới đâu ngươi cũng tham gia góp vui làm trung điểm gây phiền phức thế?”

Jaken thấy người xem ngày càng nhiều liền mở miệng mắng nàng, hi vọng sẽ êm xuôi đẹp được chuyện này. Ai ngờ vị thiếu gia anh minh lỗi lạc của hán luôn im lặng lại âm lãnh trừng hán một cái sau đó phun ra một câu:

“Jaken, ngươi tốt nhất cầm miệng” Jaken muốn nói gì đó nhưng lại nuốt vào, thiếu gia của hán làm sao vậy? Ngày càng dung túng cho con nhà đầu này, hơn nữa cho dù cô ta có làm cái gì sai thì thiếu gia cũng sẽ giúp thu dọn tàn cuộc, một câu cũng không trách. Chẳng phải trước đây ngài ghét nhất là phiền phức sao?

Này, đây là thời đại gì a? Sheshshomaru thấy Kikyou tùy hứng đối chọi với người ta lại cảm thấy thật vui vẻ, cuộc sống của hán đủ buồn tẻ rồi, mang nàng theo mới có cảm giác lạc thú, nàng nhất định giúp hán cảm thấy cái gì đó thật mới mẻ, thật sự ám áp một chút. Không giống cuộc sống của hán như trước

đây, chỉ có thể ngăn người cho qua ngày, thật uống phí.

“Phốc...Nàng ấy thật đáng yêu! Đủ thú vị rồi!” Rốt cuộc cũng không nhịn được nữa, Hàn Phong- Đế vương Hòa quốc cũng mở miệng cười thành tiếng. Hắn âm thầm nhớ kỹ cô nương này, nàng có cái gì đó rất khác người, rất tùy hứng nhưng lại hiểu lý lẽ, phong cách chửi người cũng rất độc đáo, không giống những người đàn bà chanh chua đường phố chút nào.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết chính là đứng cùng phe với nàng, nếu không hẳn thật không dám nghĩ nàng dễ thương đâu a. Chính là chỉ có một mình hắn cảm thấy như vậy, đám cận vệ của hắn thì lại khác nha. Một đoàn ba bốn người đều đầu đầy hắc tuyến, làm ơn có được hay không.

Chẳng phải Hoàng thượng bảo là khảo sát dân tình sao? Tại sao suốt ngày lại cứ đi theo đoàn người của vị cô nương kia, nếu thích con gái nhà người ta thì chỉ cần ngai hạ lệnh nhất định cô nương ấy sẽ bay vào hậu cung ba ngàn nữ tử của ngài nha. Có cần cô ta đi đâu chúng ta cũng đều lèo đèo theo sau hay không? Ngay cả khách điếm nơi cô ta ở ngài cũng đặt phòng bên cạnh...Nhưng mà cái đó không quan trọng, quan trọng chính là vị công tử mà tên thư đồng kia gọi là thiếu gia rất không tầm thường. Thỉnh thoảng bọn họ vẫn nhận được ánh mắt cảnh cáo của hắn. Bọn họ thật lòng thay chủ tử suy nghĩ, bảo vệ an nguy của người a. Nhưng người dường như rất vô tư!

Tất cả mọi người đều có suy nghĩ rất khác nhau, Kikyou nàng làm sao không biết. Nàng biết nữ tử phải tam tông tứ đức, thanh nhã xinh đẹp, đoan trang hiền thực. Nàng tự nhận mình rất hiền lành nha, chỉ là không tới mức nhu nhược.

Là tên kia không biết sống chết mắng nàng trước, nàng còn ngại ngừng gì mà không đáp lại hắn cơ chứ! Nàng cũng không cần giả bộ cho ai xem, chỉ cần làm những gì mình thích mà không phải hối hận liền tốt! Phải học làm này làm kia nàng làm không được! Với lại bọn họ cho mình là ai hả?

“Hừ, tiện nữ, ngươi nói cái gì? Dám mắng ta?” Liễu Đông tức giận đến độ phà ra lửa hết lên. Hắn hoàn toàn không biết hành động của mình lại rơi vào mắt đường kim thành thương cùng một nhân vật đáng sợ đã định sẵn tội chết cho hắn.

“Đúng đó con heo mập, ta mắng ngươi đó. Mắng xong rồi! Sheshshomaru ta thật đối, chúng ta đi ăn a, ta muốn ăn món ngon nhất!” Kikyou mắng xong liền quay qua nắm lấy bàn tay Sheshshomaru mà lôi kéo hắn, hoa chân múa tay, còn đòi đủ thứ, bộ dạng tất cả chuyện lúc này đều không liên quan đến ta.

Chỉ thấy Sheshshomaru nhìn nàng một chút rồi bắt đầu đi gạt đầu, hắn đang định hỏi nàng có muốn giết bọn họ hay không. Nhưng mà nhìn nàng như vậy liền thôi. Chỉ là không nghĩ ngờ gì hành động của bọn họ trong lúc này chính là cực kỳ mờ ám nha.

“Muốn đi? Dễ như vậy sao? Người đâu, bắt bọn chúng lại!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Liễu Đông vừa lên tiếng lập tức đám người của hắn nhanh chóng chạy lên muốn bao vây Kikyou nhưng hành động của nàng khiến bọn chúng hơi dừng bước.

Dạo này hiệp nữ trên giang hồ không ít, cô nương này dám ăn nói lớn mật như vậy phải chăng là đồ đệ vị cao nhân nào đó? Phải cẩn thận! Kikyou nghênh ngang bước lên, đứng đối diện với bọn họ, hất mặt, nâng cằm. Nhẹ nhàng xoay cổ tay, cột sống, làm chút động tác khởi động, chỉ nghe “răng rắc” vài tiếng, xương va chạm nhau tạo thành một âm điệu thật thanh thúy.

Động tác hết sức tự tin giống như muốn nói hôm nay đánh nhau ta thắng chắc vậy!

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Nói cho ngươi biết đừng tưởng là bọn ta sợ ngươi, mặc kệ ngươi là nữ tử, ta cũng sẽ không lưu tình đâu!”

Xung quanh vài âm thanh bàn tán cũng bắt đầu vang lên

“Ai vậy? Hay thật hôm nay Liễu Đông gặp phải đối thủ rồi! Có trò hay, ta làm nghề kể chuyện mà, kiếm được chút tiền thuốc men nữa rồi a”

“Ừ, đúng vậy đấy, cô nương này thật gan dạ”

“Gan dạ con khi ấy, ta thấy chính là ngựa con háo đá, nếu phụ mẫu nàng biết thì không chừng tức đến nổi trào máu rồi, không có việc gì lại trêu chọc con của Thừa tướng đại nhân. Hừ! Không biết điều!”

Xung quanh có vài người cũng tán đồng ý kiến “ngựa non háo đá” của đại bá kia. Ôn ào tranh luận, nhưng mà quan trọng hơn chính là xem tiếp phía sau sẽ xuất hiện tình huống gì nha.

Kikyou cũng có nghe thấy nhưng mà lại không nói gì, tiếp tục thị uy, hù dọa bọn họ. Liễu Đông nghe những lời bàn tán đó tâm trạng liền tốt lên một chút nhưng vẫn lớn tiếng quát:

“Mau lên cho ta, ta nuôi các ngươi làm gì? Ngay cả một cô gái cũng sợ, phé vật!”

Bọn nô tài nghe chủ mắng cũng đồng loạt nhìn nhau sau đó xông lên. Kikyou nghĩ đủ rồi liền hô lớn một tiếng:

“Jaken ngươi còn đứng đó làm gì? Lên cho ta” Nhất thời hiện trường một mảnh im ắng, sau đó có vài người còn không chịu nổi ngã ngồi tại chỗ. Mấy tên nô tài sắc mặt chuyển liên tục, hiện giờ mặt mày u ám, nhất thời tức giận không chịu được quát lên:

“Mẹ nó, ngươi không đánh vậy này giờ ngươi chuẩn bị tư thế khoa trương như vậy để làm gì? Múa sao? Nữ nhân thôi, chơi bọn ta à?”

“Đứng đây, ta thích dọa các ngươi liền dọa. Như thế nào? Còn không phải tất cả là do gan của các ngươi quá nhỏ đi? Jaken, mau đánh bọn chúng, ta cho ngươi cơ hội bảo vệ ta đây!”

“KIKYOU...ngươi...ta...thiếu gia ngài xem, xem cô ta kìa!” Jaken mất thời gian một chút mới phản ứng lại nhất thời quát lên, quay qua Shesshomaru "tổ cáo", nhưng tiếc thay thân phận nô tài, Shesshomaru ngay cả liếc mắt cũng không liếc hán một cái. Hừ! Thiếu gia lại thiên vị con nha đầu chết tiệt này. Jaken giận quá mất khôn hướng Kikyou mắng tới:

“Ngươi...tại sao ta phải đánh, ta không phải người hầu của ngươi. Họa ngươi gây ra liền tự dẹp, bắt ta phục vụ ngươi sao? Nằm mơ, kêu Inuyasha tới giúp người đi. Chẳng phải đó là người tình kiếp trước của ngươi sao? Còn đi theo quyến rũ thiếu gia nhà ta, muốn cái gì? Ngươi là người đã chết, về cõi vịnh hằng đi! Mấy hôm nay ta chịu đủ rồi!”

“Bốp” Mọi người trở mắt nhìn Jaken ngay trước mắt bay thẳng về phía tường, đầu bị đập, chảy máu...

"Này Shesshomaru (thiếu gia)" Kikyou và Rin đồng loạt lên tiếng. Hai người bốn mắt nhìn nhau sau đó Rin đến đỡ Jaken dậy.

Nói thật, bé rất thích Kikyou-sama, ở cùng với người rất vui. Đầu phải người chỉ biết gây phiền phức. Nhưng Shesshomaru-sama dường như ra tay quá nặng với Jaken-sama rồi!

“Ồ...Shesshomaru, hi hi...à không có việc gì rồi...chúng ta nên đi hay không?” Kikyou nuốt nước miếng rồi hỏi. Shesshomaru chú ý quan sát về mặt của nàng.

Hắn rất không muốn nàng quan tâm những lời nói của Jaken. Nhưng mà dường như nàng không quá để ý. Vậy thì tốt rồi! Shesshomaru gạt đầu, biểu hiện có thể đi. Ngay lập tức Kikyou và Rin đỡ Jaken đi theo Shesshomaru. Đám người của Liễu Đông cũng không làm khó nữa. Cô nương Kikyou kia không có gì đặc biệt nhưng Shesshomaru thì khác. Thủ pháp nhanh nhẹn, bọn hắn cũng không kịp nhìn thấy hắn “đá” thuộc hạ của mình như thế nào, quá nhanh. Võ công cao siêu, bọn họ chọc không nổi.

Còn có hán có thể độc ác xuống tay với thủ hạ như vậy thật đáng sợ! Hắn không thể chạm được!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Tại Thiên Lang tửu lâu, phòng thượng hạng.

“Này mọi người...quấy rầy một chút. Không biết ta có thể gọi món khác không vậy?” Kikyou nhìn một chút món ăn trên bàn sau đó mới quyết tâm hỏi.

“Ngươi gọi món khác làm gì? Ăn chung món với thiếu gia là phúc phần của ngươi. Như thế nào? Ngươi chê sao? Ngon như vậy mà không biết thưởng thức, thật là thiên cận.”

Jaken đang ăn ngon nghe Kikyou nói vậy liền đập mạnh đôi đũa xuống bàn, cố ý làm khó. Ngon, ngon cái con mẹ ngươi ày! Toàn là thịt sống, cá sống thì làm sao bốn cô nương ăn, hơn nữa nàng thích ăn cay a. Thanh đạm như vậy thật không có khẩu vị.

Nghĩ đi nghĩ lại Kikyou giận đến tím ruột, không nhắc thì thôi, nhắc tới tên yêu quái lùn ăn cháo đá bát này là nàng tức muốn chết.

Nàng giúp hắn như vậy mà hắn từ lúc bị đánh cho đến bây giờ cứ một chồng hai đôi a. Coi như thương thế hắn hồi phục nhanh nhưng nếu nàng lỡ tay làm cái gì đó thì coi hắn làm sao bình phục?

Nàng còn có cái bắp đùi lớn Shesshomaru để ôm nha. Chớ khi dễ nàng. Kikyou tựa tiểu phi tiểu nhìn Jaken một cái sau đó mới ngọt ngào nói với Shesshomaru:

“Này, Shesshomaru, ta muốn ăn vài món cay a, nếu có thịt cá thì phải là đồ chín, rau cải sống thì không có vấn đề, ta còn muốn trái cây nữa...Có được không?”

Kikyou chớp chớp đôi mắt trong sáng nhìn Shesshomaru đầy kì vọng.

“Ừ. Nàng không thích những món này?” Shesshomaru chưa nghe xong đã gật đầu đồng ý. Hắn có cảm giác mình nuôi một sủng vật a. Hơn nữa sủng vật này lại rất biết cách đòi hỏi. Bất quá, hắn thích.

“Đúng vậy.”

“Lý do?”

Àch, nàng không thể nói với hắn là bởi vì nhìn vào món ăn sống nàng cảm thấy buồn nôn được, như vậy sẽ xúc phạm danh dự hắn nha. Nếu hắn không chứa chấp nàng nữa thì tính sao bây giờ?

Nàng không muốn, chỗ dựa này đối xử với nàng thật hảo, nàng không muốn lại lưu lạc đầu đường xó chợ nữa!!

“À, bởi vì không hợp khẩu vị, ta cảm thấy không ngon” Kikyou chính là nói đại cho qua chuyện nhưng không ngờ vị thiếu gia này lại vì câu nói ngày hôm nay của nàng mà làm cho thực đơn sau này hoàn toàn thay đổi.

Sau đó tiểu nhị nghe phân phó mang thức ăn mới lên. Để cho Kikyou một bữa no say.

“Shesshomaru, ta muốn xuống lầu đi dạo một chút, khi nào rồi đi ngaoi nhớ tìm ta nha.”

Kikyou vuốt ve cái bụng đã được đút no của mình báo cho Shesshomaru một tiếng rồi liền nhanh chóng xuống cầu thang.

“Oái, đau quá!” Kikyou vừa mới bước xuống đã va phải một người, mẹ nó hôm nay là ngày gì a? Đụng mạnh như vậy, muốn nàng nôn ra những gì đã ăn có phải hay không?

“Cô nương, thật xin lỗi!” Hàn Phong mở cờ trong bụng, rốt cuộc cũng gặp được giai nhân một mình rồi, phải nhân cơ hội này bắt chuyện thật tốt mới được. Kikyou nhũn mày một chút mới lên tiếng:

“Không sao, không sao” Nàng nhớ ra rồi, đây chẳng phải là Vương của Hòa quốc sao?

“Vậy thì tốt rồi! Không biết đại danh của cô nương là gì?”

“Người gọi ta Kikyou là được. Còn người?” Kikyou nhìn một chút nam tử trước mắt mà sinh ra ý nghĩ không nên có. Hắc hắc, hắn là vương, nếu làm bằng hữu được thì về sau còn có cơ hội nhờ vả nha. Nhưng mà gần vua như gần hổ, chết là điều cận kề. Tham thì thâm a. Vì vậy Kikyou kiên quyết lắc đầu muốn bỏ đi tà niệm lợi dụng người khác này.

“Tại hạ họ Hàn, tên chỉ có một chữ Phong”

“Hàn Phong? Người chắc chắn?”

“Sao vậy? Tên của tại hạ có vấn đề à?”

“Không có!”

Kikyou thật muốn cười, hắn làm Vương hóa quốc nhưng lại họ Hàn? Thật lạ! Lừa với nước ở cùng một chỗ được khi nào thế?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

"Vậy Hàn công tử, ta muốn làm bằng hữu với người. Ý người thế nào?" Kikyou nghĩ nghĩ rồi hỏi thẳng, nàng không muốn dài dòng văn tự mà kết quả thất bại như nhau. Chỉ bằng nói nhanh một chút, đỡ hao tổn nước miếng của nàng.

"Hả? Được, đương nhiên là tại hạ không có vấn đề" Hắn cầu còn không được a.

"Vậy thì được rồi! Bằng hữu cũng cần có quà gặp mặt phải không? Ta đây tặng quà cho người trước, cầm lấy!"

Kikyou nói xong thì liền vươn tay để lộ một viên ngọc màu đen tuyền, trong suốt, phát ra ánh sáng lấp lánh. Màu của khối ngọc này cùng màu da nàng tạo thành sự tương phản rất lớn, đập vào thị giác của Hàn Phong. Thứ này nhìn thôi cũng đủ thấy quý, hắn biết những viên ngọc đẹp như vậy giá trị

nghe thành, nhưng lại tồn tại có vài viên.

Ngọc bội kiểu này đã quý nhưng nguyên viên ngọc lại càng quý hơn. Thân là Vương hân sở hữu những thứ này cũng có gần ba miếng ngọc bội. Là cống phẩm ngoại bang. Nhưng chỉ mới so sánh được với một viên ngọc của nàng.

Chỉ là Kikyou ra tay hào phóng khiến hân nghi ngờ, nàng từ đâu có thứ này? Rốt cuộc thân phận của nàng có bao nhiêu đặc biệt? Còn Kikyou đặc ý nhìn về mặt của hân, trên mặt nàng viết rõ ràng

"ta tặng quà cho ngươi rồi, đến lượt ngươi đi!". Nàng cũng không tiếc gì miếng ngọc đó. Là do trước đây thấy Shesshomaru luyện nội đan của yêu quái khác để gia tăng yêu lực của bản thân, hân bắt rất nhiều yêu mạnh, lấy hết nội đan nhưng viên này không hợp với chân khí của hân cho nên mới bị vứt đi. Là do nàng tiếc lượm lại a. Sau đó thì nàng chỉ chạm nhẹ một cái nó liền sáng lên, nàng buông ra thì không có gì. Thấy thú vị cho nên mang theo bên người thôi. Đến giờ thì vậy đây, vừa đẹp vừa sáng. Nàng đoán là do nàng thanh tẩy yêu khí của nó rồi, cộng thêm việc nó là nội đan của một yêu quái mạnh và từng được Shesshomaru hấp thụ nên mới vậy đi. Hi hi cuối cùng cũng có dịp kiểm soát!

"Kikyou, cô nương không biết thứ này rất quý sao? Tùy tiện tặng cho người ta như vậy?"

"Ta chính là muốn nó làm quà gặp mặt tặng cho ngươi. Không thích sao? Vậy thì thôi! Tạm biệt!" Nghe hân nói vậy khiến Kikyou hơi tiếc, dứt khoát dùng được rồi, mục đích thất bại vậy nàng cáo từ trước.

"Đợi đã! Được rồi, tại hạ nhận. Xin hỏi cô nương muốn quà gặp mặt gì?" Hàn Phong vội kêu Kikyou lại, nói giỡn hân không muốn mất mặt trước mặt nàng nha, chẳng lẽ nàng giàu hơn cả hân? Có cái gì mà hân tặng không được?

"Ta muốn ngươi giải một vụ án cho ta." Nàng còn nhớ rất rõ đã hứa giúp con ma nữ kia, nói phải giữ lời.

"Vụ án?" Kikyou gật đầu rồi kể từ đầu chí cuối cho hân nghe, sau đó chạy lên lầu lấy bông hoa nhỏ kia từ trong tay Jaken mang xuống giao cho cận vệ của Hàn Phong.

"Đây là con ma nữ đó, ngươi có cái gì có thể hỏi nó. Ta hi vọng ngươi không nuốt lời đã hứa với ta. Còn nữa ma nữ, lời ta nói đã làm được, con đường tiếp theo đi như thế nào là do ngươi tự nghĩ đi."

Kikyou không lo Hàn Phong hân có gì không may, chẳng phải Jaken đã nói nếu có yêu quái nào muốn làm hại hân thì Chân Long Đế Khí sẽ bảo vệ hân sao? Cái này thì nàng yên tâm rồi. Bông hoa nhỏ nằm trong tay cận vệ kia rung lên một cái đáp trả Kikyou khiến cho mọi người hoảng sợ.

"Quý, có quý!"

"Các ngươi sợ như vậy làm gì? Hàn Phong, ngươi yên tâm, nó không làm gì được ngươi đâu." Kikyou bảo đảm

"Kikyou, ta chỉ là một thương nhân. Làm sao giúp xử vụ án này đây? Cô nương đề cao ta rồi"

"Xử được hay không ngươi tự biết rõ, ta không muốn giả mù sa mưa với các ngươi. Còn có cái gì thắc mắc không? Nếu không có thì ta cáo từ."

"Cô nương thật bận như vậy sao? Không thể bồi ta một lát?"

"Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng. Ta đích thật rất bận, thiếu gia đang gọi ta. Xin phép!"

Kikyou nói xong liền xoay người hưng phấn chạy về phía Shesshomaru để lại bóng lưng cho Hàn Phong. Hân đích thật đáng ghét như vậy sao? Nói chuyện với hân một chút nàng cũng không muốn? Từ này đến giờ nàng chỉ nhắc đến chuyện của ma nữ kia. Một câu riêng tư cũng không nói với hân. Không sao...nàng nhất định phải chấp nhận hân. Quay sang thuộc hạ phân phó tri huyện địa phương xử lý tốt vụ án này, hân liền cất bước đuổi theo Kikyou.

"Shesshomaru, ngươi đoán xem ta vừa mới làm cái gì!" Kikyou héch mặt muốn khoe khoang với Shesshomaru.

"Tìm người gánh phiền phức thay cho nàng." shesshomaru cười nhẹ rất tự nhiên vuốt ve tóc Kikyou.

"Nga, không cần nói khó nghe như vậy! Chỉ là nhờ vả, nhờ vả thôi."

Kikyou cãi lại. Không thể trách nàng được. Lúc này nàng chạy trốn chết như vậy chính là vì sợ tên Hàn Phong đó đối ý.

Nếu hân không muốn ôm vụ án này thì chẳng phải là nàng phải găm nhăm vụ này à? Nghĩ đi nghĩ lại đều thấy nàng thật thông minh. Nhưng mà ở nơi khác nếu Hàn Phong biết ý nghĩ này của nàng nhất định sẽ thật vui mừng, chút chuyện nhỏ này hân đương nhiên có thể giúp nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Kikyou đứng trước kĩ viện hưng phấn ngó vào. Buổi tối trên đường chỉ có vài cái lồng đèn thôi nhưng cái kĩ viện này lại sáng rực như vậy cho thấy giàu cỡ nào a?

Túi hoa lâu không hở là kinh thành đệ nhất kỹ viện, đủ xa hoa, đủ lộng lẫy, đủ... tốn bạc! Còn chưa bước vào cửa thì mùi sơn phấn đã ập vào mũi, Kikyou khẽ nhíu mày, tuy nơi này thanh nhã, mùi sơn phấn cũng không nặng lắ, nhưng mà vẫn khiến cho nàng cảm thấy hơi khó chịu.

Nhưng là, vì chiêm ngưỡng mỹ nhân và di tích cổ đại, đành nhẫn nại vậy!

“Shesshomaru chúng ta vào có được hay không?”

“Không, mau đi.” Shesshomaru thẳng thừng từ chối khiến Kikyou bị đá kích nặng nề. Hắn chưa bao giờ nói “không” với nàng nha. Ít nhất là từ trước tới giờ nàng nói cái gì hắn cũng đều ngoan ngoãn đồng ý... Chuyện này là sao vậy? Chẳng lẽ hắn không thích kĩ viện?

“Hả? Ta muốn vào dạo một vòng. Không thể sao?”

“Nàng là nữ nhân!”

“Ừ, ta là nữ nhân. Kĩ viện có quy định cấm nữ nhân vào à? Nếu không ta học người đời trước cái nam trang. Người thấy thế nào?”

Kikyou hiểu lầm ý của Shesshomaru, hồn nhiên mà bắt đầu tính kế hoạch lên vào, không những vậy còn dám trưng cầu ý kiến của Shesshomaru.

“Kĩ viện là nơi nam nhân tâm hoan tán nhạc, nàng muốn vào để làm gì? Hồ nháo đủ rồi, chúng ta đến nơi khác.” Shesshomaru kiên quyết cự tuyệt. Hắn thật muốn biết trong cái đầu nhỏ của nàng chứa cái gì? Kĩ viện cũng dám vào? Đúng là hắn chiều nàng đến hư rồi.

“Người là đang lo lắng cho ta sao? Hi hi, Shesshomaru chúng ta vào một chút thôi có được hay không? Ta rất mạnh, có thể tự bảo vệ được mình nha.”

Kikyou chính là quyết tâm muốn vào, thứ đầu tiên đến cổ đại nàng phải ăn chính là kẹo hồ lô, nơi nhất thiết phải đến đương nhiên là kĩ viện nổi tiếng đời đời này rồi.

“Không được.” Thấy Shesshomaru nhẫn tâm cự tuyệt khiến Kikyou càng nổi lên hứng thú với nơi này. Người không vào, ta vào.

Ta xem người có chạy theo ta không. Nghĩ gì làm đó nàng liền chạy vọt về phía cửa ra vào, nhanh chóng xông vào kĩ viện.

“Shesshomaru đến đây nha, nơi này thật lớn.” Sau khi tiến vào Kikyou còn không sợ chết la hét kêu gọi nhóm người của Shesshomaru. Kikyou vừa hô hào xông quay mặt lại đã chạm phải gương mặt lạnh băng giống như muốn mạng người của Shesshomaru.

Nhanh như vậy? Hắn rất có tố chất nhất mà người ta a. Kikyou vượt ngực bình tĩnh trái tim nhỏ bé đang đập nhanh liên hồi của nàng.

“Nàng...” Shesshomaru rõ ràng rất tức giận nhưng lại không thể mắng nàng, hắn chỉ có thể cắn răng nuốt cục tức này vào trong bụng, thứ duy nhất hắn làm được chính là dùng mắt cảnh cáo nàng. Nhưng Kikyou lại tinh nghịch lè lưỡi, không xem hắn vào đâu.

“A ui! Vị gia này hào tuấn tú nha, lần đầu tiên đến đây đúng không? Còn cô nương này... người không nên vào đây a, còn dẫn theo đứa bé làm gì? Các ngài đến đây đề...”

Tú bà thanh âm kiều mị, tuổi đã ba mươi thành thực xinh đẹp, có thể nói là phong tình vạn ứng, chắc chắn mười năm trước cũng là một mỹ nhân hoa nhường nguyệt thẹn. Kikyou âm thầm đánh giá.

“A! Không có gì, ta chỉ muốn đến đây dạo một vòng, thế nào? Có thể không?” Kikyou cười cười lên tiếng. Tú bà âm thầm đánh giá nam tử và cô nương trước mặt, một người bạch y trắng tuyết tao nhã như ngọc, quý khí bức người, một người xinh đẹp, nhìn như hoạt bát nhưng lại có nét lạnh nhạt, dung mạo đều thuộc thượng đẳng, lẫn lộn phong trần bao nhiêu năm nàng chưa từng gặp hai người tương mạo xuất sắc như thế này, đúng là cực phẩm!

“Uy!...” Kikyou thấy tú bà mắt sáng đánh giá hai người, cảm thấy buồn bực. Có ai hứng thú muốn để người khác nhìn chằm chằm mình như vậy đi? Tú bà nghe thanh âm không hồn giận của Kikyou, xấu hổ cười, vội nói :

“Cô nương! Xin thứ lỗi, người là nữ nhi, còn mang theo đứa bé, chuyện này...”

Lời chưa kịp dứt thì một tờ ngân phiếu ngàn lượng rơi ra trước mặt tú bà, tú bà hi hi cười, nhận lấy, lại nói :

“Đương nhiên là được a, chỉ là ở đây là chốn phong trần, nếu có người muốn đắc tội cô nương...E rằng ta không giúp được...Cô hãy hiểu cho ta...” Nói xong xoay người vẫy gã nha hoàn, dặn dò vài lời.

"Jaken người dẫn Rin ra ngoài"

Shesshomaru nhẹ nhàng phun ra mấy chữ, Jaken cùng Rin nhanh chóng đi ra. Mặc dù Rin rất thắc mắc tại sao bé không được ở lại nhưng vẫn ngoan ngoãn nghe lời. Càng nhìn Kikyou càng khiến Shesshomaru khó hiểu. Nàng đứng là khác người, nữ nhân khác sợ nam nhân của mình vào kĩ viện còn

nàng lại dẫn nam nhân của mình vào kỹ viện. Rốt cuộc nàng đang nghĩ cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Gã nha hoàn cung kính cúi đầu nhìn Shesshomaru cùng Kikyou, nhẹ giọng nói :

“Công tử, cô nương xin mời đi theo nô tài”. Kikyou vuốt cằm gật đầu, cùng Shesshomaru sóng bước đi theo tiểu nha hoàn.

“Này, hôm nay là ngày gì vậy? Sao lại đông người như thế? Còn có bọn họ đang đi đâu a?”

Kikyou nhìn đám người đang tụ hội dần ở cửa ra vào, dường như có ý muốn ra ngoài khiến nàng khó hiểu hỏi gã nha hoàn.

“À, hôm nay là ngày hoa khôi của Túy hoa lâu chúng tôi ném tú cầu, ai nhận được thì nàng sẽ theo hầu người đó một đêm, chẳng những vậy còn có thể lấy về đề ba ngày sau đều có thể đến chỗ chúng tôi không cần ngân lượng. Hai vị có hứng thú sao?” Được hầu hạ miễn phí một đêm, còn có quà khuyến mãi? Cũng biết kinh doanh quá đi chứ! Kikyou âm thầm tán thưởng.

“Shesshomaru, chúng ta đi có được hay không?!” Kikyou xoay người sang chớp chớp đôi mắt hỏi Shesshomaru. Hắn cũng chỉ còn biết cười khổ. Ai bảo nàng lợi hại như vậy, chỉ trong vòng vài tháng đã thu phục được hắn, nàng muốn nhào vậy thì nhào thôi! Dù sao thì hắn cũng sẽ bảo vệ nàng thật tốt! Với lại hắn nói không đi nàng sẽ ngoan ngoãn nghe lời ở đây sao? Gật nhẹ đầu, ý là hắn cho phép. Kikyou vui vẻ lôi kéo Shesshomaru ra ngoài, vừa lúc chen lẫn với người ta nhưng mà thiên hạ đang loạn làm sao có ai rảnh chú ý tới diện mạo như thiên tiên của hai vị khách nhân mới này, tất cả chỉ lo tập trung vào Hồng Hồng cô nương-hoa khôi Túy thanh lâu đang chuẩn bị ném tú cầu.

Việc này làm đỡ gánh nặng cho Kikyou rất nhiều nha. Hồng Hồng ngồi trên lầu cao nhìn xuống, nam nhân rất đông, quần áo sang trọng, tuấn tú có, bình thường cũng có. Chỉ là bọn họ đều là người phong lưu, hơn nữa nàng rất không dễ mất.

Thân là kĩ nữ lớn lên trong lầu xanh, nam nhân nàng gặp còn nhiều hơn quần áo của các tỷ muội trong Túy thanh lâu gộp lại. Sau này chỉ vài năm nữa nàng liền sẽ già đi, mất cái danh hiệu “hoa khôi”, đến lúc đó có ai cần nàng chứ? Cho nên hiện giờ phải nhân cơ hội tìm được một nam nhân quyền quý, sang trọng, cố gắng mê hoặc hắn để hắn rước nàng về nhà.

Trong lúc Hồng Hồng đang mãi mê suy nghĩ, Kikyou cũng đánh giá nữ tử này. Một thân hồng y diễm dứa, khuôn mặt nhỏ nhắn tươi đẹp, đôi thủy mâu câu hồn người lại, môi hồng chúm chím, mười phần mỹ nhân bại hoại. Phải nói là như hoa như ngọc a.

Mà nói cũng phải, nếu không làm sao bò lên được cái vị trí “hoa khôi” này đi?

“Các vị! Cảm tạ các vị đã ủng hộ chúng tôi trong thời gian qua, Hồng Hồng thật sự không biết lấy gì đền đáp. Như vậy đi, sau trò chơi này ai không nhận được tú cầu liền mời đến tham gia bữa tiệc do Túy thanh lâu tổ chức có được hay không?”

Nói xong còn kiều mị cười một cái khiến nam nhân bên dưới cơ hồ hồng mắt, bọn họ cố gắng trấn định nuốt nuốt nước bọt sau đó bắt đầu xôn xao cả lên khiến Túy thanh lâu đã náo nhiệt nay còn náo nhiệt hơn.

“Này Hồng Hồng cô nương, mau ném cho gia đi, gia là Tứ công tử con Lại Bộ Thượng Thư a, theo gia nhất định sẽ không bạc đãi nàng!”

“Hồng Hồng cô nương bên này nha...Chen lấn cái gì? Thối tiểu tử mau tránh ra, người đứng như vậy sẽ che mất tầm nhìn của Hồng Hồng cô nương nhìn ta.”

“Ồ đây, mau ném cho ta.” ...

Woa... thật náo nhiệt quá! Kikyou mở tròn hai mắt nhìn cảnh này. Đây là lần đầu tiên nàng xuyên đến lại gặp nhiều người như vậy.

Vì vậy mới nói quyết định bước vào nơi này sáng xuất cỡ nào a. Trên lầu cao, đám nữ nhân che mặt cười thẹn thùng nhìn những nam nhân phía dưới đang điên cuồng hò hét. Các nàng còn cùng Hồng Hồng đàm luận nam nhân nào xứng đáng nhất. Nhưng là Hồng Hồng lại không có hứng thú, cứ như vậy nhìn qua bọn họ. Bọn họ không có cái gì có thể khiến nàng để tâm.

Chỉ là ánh mắt liếc qua nam tử bạch y như tuyết, quý khí bức người, gương mặt lạnh lùng, khí chất cao ngạo cùng nam tử lam y thanh nhã, ôn nhu lại nghiêm khắc. (Tác giả: này thì mọi người bt ai là shess r nhé.)

Rốt cuộc nở nụ cười, nàng cuối cùng cũng tìm được rồi. Chỉ là đến hai nam nhân, phải nhắm nài quan sát vậy.

“Chủ tử, người đuổi theo tiểu cô nương đó đến đây làm gì vậy?”

Một ảnh vệ cung kính hồi. Hàn Phong không đoái hoài đến câu hỏi kia của ảnh vệ, nhẹ giọng lầm bầm:

“Kikyou, nàng chẳng phải nói rất bận sao? Ngay cả thời gian bồi ta cũng không có thể nhưng lại có thời gian dạo chơi thanh lâu. Nàng thực sự có bao nhiêu đặc biệt vậy? Thanh lâu cũng có thể tùy tiện đi chơi sao?”

Từ đầu chí cuối hắn đều không tham gia náo nhiệt. Ánh mắt của hắn chung quy chỉ nhìn về một phía có tiểu cô nương đang đứng trong lòng bạch y nam tử để hắn bảo vệ. Vừa nói vừa cười thật vui vẻ. Thấy thế chân mày y chau lại thật chặt, lại tiếp tục lầm bầm:

“Kikyou là nàng ép ta, đừng trách ta!” Ảnh vệ thấy chủ tử không trả lời bèn thôi. Số hắn thật khổ, chủ tử dạo này bệnh càng ngày càng trầm trọng rồi!

Hồng Hồng vừa quan sát xong vị lam y công tử, nàng liền tranh thủ đánh giá người còn lại. Chỉ là trong lúc nàng đang say sưa nhìn thì một cái đầu nhỏ của tiểu cô nương lại đột ngột chui vào lòng nam tử kia chắn tầm nhìn của nàng khiến nàng giật cả mình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

“Này, Shesshomaru nàng là đang nhìn người có phải hay không?” Kikyou tò mò nhìn theo tầm mắt của cô nương kia sau đó mới hỏi.

“Không cần để tâm. Nếu nháo đủ rồi thì chúng ta có phải nên đi?” Shesshomaru một chút cũng không để ý, lơ đãng hỏi.

Kikyou chép miệng, có cần như vậy hay không a? Từ đầu đến giờ mở miệng là đi đóng miệng cũng là đi. Người không thấy rất náo nhiệt sao? Vì cái gì một chút vui vẻ cũng không lấy được cho người? Còn có người không có cảm giác cũng muốn ta vô tâm như thiếu gia là người à? Đừng có mơ! Shesshomaru không thèm quan tâm biểu tình thiên biến vạn hóa trên mặt Kikyou.

Không cần nhìn hắn cũng biết nàng nhất định đang âm thầm bất bình, không cam lòng và ảo tưởng hắn sẽ giống như nàng có thể “cảm thụ” mấy cái “vui vẻ, hưng phấn” này. Mùi! Mùi này, Shesshomaru âm thầm trấn định bản thân. Hắn nhanh chóng xoay người bỏ đi, chỉ bỏ lại cho Kikyou mấy câu:

“Ta có việc, Kikyou nàng mau rời khỏi nơi này, nếu không thì đợi ta trở lại!” Kikyou ngờ ngác nhìn Shesshomaru bỏ đi mất. Hắn là đang bỏ rơi nàng sao? Ô...ô...Shesshomaru người không quan tâm ta nữa!! Ta ghét người, ghét người!

Kikyou giả vờ đau đớn một lát mới mặc kệ hắn. Hừ! Ta tiếp tục chơi của ta, mới không cần người. Hàn Phong thấy Shesshomaru đi mất rồi, lo lắng Kikyou là nữ nhân đứng như vậy thật không tiện nên mới định qua xem. Thật không ngờ chân trước mới nâng lên, chân sau chưa kịp bước theo đã nghe thấy một âm thanh quen thuộc vang lên, ngăn cản hành động của hắn.

“Này ai vậy? Không phải cô nương đánh đá, lão toét trên phố sao? Như thế nào lại nhanh như vậy tưng quăn phải đến thanh lâu bán thân rồi. Thật đáng thương nha!” Liễu Đông phe phẩy quạt, một bộ dáng công tử phong lưu, đa tình mườn lẽn.

Thanh âm của hắn rất lớn, hấp dẫn toàn bộ người trong Túy thanh lâu, ngay cả Hồng Hồng trên lầu cao cũng bị bộ dáng của hắn hấp dẫn. Bấy giờ mọi người lấy lại bình tĩnh suy xét lời hắn nói mới chợt nhận ra bây giờ có một cô nương luôn đứng đây a. Hơn nữa dung mạo còn hơn người. Thật muốn tát mình một cái. Vậy mà không nhân cơ hội một chút.

Nhưng không sao nha, nàng đã bước vào Túy thanh lâu đại biểu có mặc quần áo hay không mặc quần áo đều như nhau, sợ cái gì? Phi lễ nàng một chút thì đã sao? Kikyou nuốt nước miếng một cái, thức thời lui về phía sau. Con mẹ nó, sớm không đến muộn không đến Shesshomaru vừa đi thì hắn đến.

Nàng thật hoài nghi có phải hắn vẫn luôn theo dõi nàng tìm dịp trả thù đi? Hít sâu một hơi, Kikyou bình tĩnh nhìn hắn đáp:

“Ta đây là đi dạo thanh lâu, không phải bán thân. Thế nào tên đầu heo người lại theo tới đây rồi? Keo dán chó chất lượng thật tốt nha. Như thế nào cũng không dứt người ra được.”

“Mạnh mẽ như vậy? Tốt, ta liền xem người còn mạnh mẽ bao lâu? Người đâu? Bao vây cô ta lại.” Liễu Đông nghe xong lại không hề tức giận mà ngược lại còn tà tà cười khiến Kikyou nổi gai ốc.

“Các người làm gì?” Kikyou chung quy chỉ là nữ nhân. Đương nhiên cũng sẽ biết sợ. Nàng cố gắng lớn tiếng hỏi, hi vọng có người sẽ cứu nàng. Bất quá nàng biết ý nghĩ này ngu ngốc đến thế nào lại còn đi cầu tình người ta. Làm gì có tên điên nào giúp nàng? Shesshomaru, người đợi đó! Ta có chuyện gì nhất định sẽ hận người suốt đời. Kikyou cắn răng đổ hết trách nhiệm lên đầu Shesshomaru.

“Chủ tử, có cần thuộc hạ đi giúp cô nương ấy không?” Ảnh vệ thấy tình huống bất đắc dĩ của Kikyou liền lên tiếng, hắn tin chủ tử nhất định sẽ cho phép hắn lập công. Đây là cơ hội tốt để thể hiện bản thân mình với chủ tử a. Nếu thành công có thể bay lên chức nhanh như chớp. Đây là cơ hội tuyệt vời cơ nào! Nhưng mà trái với ý nghĩ của hắn, Hàn Phong lại vân đạm phong khinh phun ra bốn chữ:

“Không cần nhiều chuyện”. Hàn Phong hắn chính là muốn dạy dỗ cô gái Kikyou này một bài học, thật không ngờ lại có người ra tay giúp hắn. Tốt lắm,

khi nào sự việc tiến triển đến lúc cần thiết hẳn liền ra tay làm anh hùng cứu mỹ nhân. Như vậy chẳng những có thể lấy lòng giai nhân còn có thể trừng phạt nằng nặt thích đáng. Tội gì hẳn lại không làm?

Nhưng mà Kikyô thì lại suy nghĩ khác, số nàng thật khổ, tại sao chỉ mới yên bình mấy ngày lại bắt đầu nữa rồi? Nàng tròn mắt nhìn Liễu Đông đang đến cảnh giác quát:

“Mẹ nó! Ngươi lại gần lão nương như vậy làm gì? Cút! Mau cút cho ta.” Chỉ thấy Liễu Đông mặc kệ nàng, bước lại càng lúc càng gần. Bây giờ hẳn mới thấy cô nương hung dữ trước mắt có bao nhiêu xinh đẹp, bao nhiêu hấp dẫn, thậm chí còn hơn cả hoa khôi Hồng Hồng của Túy thanh lâu. Tại sao lúc trước lại không nhận ra? Thật là lãng phí! Nhưng mà vẫn có cơ hội cứu chữa, nàng tối nay sẽ thành người của hắn. Trong lúc này một âm thanh lả loi, quỳnh rũ lại vang lên:

“Liễu công tử, cần gì gấp gáp như vậy? Hôm nay là ngày Hồng Hồng của chúng tôi ném tú cầu, xảy ra việc không hay tại đây mọi người đều sẽ khó xử. Chi bằng dĩ hòa di quý. Như vậy chẳng phải rất tốt sao?”

Tú bà trong lúc Kikyô nguy khốn nhất giải vây. Bà cũng không phải có ý muốn giúp cô nương này. Chỉ là đêm nay Hồng Hồng mới là tâm điểm, cư nhiên lại bị cô nương này cướp mất? Chuyện này không thể xảy ra được! Nếu không thanh danh của Túy thanh lâu sau này tính sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyô* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Chương 34+35

Quả nhiên câu nói của tú bà khiến hiện trường bắt đầu xôn xao. Đúng nha! Hôm nay là ngày của Hồng Hồng, thế nào lại biến thành một cô gái khác từ đâu chui ra làm chủ? Làm vậy chứng tỏ không nể mặt Hồng Hồng rồi! Dù sao cũng là một trong trăm mỹ nhân đứng đầu kinh thành, mặc dù không phải khuê nữ nhưng cũng là tài nữ! Ngoài ra thể lực chống lưng của nàng cũng rất lớn a! Bao nhiêu đại quan từ lớn đến nhỏ ít nhiều nàng cũng lấy lòng được chút ít!

“Chuyện của ta từ lúc nào đến lượt bà có thể quản đây? Xem lại thân phận một chút đi! Nếu còn không biết điều đừng trách ta gỡ xuống bản hiệu của Túy hoa lâu này, đến lúc đó khóc lóc cầu xin cũng vô ích!” Liễu Đông nghe tú bà nói xong liền trào phúng châm chọc.

Tất cả mọi người nghe hắn nói xong đều kinh ngạc một lúc nhưng cũng âm thầm khinh bỉ. Hừ, ai mà không biết hắn chỉ là hù dọa thôi! Ngay cả cha hắn cũng thường ra vào nơi này nha. Ngoài ra còn có bao nhiêu thân vương, quan vị ngũ phẩm, tứ phẩm cũng vậy.

Chỉ có thiếu mỗi Hoàng thượng nữa là hội họp đủ tất cả viên quan trong triều rồi! Hắn làm sao dám làm xằng bậy! Nhưng mà tất nhiên bọn họ cũng không nói nhiều, chuyện không liên quan đến mình thì ra mặt làm gì cho mệt đây? Huống hồ thân phận của hắn cũng không nhỏ. Có thể không gây vấn đề phiền phức bọn họ liên tục bỏ qua.

Quả nhiên tú bà im bất, cúi đầu. Bà không có năng lực trêu chọc cái vị vương tôn công tử này. Thôi thì mặc kệ hắn vậy! Người như bà đã từng lăn lộn ngoài đời nhiều rồi, khuyên không được thì tốt nhất câm miệng.

Nếu không sẽ có họa sát thân! Chỉ là nhìn sắc mặt Hồng Hồng không tốt bà liền nghĩ cách dỗ cái con gà đẻ trứng vàng này! Quả nhiên Hồng Hồng trên lầu cao đã dùng lực vò nát cái khăn tay rồi, thật sự rất mất mặt! Cô gái này là khắc tinh nơi nào đến đây chứ? Lại cản bước đường đang phát lên của nàng.

Trong khoảng thời gian Liễu Đông cùng tú bà nói chuyện thì Kikyô đã bình tĩnh hơn rất nhiều. Nàng tự nhắc nhở chính mình bây giờ là Kikyô. Nàng không phải Vân Phi Tuyết tay trái gà không chặt như trước đây. Nàng sợ cái gì chứ? Yêu quái nàng còn có thể chỉ cần một mũi tên liền tiễn bọn họ lên đường về trời huống gì mấy con người nhỏ yếu, đáng thương này!! Đùa với nàng sao?

“À... thì ra công tử có uy quyền lớn như vậy? Vậy thì thi triển một chút cho ta xem! Ta đây thách ngươi đây!”

Nhận ra thân phận cùng năng lực của mình có bao nhiêu mạnh mẽ Kikyô liền tự tin cùng hắn đối chọi. Thật mắc cười! Nàng từ lúc nào để cho người ta có thể tùy tiện đè đầu cưỡi cổ rồi? Cũng phải xem lại hắn có cái khả năng vĩ đại gì đây đã!

“Ngươi... tốt, tốt lắm! Ngươi đã nóng lòng hầu hạ ta như vậy liền cho ngươi toại nguyện!” Liễu Đông nói xong từng bước tới gần nàng thật cẩn thận giống như trên người Kikyô có thứ gì đó rất độc vậy.

“Ủa, ngươi nhanh lên một chút có được hay không? Đi thôi cũng chậm như vậy sao?” Nàng một chút bộ dáng sợ hãi cũng không có, cứ như vậy cười thật tươi chờ hắn đến.

Liễu Đông âm thầm phi báng mình, rốt cuộc nàng thay đổi vẫn làm hắn sợ. Rõ ràng một khắc trước vẫn giống như con thỏ nhỏ bị thương, thế nhưng một khắc sau lại giống như con sư tử cái đang rình mồi. Nàng là đang giả heo ăn thịt hổ sao? Mặc kệ, chuyện đã đến nước này thì cũng chỉ còn cách tiếp tục. Liễu Đông run run cầm bàn tay trắng nõn của nàng lên ngắm nghía kỹ một chút.

Thật đẹp! Hắn bỗng nhiên gia tăng lực đạo nắm thật chặt, bởi vì hắn cảm nhận được Kikyou đang giãy khỏi hắn. Điều này chứng tỏ nàng sợ hắn không phải sao? Liễu Đông a Liễu Đông, người nghĩ nhiều rồi, nữ nhân có bao nhiêu ngang bướng thì cũng vẫn là nữ nhân thôi!

“Này, nắm rồi thì không được dễ dàng buông ra đấy nhé!” Trong lúc hắn đang âm thầm đắc ý thì Kikyou lại tà tà cười một cái đến thật xinh đẹp, cũng thật quý dị ... nàng ngược lại thế nhưng không giãy nữa mà lại nắm chặt tay của hắn không cho hắn có cơ hội chạy mất. Cảm thụ được lực lượng khổng lồ trong cơ thể của mình, tốc độ của Kikyou tăng nhanh lên, trong giây lát đã tăng lên gấp mười lần.

Nàng nhanh chóng kết ấn, mở ra tuyệt chiêu duy nhất có thể đối phó với con người của nàng.

Cửa Địa Ngục, mở!

Trong khi mọi người đang há hốc mồm kinh ngạc nhìn nữ nhân đứng giữa trung tâm giống như nhìn thấy quái vật, bọn họ chưa thấy nữ tử nào to gan như nàng. Ngay cả kĩ nữ của không có cái lá gan này, lại có thể chấp nhận hầu hạ một người đàn ông mặc dù mình không phải người của Tỷ hoa lâu?

Nhưng mà bọn họ để ý hơn vẫn là xung quanh bọn họ xuất hiện rất nhiều con vật, hình dạng giống như thường luồng nhỏ màu trắng vây quanh hai người Kikyou cùng Liễu Đông. Con này là con gì a? Chưa từng thấy bao giờ!

Kikyou âm thầm há hê nhìn Trùng Tử Hồn của nàng đang lượn đi lượn lại trên không trung tạo thành một vòng sáng màu tím trong. Vòng tròn này hoàn thiện thật nhanh, nàng cùng Liễu Đông cũng nhanh chóng bị hút xuống phía dưới mặt đất.

Liễu Đông lúc này mới hồi phục năng lực suy nghĩ, quát:

“Yêu nữ, người mau thả ta ra, ta chưa muốn chết! Mau thả ta ra!” Vừa nói lại vừa liên tục giãy giụa, bộ dáng không chịu chết.

“Làm sao vậy a công tử. Chẳng phải năng lực rất lớn sao? Muốn đi trêu chọc con gái nhà lành mà! Ha ha biết sợ rồi sao? Nhưng mà không kịp rồi, ta đưa người xuống địa ngục đây!”

Kikyou vừa nói lại vừa cười thật vui vẻ nhìn vẻ mặt hoảng sợ của hắn. Nhưng mà khí lực nàng không có lớn như vậy, vẫn là nhờ Trùng Tử Hồn đến trợ giúp.

Nếu hắn còn giãy tay của nàng sẽ đứt luôn a! Liễu Đông rơi nước mắt nhìn Kikyou sau đó nhanh chóng cầu xin:

“Tiên cô, tiên cô là ta có mắt không trông, lại đi trêu chọc người, ta biết sai rồi! Xin tiên cô tha mạng. Ta ở nhà còn cha mẹ già và vợ trẻ, con thơ. Không thể chết như vậy được. Xin người! Xin người!”

Kikyou nghe hắn nói xong ngoáy ngoáy tai. Mấy câu này nàng xem nhiều trong phim rồi. Có mấy chữ là thật chứ? Nhưng mà đùa thật vui nha, như vậy rất tốt. Ai bảo lúc này dám dọa nàng!

“Trùng Tử Hồn, nâng hắn lên một chút!” Kikyou nhàn nhạt phản phó, đám trùng lập tức liền nâng Liễu Đông lên. Kikyou nhìn một chút. Ừ, khoảng cách thích hợp.

“Bốp, bốp, bốp...” mọi người mở to đôi mắt nhìn Kikyou nửa thân dưới đã xuống dưới mặt đất, chỉ còn nửa thân trên đang lơ lửng ra tay đánh thẳng vào Liễu Đông, nàng ra tay rất nhanh. Đánh mỗi rồi thì đổi tay.

Sau khi hai tay đều vừa mỏi vừa đau Kikyou mới dừng lại.

“Trùng Tử Hồn, đánh hắn!” Kikyou nhìn Liễu Đông đã bị mình đánh thành đầu heo rồi lại không vui tiếp tục hành hạ. Đám trùng quả nhiên rất nghe lời, dùng đuôi quất mạnh vào mặt Liễu Đông tạo thành tiếng vang.

Kikyou nhìn mà lú lười. Này rất giống quất roi vào mặt hắn. Có phải hay không nàng ra tay hơi nặng rồi? Nhưng mà nếu như nàng không có năng lực của Kikyou pháp sư thì bây giờ người đang ngồi khóc là nàng. Vì vậy Kikyou hạ quyết tâm nhìn hắn bị đánh một lúc nữa mới ra hiệu dừng.

“Xong rồi! Đã trả thù xong, bây giờ người theo ta xuống địa ngục chào hỏi thúc thúc của ta nào!” Liễu Đông tưởng rằng mọi chuyện đã xong thật không ngờ vẫn chưa kết thúc. Hắn run run hỏi:

“Xin hỏi thúc thúc của tiên cô là ai vậy?”

“Nha, chính là người quản lý mọi chuyện ở địa ngục, hiệu là...” Kikyou còn chưa nói xong Liễu Đông đã không dám động đậy chút nào. Chẳng qua là hai mắt hắn lại đỏ lên, nước mắt chảy như mưa. Tính cách tên này đúng là quá kém.

Nhìn hắn bộ dạng run lên, Kikyou liền biết tiểu tử này căn bản không có cốt khí cũng lười nói nhảm. Nàng đang định nói tha cho hắn, chuẩn bị rời đi bỗng nhiên nghĩ thấy mùi thối đập vào mặt, nàng lập tức oán hận cái tên vô dụng này, chỉ muốn ra tay giết rụng hắn cho rồi.

"Ta gặp người vài lần, tiểu tử người lại sợ đến mất tè ra quần, mẹ nó, đúng là cái số xui xẻo. Lễ vật quý trọng cỡ này ta nhận không nổi!" Kikyou mắng xong liền tức giận quăng hắn lên lại mặt đất, bản thân thu hồi Cửa Địa Ngục. Nàng nhìn hắn ghét bỏ một lúc sau đó mới hừ lạnh.

Nguyên nhân nàng không giết hắn chính là bởi vì nàng là người hiện đại. Tôn trọng nhân quyền, nàng không thể ý có chút năng lực liền tùy tiện giết người được. Như vậy rất đã man a!

Chương 36

"Các người đưa công tử của các người về mau. Nếu còn lằng vằng trước mặt ta, ta nhất định giết hân!"

Kikyou hung hăng nhìn một đám phế vật đang run run quỳ trên mặt đất ra lệnh. Cảm giác có được sức mạnh thực tốt a! Không thể trách vì sao con nhà lành lại hay bỏ nhà đi bụi làm đàn anh, đàn chị. Thật sự rất oai nha! Trong lúc Kikyou giương giương tự đắc thì một đám người của Túy hoa lâu nhanh chóng bắt lấy thời gian hồi phục lại bình tĩnh và phong độ vốn có.

Dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai khép lại cái miệng đang mở to có thể nhét vừa mấy quả trứng của mình.

Thật là...quá đáng sợ rồi! Ở đâu lại chui ra một tiểu nha đầu ma quái như vậy? Một nghìn phần trăm chính là yêu quái! Nhưng mà không sao, gần đây trong thành có xuất hiện mấy vị pháp sư diệt yêu có pháp lực rất rất mạnh, không hạng nhất cũng là hạng nhì, làm sao có thể để cho con yêu nữ này hống hách? Lúc này đã có người nhân cơ hội đi mời pháp sư đến đây, người sẽ nhanh chóng thi triển thần thông xuất hiện ở nơi này. Đến lúc đó bọn họ còn sợ con yêu nữ này sao? Có điều nói thì nói vậy nhưng mọi người ai mà không yêu quý tính mạng của mình.

Đương nhiên sẽ lùi ra xa một chút. Nếu lỡ yêu quái tâm ma bộc phát mà pháp sư đến trễ thì ai đền mạng cho bọn họ đây?

"Các người đang đợi cái gì?" Kikyou nhìn bọn họ khó hiểu hỏi. Nàng dám cá là bọn người này đi mời cao nhân đến thu phục nàng a! Làm ơn có được hay không?

Nàng là nữ Miko được giao cho nhiệm vụ trấn giữ Ngọc Tứ Hồn nha. Tại thời điểm này có ai sử dụng được linh lực mạnh hơn nàng?

Hắc hắc, mặc kệ, ta chơi với các người thêm một chút nữa, sẵn tiện đợi thiếu gia Sheshomaru đáng kính của ta! Hân mà về ta nhất định hảo hảo vấn an hân!

"Chủ tử, chuyện này..." Ảnh vệ lo lắng nhìn Hàn Phong, ý hân rất rõ ràng là

"chủ tử chúng ta có nên đi hay không? Nếu cô ta là tiểu thư nhà nào thì còn có thể. Nhưng nếu là tà ma ngoại đạo thì bọn họ vô pháp bắt được cho người nha".

"Kikyou..." Hàn Phong nhìn Kikyou một lúc sau đó mới sải bước lại gần. Chẳng mấy chốc hân đã đứng trước mặt nàng. Hàn Phong chính là chăm chú nhìn, nhìn đến mức Kikyou thấy mất tự nhiên mới lên tiếng vấn hân:

"Này, người đang nhìn cái gì? Người nhìn như vậy ta sẽ ngại đó! Có chuyện gì sao?"

"Kikyou, bây giờ ta hỏi nàng, nàng có muốn về nhà cùng ta, làm nữ nhân của ta?"

Hàn Phong hít sâu một hơi sau đó mới hỏi. Hân biết nàng lần này thật phải đi rồi! Kikyou nàng sờ dãi ra tay trước mặt mọi người như vậy chính là vì nàng biết mình sắp rời khỏi nơi đây. Hơn nữa là một thời gian dài sẽ không đến nơi này nữa. Hoặc cũng có thể là mãi mãi không trở lại.

Nàng thật ra có thể thả đám động vật đó ra hù dọa bọn họ nhưng nàng lại đích thân dạy dỗ hân. Nàng không sợ sẽ có phiền phức ở Nguyên Linh Thành bởi vì đây là ngày cuối cùng ở đây của nàng.

Hân thật sự rất hiểu nàng. Giống như đã quen rất lâu vậy. Hân biết mình động tâm nhưng lại càng biết thứ không thể nắm bắt được thì đừng cố nắm bắt.

Nếu không thì người đau chính là hân! Ủây...đây là tỏ tình sao? Quân Vương ai cũng như vậy? Nhưng mà thật không ngờ cũng có một ngày nàng được tỏ tình.

Bất quá nàng không thích hân. Tuy tình cảm có thể bồi đắp nhưng là hân là Hoàng đế. Nàng không thích Hoàng đế. Vì vậy nhìn hân một chút sau đó mới tiếc nuối nói:

"Ta nói cho người biết, hậu cung chính là kỹ viện. Phi tần chính là kỹ nữ. Đế Vương chính là khách nhân duy nhất! Ta không có hứng thú làm kỹ nữ. Người nói xem, đến cả Hoàng Đế ta cũng không muốn lấy có phải rất ngu ngốc hay không? Nhưng là Hoàng đế sẽ không có thời gian quan tâm một nữ nhân, cũng sẽ thân bất do kỷ trong một số chuyện. Ta hi vọng hân có thể sống tốt, thoải mái, cũng có thể chiêu cố các nàng một chút."

Hàn Phong chưa chút cười một cái. Nàng cự tuyệt như vậy hân cũng sẽ không cưỡng cầu nữa. Nhưng mà thật không ngờ chẳng những hân bị cự tuyệt lại còn bị châm chọc nữ nhân của hân là kỹ nữ? Ý của nàng chẳng phải là cầu hân đối tốt với những nữ nhân đó hơn một chút sao? Thật thiện lương! Chỉ là

nhìn nàng cười một cái thật tâm sau đó mới quan tâm nói:

"Một số pháp sư đang đến đây, người mau mau đi nhanh một chút"

Chung quy hắn vẫn lo lắng cho nàng, sợ nàng chỉ là tiểu yêu, đầu không lại bọn họ sẽ bị thương.

"Hả? Ủ!" Kikyou hướng hắn đưa ra một cái túi sau đó mới nói:

"Cho người. Giữ cẩn thận! Rất quý giá nha!"

Hàn Phong: "Đây là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

Kikyou thấy Hàn Phong nghi hoặc nhìn mình liền cười thần bí sau đó mới đau lòng nói:

"Là thức thần và ngọc bội kết giới của ta. Ta nói cho người biết, ngọc bội thì lúc nào cũng phải mang theo bên mình. Như vậy người có thể bình an hơn a. Còn có thức thần chính là tấm giấy hình thù kì hoặc trong cái túi đó thì cứ để nó như vậy.

Nếu có chuyện muốn tìm ta thì ném nó lên trời sau đó dùng ý nghĩ của mình truyền cho nó. Như vậy liền hảo! Ngoài ra còn có một ít hắc ngọc và..."

Kikyou nói đến đây liền đảo mắt nhìn một vòng sau đó mới bộ dạng tiểu nhân vừa mới ăn trộm tài sản quý giá của người khác ghé vào tai Hàn Phong nói nhỏ:

"Hắc hắc, còn có vài sợi lông của Shesshomaru nữa nha."

Hàn Phong cái hiểu cái không nhìn Kikyou. Kết giới, hắc ngọc và thức thần thì hắn có nghe qua. Nhưng mà hắn cần lông của Shesshomaru làm gì? Hắn biết Shesshomaru nhất định cũng là yêu quái nhưng là lông của Shesshomaru rất quý giá? Kikyou thấy hắn mù mờ liền mặc kệ hắn. Nàng tin chắc chắn hắn nhất định giữ tốt những thứ này cho nên không biết công dụng cũng không sao. Tặng kết giới, thức thần và lông của Shesshomaru chủ yếu là để bảo vệ hắn.

Chẳng phải Jaken nói thánh vật hộ thể của hắn rất yếu? Nàng nghĩ yêu quái cũng giống như động vật thôi. Ngửi được mùi yêu khí mạnh hơn mình đương nhiên bọn yêu quái sẽ tránh ra xa rồi. Như vậy lựa chọn tốt nhất chính là mùi của Shesshomaru đi, có bao nhiêu yêu quái trong bộ Inuyasha đánh lại hắn a, còn có lông của hắn nàng lấy được rất dễ nha?

"Này, pháp sư đến rồi, các người mau tránh ra, mau tránh ra." Đám người bên ngoài bắt đầu xôn xao cắt ngang suy nghĩ của Kikyou. Thấy náo nhiệt như vậy Kikyou lại động tâm nhìn ra ngoài. Nàng thật muốn biết pháp sư nào có thể thu phục nàng? Chỉ là nhìn thấy trên trời xuất hiện một con vật giống như chó lớn, có bộ lông màu vàng, trên mình vài viên màu đen đang chờ hai người bay lại gần Kikyou liền đứng người. Là Kirara?

Vậy chẳng phải... Kikyou nghĩ đến đây liền khóc không ra nước mắt. Này trùng hợp như vậy? Bọn họ đã hết hiểu lầm nàng chưa? Có khi nào liên kết lại bắt nàng?

"Mọi người, xin hãy bình tĩnh, cho hỏi yêu nữ ở đâu vậy?" Kagome nhảy xuống khỏi lưng Inuyasha hấp tấp hỏi. Nhưng là ánh mắt nhìn thấy cô gái đang đứng giữa đám đông liền cứng ngắc khóe miệng sau đó mới lấy lại giọng nói cười gượng:

"Kikyou, chào cô. Sao cô lại xuất hiện ở nơi này?"

Đám người bên ngoài Túy hoa lâu thấy nữ pháp sư có vẻ quen biết với yêu quái này liền không khỏi miên man suy nghĩ. Làm sao pháp sư lại quen với cô ta? Cô ta chẳng lẽ lại là yêu tốt sao? Không thể nào!

"Còn cần chào hỏi a? Để ta đoán nha, các người chính là đến đây bắt ta sao?"

Kikyou nhìn bọn họ một chút sau đó mới không thiện cảm trả lời. Nàng cũng không biết lý do nàng nhìn thấy bọn họ liền muốn châm chọc. Cảm giác rất lạ, giống như ở cùng với bọn họ nàng liền là kẻ ác độc người thần phần nộ. Kiểm chế! Kikyou phải kiểm chế nào! Kikyou tự mình lầm nhảm đếm từ một đến mười mới lấy được vẻ mặt như thường.

"Không có, chúng tôi nghe nói ở đây có yêu quái đang hoành hành nên mới... Thật sự không biết lại là cô đâu! Cô vẫn bình an chứ?"

Kagome luống cuống giải thích. Thật hi vọng Kikyou không quá hiểu lầm. Chỉ là lời này Kikyou nghe được cảm thấy rất chói tay. Nàng nghe không lọt a. Lần trước là ai cứu bọn họ? Vậy mà bọn họ liền để nàng té từ trên cao như vậy xuống cũng không xem một chút! Bây giờ hỏi nàng có bình an sao? Thật mẹ nó muốn mắng người!

Nhìn, nhìn nào! Kikyou liều mạng muốn áp chế tức giận trong lòng. Nhưng là vẫn không cười nổi với họ. Chỉ có thể mặt lạnh đáp qua loa:

“Ngượng ngùng, phải làm cho mọi người lo lắng rồi. Ta bây giờ tốt lắm! Hiện tại không còn việc gì rồi! Ta đây đi trước một bước. Cáo từ!”

Kikyou nhìn bọn họ có chút khó khăn nói. Nàng dùng hết sức động viên chính mình mới làm được như vậy a. Ngay cả chờ Sheshomaru về cũng quên, chính là muốn nhanh một chút biến khỏi nơi này.

“Đội đã, sao trên người cô có mùi của Sheshomaru vậy?”

Inuyasha ngửi ngửi một chút mới lấy làm lạ. Hắn cảm thấy là mùi Sheshomaru không sai! Kikyou đã gặp Sheshomaru rồi sao? Hai người bọn họ đã xảy ra chuyện gì? Trên người của ta có mùi của hắn thì lạ chỗ nào? Thật đủ nhiều chuyện! Có liên quan gì đến người nha? Kikyou âm thầm chửi bới một trận sau đó mới hiểu lý lẽ trả lời:

“Không có gì đáng nói!” Người ngu đều hiểu ý của Kikyou chính là mắng Inuyasha lo chuyện bao đồng. Chỉ tiếc hắn lại không nhận thấy.

“Hàn Phong bây giờ ta phải đi rồi! Đồ cho người nhớ giữ cẩn thận nha.” Kikyou được đám Trùng Tử Hồn nâng lên bay đi xa mới nói vọng lại một câu. Hàn Phong gật gật đầu sau đó mới lên tiếng:

“Bảo trọng!” Đến khi không còn thấy bóng dáng Kikyou nữa Hàn Phong mới quay sang nhìn Kagome.

Tại sao lại giống nhau như vậy? Chỉ tiếc không phải là nàng! Hắn nhanh chóng quay người đi mất! Lần này ra khỏi hoàng cung không phải là phúc cũng chẳng phải họa. Ít nhất gặp nàng chính là tốt! Dù sao hắn cũng tình nguyện không hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Chương 38+39

Kikyou một đường bay thẳng ra bên ngoài, từ trên cao nhìn xuống cố gắng tìm kiếm bóng dáng của bọn người Sheshomaru.

Nhưng mà nàng nhìn muốn rớt hai con ngươi ra ngoài vẫn không thấy được cái gì nên đành bất đắc dĩ bay xuống một khu rừng ngồi chờ.

Hình thể của Sheshomaru là yêu khuyển. Thỉnh thoảng nói! Nhưng mà nàng chỉ là người thường thôi có được hay không? Làm sao mà dùng mũi đi tìm hắn được cơ chứ? Hừ! Nói đi liền đi, bỏ nàng lại một mình! Có giỏi thì đừng trở lại nữa! Thật đáng chết! Kikyou cắn tức tựa lưng vào gốc cây làm bầm chửi rủa, tay cũng không rảnh mà trút giận vào đám cỏ dây mọc lan trên mặt đất. Cỏ dây dai như vậy mà nàng cũng rút cho đứt được! Kikyou đợi một lúc nữa mới cảm thấy lo lắng. Có phải hắn đi quá lâu rồi hay không? Lỡ như xảy ra chuyện gì thì sao đây? Không được, nàng phải đi tìm hắn! Kikyou nghĩ một lúc liền hạ quyết định triệu hồi Trùng Tử Hồn chia nhau đi tìm Sheshomaru.

“Kikyou-sama, thì ra là người ở đây a!” Trong lúc Kikyou đang tập trung kết ấn muốn triệu hồi một số lượng lớn Trùng Tử Hồn liền bị một âm thanh ngọt ngào làm mất tập trung, vô tình phá vỡ ấn pháp đã lập được một nửa.

Trời ơi! Kikyou nhìn màu tím trong suốt xinh đẹp trên bàn tay mình dần dần biến mất liền đau lòng muốn chết. Nàng phải tốn gần nửa tiếng thời gian mới lập được phân nửa ấn pháp nha. Vậy mà bây giờ mất hết rồi! Làm sao bây giờ đây? Ô...ô...

“Kikyou-sama, người không sao chứ?” Rin bay xuống khỏi lưng của A-Un kề sát mặt mình lại gần quan tâm hỏi Kikyou.

“Không biết đâu, Rin ta bắt đền muội a...” Kikyou nhìn Rin sau đó mới bắt đầu giờ tính tình trẻ con của mình. Này công sức của nàng đổ sông đổ biển hết rồi...

“Kikyou-sama...có phải người muốn tìm thiếu gia hay không nha?” Rin đoán một chút.

“Đúng vậy...! Nhưng mà khoan đã, tại sao chỉ có mình muội? Tên quý lùn đó đâu rồi? Tại sao để muội đi một mình? Không biết rất nguy hiểm sao?”

Kikyou nhìn quanh chần chờ. Một cô bé không có khả năng tự vệ ra đường giờ này rất đáng sợ đó!

“Không sao đâu, còn có A-Un mà. Chính là nó đã dắt muội đi tìm Kikyou-sama a! Đúng rồi, Kikyou-sama, người không cần lo lắng. Thiếu gia và Jaken đã cùng nhau đi đâu đó rồi. Người nói lát nữa sẽ về.” Rin thành thật khai báo cho Kikyou biết tình hình hiện giờ.

Kikyou gật gù, có việc rất quan trọng sao? Tại sao hắn đi lâu như vậy? Chỉ là trong lúc nàng đang xuất thần bỗng nhiên có một cánh tay đặt lên vai nàng

làm Kikyou suýt nữa ngất xỉu.

"Tên khốn kiếp nào dám..." Kikyou quay lại mở miệng mắng to, nhưng bỗng nhiên lại cười hi hi vui vẻ với người trước mặt. A di đà phật, suýt nữa nàng chửi thẳng Shesshomaru rồi. Ai bảo hắn cứ như ma quỷ vậy. Cũng không báo cho nàng một tiếng.

"Đợi rất lâu?" Shesshomaru thấy nàng thức thời nên cũng không truy cứu, nhàn nhạt hỏi.

"Không lâu, không lâu nha." Kikyou theo thói quen chân chó đi nịnh bợ nhưng bỗng nhiên lại giật mình. Mẹ nó! Người làm sai là hắn mà. Tại sao nàng phải niềm nở coi như không có chuyện gì? Kikyou mở miệng muốn kể uất ức nhưng mà câu nói tiếp theo của Shesshomaru làm nàng hơi ngạc nhiên. Hắn nói:

"Gia tộc có chút chuyện, nàng theo ta quay về." Kikyou nghi hoặc nhú mày. Gia tộc của hắn có chuyện? Gọi hắn về chứng tỏ chuyện này không nhỏ. Nhưng mà Shesshomaru vẫn chưa nhận được Nanh Quý. Không biết có quá nguy hiểm hay không?

*Bây giờ Kikyou mới nghĩ đến việc điểm lại những tuyệt kỹ của Shesshomaru.

Giác quan siêu nhạy: vì Shesshomaru là đại yêu quái dạng hình khuyến nên rất nhạy. Hắn có thể phân biệt được người này với người khác, yêu quái này với yêu quái khác, thậm chí cả yêu quái với bán yêu chỉ bằng mũi. Ngoài 5 giác quan cơ bản, hắn còn có khả năng cảm nhận được yêu khí và nội công của kẻ khác bằng giác quan thứ 6. Shesshomaru có thể cảm nhận được cách sử dụng chi bằng một lần chạm vào vũ khí đó.

Sức khỏe: Sesshomaru có sức khỏe ngang ngửa với Hercules. Một tay của hắn mạnh bằng toàn bộ sức lực của InuYasha. Được biết InuYasha có thể dùng một tay cầm một vật 9 hay 10 tấn dễ dàng, suy ra Sesshomaru có thể cầm một vật nặng gấp đôi như vậy với chỉ một tay và cùng một sức lực bỏ ra.

Tốc độ: Sesshomaru có thể di chuyển nhanh tới mức mắt người không thấy được, vì vậy hắn rất dễ dàng di chuyển đến một nơi rất xa mà không bị phát hiện. Hắn cũng có khả năng "dịch chuyển tức thời" bằng cách tạo ra một quả cầu năng lượng có ánh sáng trắng xanh.

Sống lâu: trông Sesshomaru rất trẻ, chỉ khoảng 18 đến 20 tuổi, nhưng ít nhất hắn đã sống vài thế kỷ.

Đại yêu quái: là con trai của hai đại yêu quái, nên Sesshomaru nghiễm nhiên là một đại yêu quái có được sức mạnh vượt trội của dòng họ mình: siêu giác quan, sức mạnh vô địch, và yêu lực dồi dào và vô hạn. Naraku đã nhận xét: Sesshomaru là "yêu quái hoàn hảo" và đó là lý do y rất muốn nhưng không thể hấp thu Sesshomaru vào cơ thể mình. Yêu khí cực mạnh sẵn có của hắn giải thích tại sao ngọc Tứ Hồn không có bất cứ hấp dẫn nào với Sesshomaru. Hắn còn "miễn nhiễm" với các chất độc, yêu khí có thể giết chết con người và các yêu quái khác một cách dễ dàng, bởi vì trong cơ thể hắn đã có chứa sẵn loại độc chất và yêu khí thuộc hàng mạnh nhất. Shesshomaru cũng không hề bị ảnh hưởng bởi năng lực thanh tẩy yêu khí, thậm chí những hiện hữu thanh tẩy mạnh như kết giới ở đỉnh núi Bạch Linh Sơn và mũi tên của Kagome cũng không có tác dụng đối với hắn, thậm chí hắn đã dùng độc chất của mình để làm tan chảy mũi tên của Kagome (trong khi mũi tên đó có thể gây tổn thương nghiêm trọng đối với những yêu quái khác). InuYasha cho rằng không có đòn tấn công nào của con người có thể gây tổn hại đến Sesshomaru. Và Sesshomaru chỉ không có khả năng đề kháng những chiêu thức của Thiết Toái nha, thí dụ như Phong thương.

Ngoài ra Sesshomaru là yêu quái bá chủ vùng phía Tây Nhật Bản (do hắn có được sức mạnh tương tự cha mình, Khuyến Đại Tướng, trước đó cũng là bá chủ miền Tây).

Thông minh: Sesshomaru rất thông minh, vốn kiến thức rất rộng. Điều này thể hiện rõ rệt trong phong cách chiến đấu của Sesshomaru - là một yêu quái có sức mạnh vượt trội nhưng hắn không thích phí công đánh bừa mà luôn biết cách chiến thắng mà ít tổn sức nhất. Sesshomaru thường phân tích để tìm ra điểm yếu của đối thủ trước khi tấn công - điều hoàn toàn trái ngược với em trai hắn là InuYasha, người thường chỉ lao vào tấn công mà ít có tính toán.

Tự phục hồi: Shesshomaru có khả năng tự phục hồi các vết thương trong thời gian ngắn.

*Các kỹ năng tấn công

Độc hoa thảo: Móng vuốt của Sesshomaru có thể tiết ra một chất độc mạnh làm tan chảy tất cả mọi thứ. Chất độc này đã từng làm phỏng da và ức chế thị giác, ức chế khả năng phục hồi sức khỏe của InuYasha.

Sợi dây ánh sáng: Đây là kỹ năng mà Sesshomaru tập trung sức mạnh ở đầu ngón tay và tạo ra một sợi dây sáng xanh lục-vàng rất dài và sắc, có thể chặt đứt gần như mọi thứ. Sợi dây này cũng chứa độc tố và có khả năng gây phỏng cho bất kỳ ai nó chạm vào. Nhưng đôi khi nó cũng có thể là một sợi dây bình thường.

Túm lông (vật áo) : túm lông (còn được Sesshomaru gọi là vật áo) của Sesshomaru có thể thay đổi chiều dài được. Hắn thường dùng túm lông để bay. Cũng có thể cho người khác "ôm" lấy nó để bay cùng. Trong chiến đấu nó có thể được dùng để siết chặt đối thủ. Túm lông là một phần cơ thể Sesshomaru.

*Vũ khí Thiên Sinh Nha: trong khi Thiết Toái nha có thể lấy mạng 100 yêu quái sau một lần vung kiếm, thì Thiên Sinh nha lại có thể hồi sinh 100 sinh linh với động tác tương tự. Thiết Toái nha là "một thanh kiếm dùng để chém giết", còn Thiên Sinh nha là "một thanh kiếm cứu chữa". Chính vì vậy, ban đầu Sesshomaru rất không thích Thiên Sinh nha, xem nó như "đồ bỏ". Tuy nhiên khả năng hồi sinh của Thiên Sinh nha thực chất là do nó có sức mạnh tiêu diệt "những thứ không phải ở thế giới này", thí dụ ma sai, quỷ sứ ở địa ngục, các linh hồn, các thầy ma sống lại. Thiên Sinh nha có khả năng tạo kết giới cho người chủ của nó khi gặp tình huống nguy hiểm đến tính mạng. Hơn thế, chủ nhân của Thiên Sinh Nha là người có thể tự do ra vào cánh cổng địa ngục (nơi giao giữa thế giới nhân gian và địa ngục mà không bị hóa đá). Khi được sử dụng, Thiên Sinh nha phát ra luồng ánh sáng màu xanh. Về sau,

Thiên Sinh Nha có được Minh Đạo Tàn Nguyệt Phá. Một kĩ năng có thể gửi kẻ thù sang thế giới bên kia. Giống như Cửa Đại Ngục của Kikyou nhưng phạm vi, diện tích và năng lượng đều mạnh hơn gấp nhiều lần. Chỉ là tuyệt chiêu này là Khuyển Đại Tướng truyền cho Inuyasha, không phải Shesshomaru. Nhiệm vụ của Shesshomaru chính là hoàn thiện Minh Đạo Tàn Nguyệt Phá (vì ngay chính cha của hai người, Khuyển Đại Tướng, không thể dùng thuần thực Minh Đạo Tàn Nguyệt Phá nên Inuyasha cũng không có khả năng tự hoàn thiện tuyệt chiêu này). Sesshoumaru cuối cùng cũng làm đúng theo ý muốn của cha mình, chuyển giao Minh Đạo Tàn Nguyệt Phá cho Inuyasha, thế là Thiên Sinh Nha lại trở thành "thanh kiếm không thể cắt" như ban đầu.

Còn Bạo Toái Nha thì phải đợi đến khi Shesshomaru hiểu được tình cảm của con người, tức giận vì cái chết của Kagura mà vô tình bẻ gãy Nanh quý thì Totosai mới rèn lại Thiên Sinh Nha thành Bạo Toái Nha trả lại cho Shesshomaru.

Nanh Quý: là vũ khí được tạo ra từ răng của Ngộ Tâm Quý, một tên yêu quái đầy ác tâm, chỉ có Sesshoumaru mới có đủ sức mạnh để sử dụng và áp đảo tà khí của Nanh Quý mà không bị yêu khí của nó khống chế. Nanh quý có thể phóng ra một lượng yêu khí rất mạnh (hơn cả Phong thương, nhưng có lẽ do nó có người chủ sở hữu mạnh hơn) và sức mạnh của mỗi đòn tấn công tỉ lệ với sự căm ghét của Sesshoumaru dành cho mục tiêu. Nanh quý có thể thi triển tuyệt chiêu Thương Long phá, nhưng do chỉ được tạo từ răng của "một yêu quái thấp kém" nên nó không thể thi triển Thương Long phá nhiều lần liên tiếp mà cần một thời gian ngắn "nghỉ ngơi" sau mỗi lần thi triển. Tuy nhiên nhiều ý kiến cho rằng Thương Long phá không phải là một tuyệt kỹ của riêng Nanh Quý mà chỉ là một sự thể hiện của sức mạnh kinh hồn của Sesshoumaru.

Trong trận đấu với Moryoumaru, Sesshoumaru đã làm vỡ Nanh quý, do đã truyền quá nhiều sức mạnh vào thanh kiếm làm nó quá tải và nứt gãy (chi tiết này chỉ thể hiện sức mạnh kinh hoàng ở Sesshoumaru), có điều sau đó hắn không còn hứng thú với Nanh quý nữa mà bắt đầu tìm một vũ khí khác thay thế.

Mặt khác cũng có thể coi Gậy Đầu Người là một vũ khí của Shesshomaru nhưng do năng lực quá thấp kém cho nên hắn ném cho Jaken coi như "quả gậy mặt".

Kikyou sau khi hoàn thiện bộ nhớ về kĩ năng của Shesshomaru liền rút ra kết luận: Hắn, trước hết phải có Nanh Quý....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Shesshomaru nhìn Kikyou lại thất thần cảm thấy không vui. Nàng vì sao thích ngán người như vậy? Làm cho hắn rất có cảm giác nàng đang suy nghĩ chính là không thuộc về thế giới này, cũng khiến hắn không nắm bắt được, giống như tùy thời đều có thể giải phóng một năng lượng nào đó để về nhà của nàng.

Hắn, rất không thích cảm giác này! Kikyou sau khi suy tính kĩ lưỡng mới đưa ra ý kiến, nhanh chóng khôi phục bộ dáng ban đầu, chi chi nha nha đề nghị Shesshomaru. Nhưng mà Shesshomaru hoàn toàn không đếm xỉa đến lời nàng, máy móc lặp lại câu nói lúc trước xem như trả lời:

"Ta đã nói gia tộc có chuyện, nàng theo ta trở về!"

Kikyou xụ mặt rất không vui với đáp án của hắn, thế nhưng Jaken lại cực kì kinh ngạc. Đây thiếu gia nói là "gia tộc có chuyện, nàng theo ta trở về" chứ không phải là "ta có việc, đi hay ở là tùy người" sao? Con nha đầu này từ lúc nào lại được đặc ân lớn như vậy? Thiếu gia đi đâu làm gì đều phải báo cáo.

Hơn nữa còn không đưa ra lựa chọn cho cô ta. Nếu dựa theo tính cách của ngài thì nhất định sẽ để cho người ta tự chọn có theo phục vụ ngài nữa hay không.

Nhưng mà tại sao Kikyou lại khác như vậy! Mặc dù căm tức trong lòng nhưng Jaken vẫn không nói ra ngoài. Thiếu gia thiên vị cô ta như vậy bây giờ nói ra thì người chịu thiệt là hắn mà thôi! Kikyou hồn nhiên không biết ý nghĩ này của Jaken, cố chấp lời kéo Shesshomaru. Nàng nói hết nước miếng hắn mới chịu nghe lời nàng bỏ ra thời gian một ngày đi theo nàng tìm Nanh Quý. Mẹ nó số nàng khổ! Chuyện này là vì hắn mà! Tại sao nàng lại phải chịu thiệt như vậy đi cầu xin hắn? Hừ! Trong đêm tối, bốn bóng người hướng về phía khu rừng sâu.

Nhưng lạ là ba người đi chuyển rất nhanh trong khi người còn lại rất thông thả từ từ mà đi. Tất nhiên, người chậm nhất bị bỏ lại chính là Shesshomaru. Bởi vì Kikyou, Rin và Jaken đang chạy đua nên mới thực mạng như vậy.

Hắn không có điện như nàng, sẽ chơi mấy trò con nít này.

"Ta thắng!" Kikyou chạm đến cái đầu của một con yêu quái hơn hờ reo lên. Về mặt tiểu nhân đắc chí nhìn hai người Rin và Jaken theo đuôi đi phía sau nàng.

Sau khi vuốt ngực bình ổn hơi thở Kikyou mới vui vẻ xòe tay giơng điệu hùng hồn:

“Đưa tiền đây!” Jaken hưng hăng trừng Kikyou một trận mới ném một cái túi về phía nàng. Tiền của con người hắn mới không cần! Kikyou mở túi ra đếm lại kĩ càng sau đó cất vào. Thật ra thì cũng có chút gian lận ở đây a! Ai bảo ngoại trừ Shesshomaru thì ở đây thì chân nàng là dài nhất? Hắn không chơi đương nhiên nàng sẽ thắng nha. Nhưng mà nàng vẫn rất thiện lương, vì sợ Rin học hư nên nàng không cho con bé tham gia cá độ, chỉ cho đứng nhìn thôi!

Shesshomaru nhìn Kikyou mở hời hợt nhại hưng phấn tung hứng túi tiền liền thấy buồn cười. Nàng cần tiền như vậy? Lại đi chạy đua với Jaken? Hắn thấy chính là nàng muốn nháo nhiều hơn đi, lại ý mình cao một chút liền chọc ghẹo tên tùy tùng lùn này của hắn!

“Shesshomaru, ở đây nha. Con Quỷ Ngộ Tâm này chết thật rồi” Kikyou chọc chọc vào cái đầu thi thể hứng thú nhìn. Chỉ cần nàng chạm đến đầu da thịt trên cái đầu này sẽ biến mất đến đó không dấu vết nha. Tuy vậy nàng vẫn rất cẩn thận chờ lại rằng của nó cho Shesshomaru. Shesshomaru nghi hoặc nhìn Kikyou một cái. Nàng vì sao biết tên của con quỷ này? Nàng vẫn luôn đi cùng với hắn mà không phải sao? Có phải nàng đã biết Thiết Toái Nha là do răng của yêu quái này cắn gãy nên mới cô tình đề nghị hắn đến đây? Kikyou thật ra nàng còn biết bao nhiêu chuyện nữa?

Kikyou đương nhiên biết hắn nghĩ gì nhưng nàng chính là không thích giải đáp thắc mắc không công đấy. Nếu nàng nói cho hắn biết không chừng hắn sẽ nổi giận nha.

Bởi vì kiêu ngạo của hắn không phải bình thường, tuyệt đối hắn sẽ không cho phép có người có hiểu biết nhiều hơn mình a. Shesshomaru nâng con quái vật lên quay đi, chuyện này khi nào nàng muốn nói tự nhiên sẽ nói với hắn.

Nhưng mà Kikyou nàng tốt nhất đừng để ta đợi lâu! Kikyou ghen tị đỏ mắt nhìn Shesshomaru dễ dàng đem con yêu quái lên bỏ đi. Mạnh như vậy? Cái đầu con này cũng khoảng ba tấn rồi! Bằng con voi nha. Khốn kiếp, lợi hại như vậy làm gì? Sẽ làm cho nàng cảm thấy mình rất thua thiệt! Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng Kikyou vẫn ngoan ngoãn chạy lon ton theo bước chân Shesshomaru. Sóng vai với hắn đi trong màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41

Trong một căn lều nhỏ rách bên trong khu rừng, có hai cô gái một lớn một nhỏ đang ngồi dưới mái hiên trú mưa. Kikyou quan sát động tĩnh về đêm một chút, nhìn đây lại nhìn kia, rốt cuộc rút ra kết luận: Nơi này thật đáng sợ! Đúng là đi chung với tên Shesshomaru ưa mấy cái thần bí mà quỷ này là bình thường!

Nhưng tại sao hắn không nghĩ cho nàng a? Vì lý do gì dẫn nàng đến nơi âm u lạnh lẽo này? Lại là còn về đêm? Hắn có thể bắt tên Kajinbo đó ra ngoài được nha, đơn giản như vậy mà không làm? Đã như vậy lại còn bỏ nàng một mình bên ngoài nữa! Shessomaru, người nhất định là có ý! Kikyou cắn răng thầm nghĩ, hắn chính là muốn dọa nàng mà!

Mẹ nó, nàng đối tốt với hắn như vậy thế nhưng bị hắn khi dễ, tức chết nàng!

“Kikyou-sama, thiếu gia vì sao đi lâu như vậy? Kajinbo là ai? Thiếu gia đến đây để làm gì?” Rin thắc mắc nhìn Kikyou đưa ra rất nhiều câu hỏi.

“Shesshomaru đến đây để rèn kiếm, Kajinbo là đệ tử của Totosai, hắn chỉ làm tà kiếm nên Shesshomaru mới đến nơi khốn kiếp này để sai hắn làm ra Nanh Quỷ!” Kikyou lơ đãng nói, nàng thật chán mà! Chỉ có một mình ngồi ở nơi này cùng Rin nói nhảm.

Thật muốn tìm trò để chơi a! Kikyou đảo mắt suy nghĩ sau đó mới đưa ra ý tưởng, cùng Rin đứng lên đi tìm cung tên cho nàng. Sau khi thu thập đủ Kikyou liền bắn thử một lần, lâu lắm rồi nàng chưa tập bắn tên lại, chắc sẽ không mất đi khả năng này chứ? Nhưng mà hình như do nàng quá lo xa, mũi tên vẫn mang theo linh lực màu tím trong bay xuyên qua màn đêm về nên một đường thẳng thật đẹp mắt. Tốt! Kikyou bắn liên tiếp rất nhiều tên nữa lên trời, mỗi lần bắn đều cố ý cho chúng va chạm với nhau sau đó nổ tung.

Trong bầu trời đêm xám xịt có chút mưa rào thế nhưng xuất hiện pháo hoa khiến không ít yêu quái và con người sống gần đó đều giật mình tìm cách chạy trốn. Chỉ có Kikyou và Rin vẫn đang hăng say tiếp tục một người bắn một người cổ vũ.

“Kikyou nàng lại phá cái gì?” Shesshomaru vừa bước ra ngoài đã nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp trước mắt khiến cho hắn bất ngờ đôi chút nhưng rất nhanh lại biến mất.

Nhất định là tiểu nha đầu này sợ bóng tối lại buồn chán nên mới nháo thành như vậy!

“Nha, Shesshomaru, đồ của ngươi xong rồi sao?” Kikyou quay sang hỏi. Nàng không phải là nể mặt hắn nên không chơi nữa mà là nàng hết tên rồi! Không có cái gì có thể bắn lên nữa nha!!

“Vẫn chưa! Nàng ngoan ngoãn ở đây đợi!” Shesshomaru nói xong liền đi mất. Hắn quay về chính là xem nàng có chuyện gì hay không? Bỗng nhiên lại bắn ra nhiều linh lực như vậy! Thật không ngờ cô gái này thế nhưng buồn chán tìm trò tiêu khiển! Ple... Kikyou ở phía sau hắn làm mặt quỷ. Quân cái gì chứ?

Đến đây chính là để ra lệnh cho nàng đợi hân a?

“Rin nha, muội có biết đốt lửa không? Tỳ nghĩ hơi lạnh” Kikyou nhìn Rin đau lòng nói. Nàng không biết đốt như thế nào lửa mới cháy! Trước đây đều rất dễ, nhưng về cái thời chiến quốc này lại biến thành như vậy. Rin sau khi đốt cho Kikyou một đồng lửa sưởi ấm mới bắt đầu tiếp tục luyện huyền.

Trước đây ở một mình bé cảm thấy rất buồn chán a, nhưng mà bây giờ có Kikyou-sama ở cùng rồi, thật vui! Kikyou đang ngồi im lìm bỗng nhiên đứng lên, xoay người hất tay chưởng thẳng về phía sau. Một chưởng này Kikyou bỏ vào rất nhiều linh lực. Nàng không biết tại sao mình có thể cảm nhận được có người đang đứng bên đó nhìn các nàng.

Nhưng mà nàng biết người này chính là Kagura. Theo luồng linh lực mà Kikyou phóng ra, vài gốc cây đều gãy toàn bộ để lộ Kagura nhẹ nhàng bay lên né tránh.

“Kikyou, người tại sao lại đi cùng Shesshomaru?” Kagura bất ngờ thốt ra. Theo nàng biết thì nữ pháp sư này không mặn không nhạt, làm sao lại có thể cùng đường với người có tính cách y như nàng- Shesshomaru.

“Người hỏi nhiều như vậy để làm gì? Mau đi đi, Shesshomaru mà về thì người chết chắc.” Kikyou thiện ý nhắc nhở.

“Không cần người quan tâm!” Kagura cười lạnh đáp lại.

“Tùy người” Kikyou lười nói nhiều nên nhanh chóng thành lập kết giới bảo vệ nàng và Rin. Mặc kệ cô ta muốn làm gì thì làm. Cô ta mạnh hơn nàng sao? Kiếp sau mới có cơ hội phá được kết giới nàng lập ra a! Bây giờ việc cần làm chính là đợi Shesshomaru quay trở về. Nàng biết đêm nay có rất nhiều chuyện đã xảy ra.

Kagura đứng bên ngoài tức giận đến nổi phổi nhưng vẫn không làm gì được. Nàng nếu như liều mạng bước vào chắc chắn sẽ bị thanh tẩy! Vậy làm sao hoàn thành nhiệm vụ của Naraku giao cho đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Kikyou nghĩ đi nghĩ lại đều thấy trong lòng nóng vội, thật là thèm đi xem Shesshomaru dùng Thiên Sinh Nha.

Nhưng mà bây giờ Kagura còn ở đây thì làm khó cho nàng rồi a! Chẳng lẽ muốn nàng dắt Rin đi cùng? Không được! Nếu mang Rin đi vào ổ của tên Kajinbo đó nhất định Shesshomaru mắng nàng rất thê thảm. Vậy phải làm sao bây giờ? Phiền phức!

“Rin, muội ở đây đợi, tỳ hiện tại đi tìm Shesshomaru.”

Quay sang A-Uh:

“A-Uh ngoan, mầy cũng ở đây cùng con bé, bảo vệ cho nó thật tốt!” Kikyou dặn dò xong mọi chuyện, để lại thức thần bảo hộ kết giới rồi theo Trùng Từ Hồn bay đi.

Hoàn toàn không đem Kagura đặt trong mắt. Nàng không phải nàng xem thường ai, mà chính là tin tưởng. Thứ nhất Kagura là người tốt, sẽ không giết chết Rin, thứ hai sẽ không có ai lợi hại xuất hiện vào thời điểm này, thứ ba nàng tin tưởng vào linh lực của bản thân và A-Uh nha!

Kikyou sau khi tìm đủ các loại lý do thoái thác trách nhiệm liền thoải mái vô tâm chạy đi mất. Shesshomaru, ta đến đây!!

Trong căn nhà cũ nhỏ theo phong cách Nhật Bản cổ đại có 3 âm thanh đang liên tục phát ra hấp dẫn Kikyou muốn nghe lên.

Nàng quan sát một chút bên trong, bắt gặp một nam tử thật sự rất xinh đẹp. Tóc dài, màu bạch kim, tai nhọn, mặt có 2 vằn màu đỏ tím mỗi bên má, tay cũng có vằn.

Trên trán có hình vẽ Mặt Trăng lưỡi liềm màu xanh Prussian. Khuôn mặt hình trái xoan, mắt màu hổ phách, lông mi dài, sống mũi cao thanh tú, đôi môi rất 'trung ngạnh'. Trên vai phải có một dải lông rất dài. Vạt kimono màu trắng. Dây lưng vàng thắt nơ rủ gần xuống chân và có vài hình sóng biển màu xanh. Còn có một Vai áo trái, cổ áo trái và hai ống tay áo có trang trí một mảng màu điểm tuyết bởi vài bông hoa anh đào nằm trong những khung hình lục giác sắp xếp kế nhau. Quần hakama loại Sashinuki, rộng thùng thình nhưng hẹp ở cổ chân và hông. Cầu vai và phần viền trên của áo giáp có những chiếc nanh nhọn. Áo giáp khi bị hư hỏng có thể được hồi phục nhờ yêu khí.

Theo Kikyou phỏng đoán thì nam tử này cao khoảng 1m89 cm. Cân nặng chắc là 76 kg (chưa biết là cơ thể và áo giáp, hay là chỉ cơ thể). Về tuổi tác nếu tính theo tuổi ngoại hình là 19. Còn tuổi thật theo các yêu quái thì đã lên tới 550.

Đây chính là thiếu gia của nàng nha, nhìn thật sự rất nổi bật! Bây giờ nhớ lại khiến Kikyou cảm thấy khá là tự hào, Sesshoumaru là nhân vật được đánh giá là đẹp trai nhất trong các bộ anime và manga của Nhật.

Hắn có vẻ ngoài vừa thể hiện đẳng cấp đại yêu quái của mình, vừa rất thanh nhã, lại rất quyến rũ. Tên mà các fan hâm mộ Shesshomaru đặt cho hắn chính là “Sát thủ quý tộc” nha.

Nghe thật ngẫu!!

“Sao? Kajinbo, có muốn dùng răng con quý này làm cho ta một thanh kiếm không?” Shesshomaru ném cái đầu con Quỷ Ngộ Tâm xuống đất, cao ngạo hỏi.

“Đùa! Cái răng “chết” này thì chỉ đáng vứt sọt rác!” Kajinbo quan sát kĩ cái đầu yêu quái mới đưa ra kết luận. Đáng tiếc Shesshomaru không có phản ứng gì, chỉ đơn giản rút kiếm ra nhưng lại dọa không ít đến Kajinbo. Còn Jaken một bên thì không ngừng kinh ngạc.

Thiếu gia lại dùng Thiên Sinh Nha? Shesshomaru vung nhẹ kiếm một cái, đầu con quý liền sáng lên, bắt đầu tỏa ra yêu khí. Nó, sống lại! Kikyou nhìn một màn này há hốc miệng. Có phải hắn vừa mới chém “sứ giả địa ngục”?

Thật kì diệu! Nàng cũng muốn thử, muốn thử!

“Khác hẳn lúc nãy. Được lắm, ta làm!” Kajinbo sau khi nghe Shesshomaru khích tướng vài câu liền kích động đồng ý. Bảo Shesshomaru và Jaken ra ngoài đợi hắn.

“Nàng đến đây làm gì? Lén lút như vậy không một sao? Rin đâu? Lại để con bé ở đó một mình?” Shesshomaru vừa ra ngoài liền tóm lấy Kikyou, không cho nàng chạy mất. Hắn biết nàng đã ở ngoài này lâu rồi, chỉ là tại sao ngay cả một chút kiên nhẫn nàng cũng không có? Lại bỏ Rin đi tìm hắn.

“Ta... chỉ sợ n gặp nguy hiểm mà thôi! Cho nên mới đi một mình.” Kikyou càng nói càng nhỏ. Nàng biết làm vậy là không đúng lắm nhưng mà nơi này con bé không nên đến thật mà!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

“Hừ! Nói hay v như ấy? Có phải là hiện giờ nàng bỏ đi nó sẽ an toàn hay không?” Shesshomaru không khách khí vạch trần nàng. Ai mà không biết nàng đến nơi này chủ yếu là vì vui. Lại còn lo cho Rin nguy hiểm? Cái lí do này cũng quá cao đẹp đi.

“Ta... thật xin lỗi! Ta về đây.” Kikyou buồn bã trả lời. Hắn nói rất đúng, nếu đi thì phải mang Rin đi cùng, như vậy mới có tình nghĩa a. Nàng hình như đang ích kỉ thì phải! Kikyou xoay người muốn bỏ đi nhưng vẫn có một tiếng nói hiện hữu trong đầu nàng.

Nó nói là “Shesshomaru, người mau giữ ta lại, dù sao ta cũng đến đây rồi. Ta không muốn trở về đâu!”. Còn một cái khác là “Người mau đi Kikyou, mau đi. Còn nghĩ ngợi cái gì chứ!”. Kikyou bị kẹt giữa hai ý nghĩ thật sự rất khó xử. Làm sao bây giờ?

“Chậm đã” Shesshomaru nhẹ nhàng phun ra hai chữ nhưng lại làm Kikyou cảm động suýt rơi nước mắt. Mơ đôi con người thật to chớp chớp mắt đầy đáng yêu với hắn. Hi vọng hắn giống như nàng suy nghĩ cho nàng cơ hội ở lại. Shesshomaru vốn định nói nàng nhớ cẩn thận nhưng nhìn biểu hiện kì lạ của nàng liền biết nàng đang nghĩ cái gì. Chỉ là hắn không muốn làm nàng thất vọng nên đành mắt nhắm mắt mở cho qua chuyện này.

“Tùy nàng”

Ahhh... Kikyou vui đến mức không khép miệng được. Trong lòng sớm đã nở hoa rồi. Nàng biết hắn rất tốt với nàng mà! Shesshomaru bỗng nhiên bỏ Kikyou lại vén màn bước vào nhà của Kajinbo. Trước mắt của hai người bọn họ là Jaken với cái đầu và cái thân đang cách nhau một khoảng khá xa.

“Tên Kajinbo này to gan thật!” Kikyou vừa nói vừa kéo lại gần khoảng cách giữa hai thân đang tách rời của Jaken. Dù sao đi cùng với nhau một khoảng thời gian cũng khá khá. Ít nhất nàng cũng phải để tên này chết toàn thây chứ.

“Tránh ra” Shesshomaru rút Thiên Sinh Nha khỏi vỏ kiếm. Hắn lúc nào cũng có thể nhìn thấy “sứ giả địa ngục” ở trên người của những kẻ đã chết lúc cầm Thiên Sinh Nha. Nhưng mà làm hắn bất ngờ đó là hắn không chỉ nhìn thấy bọn chúng ở trên người của Jaken, mà ngay cả Kikyou hắn cũng có thể cảm nhận được, cơ thể nàng đã trở nên trong suốt rồi. Bởi vì không có thân thể, Kikyou có khả năng giữ bản thân khỏi “sứ giả đại ngục” nhờ linh lực thần thánh của mình với một lượng linh lực khá khiêm tốn. Nhưng mà càng lâu thì nàng càng khó có lại một cơ thể hoàn thiện được. Shesshomaru cố ý vung kiếm.

Chẳng phải chỉ với một lần làm động tác này có thể hồi sinh một trăm sinh mạng sao? Hắn muốn thử!

“Rõ ràng mình vừa bị chém mà, đúng rồi!” Jaken mở mắt hoảng hốt nhớ lại.

“Đi thôi Jaken, tìm lại đủ những phần thân thể của người!” Shesshoumaru bình tĩnh sai bảo. Hẳn thật sự rất thất vọng. Kikyou một chút phản ứng cũng không có. Cây kiếm vô dụng này lại giờ chứng với hắn. Lúc cần dùng không dùng được, không cần dùng thì lại phát huy đến mức tối đa khả năng. Phế vật thật! Sau lần này Kikyou lại có một suy nghĩ khác về hai người này. Shesshoumaru cư xử lạnh nhạt với người đầy tớ Jaken, thậm chí đôi lúc còn đem Jaken ra làm bao cát trút giận. Nhưng, dù không nói ra, thật tình hắn có quan tâm đến người tùy tùng trung thành của mình. Thí dụ như khi Jaken bị thanh Nanh quý chặt làm đôi, Shesshoumaru lập tức dùng Thiên Sinh nha hồi sinh cho ông. Khi có nguy hiểm, Shesshoumaru luôn yêu cầu Jaken lánh đến một nơi an toàn, lấy cớ là "ông sẽ cản đường ta".

Có thể coi Jaken là nhân vật có lòng trung thành số 1 trong toàn manga "Inuyasha". Dù thực chất cũng nhất gan không kém ai, nhưng nếu không có lời của Shesshoumaru thì ông tuyệt đối không bỏ chạy khỏi bất cứ tình huống nguy hiểm nào. Ban đầu, Jaken cũng không thích Rin (gọi cô là "con bé người lăm lờ") nhưng vì lệnh của Shesshoumaru ông ta vẫn luôn cố gắng hết sức, thậm chí sẵn sàng bỏ qua an nguy của bản thân để đảm bảo an toàn cho Rin. Trước khi gặp Shesshoumaru, theo anime, Jaken là thủ lĩnh của một bộ tộc người lùn có đến vài trăm thành viên.

Một lần Jaken bị một yêu quái khổng lồ bóp trong tay đến sắp chết đúng lúc Shesshoumaru đi ngang qua - với tính cách của mình, Shesshoumaru giết những kẻ ngăn đường đi của anh - trong trường hợp này là yêu quái khổng lồ nọ, từ đó cũng vô tình cứu mạng Jaken. Jaken, phần vì cảm kích, phần vì ngưỡng mộ khí chất phi phạm uy dũng của Shesshoumaru, từ đó đã từ bỏ vị trí thủ lĩnh tộc người lùn để đi theo Shesshoumaru. Về phần Shesshoumaru cũng chấp nhận Jaken khi giao cho Jaken cây gậy Nintojo (gậy Đầu người) Jaken thường xuyên bị Rin và một số nhân vật khác trong "Inuyasha" trêu chọc vì chiều cao khiêm tốn của mình. Nhân vật này gần như một người hâm mộ cuồng nhiệt của Shesshoumaru, thường xuyên kêu lên "Kakkoii!" ("Thật là đẹp trai") mỗi khi Shesshoumaru thắng trong các trận chiến.

Ha ha đi chung với mọi người Kikyou cảm thấy cũng rất vui đó a. Thỉnh thoảng còn được trải nghiệm cảm giác mới. Điều này chứng tỏ nàng chọn người không sai mà...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chương 44

“Shesshoumaru, người đi đi, ta ở đây là được rồi” Kikyou cười cười nịnh hót nhìn Shesshoumaru đã ngồi lên A-Uh, hẳn đang chuẩn bị đi tìm Nanh quý a.

Nhưng mà lát nữa thế nào cũng đụng độ với đám người Inuyasha. Nàng không muốn! Nhìn thấy họ nàng liền cảm thấy khó chịu. Nhưng mà thiếu gia của nàng đã trờng nàng mấy phút rồi. . .

“Mau đến đây.” Shesshoumaru lạnh nhạt mở miệng ra lệnh Kikyou thấy không ổn liền ngoan ngoãn đi về phía hắn. Nàng tâm bất cam tình bất nguyện leo lên lưng A-Uh ngồi cùng. Để cho A-Uh chở bọn họ bay đi.

Ngoài mặt thì Kikyou im lìm nhưng trong lòng đã sớm gào thét phản đối. Hẳn thật giống cha của nàng, nói một nàng liền nghe một sao? Hừ! Y như đang nuôi dạy trẻ nhỏ!!

“Inuyasha, cậu muốn ở đây bao lâu nữa, cậu đã canh nó cả ngày rồi, cây kiếm này nguy hiểm như vậy thì cứ kệ nó đi” Kagome hết lòng khuyên nhủ, hi vọng hắn bỏ đi. Thật sự là hết cách mà. Bỗng nhiên trời đang trong lành mây đen lại kéo đến, sấm sét đánh dữ dội khiến đám người của Inuyasha cảnh giác đứng dậy, từ xa bọn họ có thể thấy được Shesshoumaru đang cười trên con thú của hắn bay đến. A-Uh từ trên trời nhả ra một tia sét màu xanh đánh thẳng xuống Nanh quý, hắn liền thuận theo đó mà đáp xuống.

“Đó là...Shesshoumaru” Totosai sợ hãi hét lên sau đó nấp sau lưng Inuyasha. Ông sợ nhất cái tên Shesshoumaru này a. Hẳn thật rất giống Khuyển Đại Tướng.

“Sao lại đến đây?” Inuyasha hỏi. Shesshoumaru:

“...Ta đến tìm thanh kiếm này. Hình như con quý bị người giết sau khi biến thành kiếm nó vẫn muốn tìm các người trả thù” Kagome:

“Cái gì? Hắn biết Kajinbo làm thanh kiếm từ nanh quý...Nói vậy...”

Shesshoumaru:

“Chính ta đã bảo hắn làm thanh kiếm ấy.” Totosai nghe xong thấy nguy hiểm liền thiện ý nhắc nhở:

“Shesshoumaru, đừng chạm vào thanh kiếm ấy. Dù người có tài giỏi đến mấy cũng sẽ bị tà khí của nó thao túng đấy.” Đây mắt Shesshoumaru xuất hiện một tia không vui. Hắn ưu nhã đến gần thanh kiếm, cầm nó lên.

“Ông tưởng ta là ai chứ? Sẽ ngu ngốc như các người?” Sheshshomaru nâng Nanh quý lên, lập tức những tia đỏ như máu bên trong thanh kiếm liền từ từ biến mất.

“Không thể tin được, Inuyasha, anh trai của cậu thật sự rất khủng khiếp” Miroko bình luận.

Ngay cả Totosai cũng tán thành:

“Ngay cả tà khí của thanh kiếm cũng bị Sheshshomaru chế ngự hoàn toàn. Ghét hẳn thật!”

“Hừ! Kiếm cũng phải biết chọn chủ chứ!” Sheshshomaru cao ngạo nói. Nghỉ một lúc

“Rút kiếm đi Inuyasha, ta muốn làm rõ một chuyện.” Không khí bỗng nhiên trở nên căng thẳng, rất giống sẽ xảy ra đại chiến. Thấy vậy Kagome liền ngăn cản Inuyasha. Nếu đánh nhau Inuyasha nhất định yếu thế hơn. Bởi vì Thiết Toái Nha chỉ mới rèn lại mà thôi. Inuyasha cảm không nổi nó. Trong khi Inuyasha và Sheshshomaru cầm Nanh quý và Thiết Toái Nha lao vào còn chưa kịp đụng nhau thì từ trên trời liền vang lên tiếng kêu thảm thiết. A-Uh bắn ra rất nhiều tia sét để bảo vệ bản thân, vô tình lại hất Kikyou xuống. Sheshshomaru điềm nhẹ mũi chân phi thân bắt được nàng mới thở phào.

“Nàng làm gì? Ngay cả ngòi cũng không vững sao?” Hắn tức giận chất vấn.

“Ta...”kikyou đang muốn giải thích nhưng cơ thể nàng lại không chịu phối hợp. Liên tiếp bắn ra rất nhiều linh lực. Nàng cũng không biết tại sao như vậy.

Lúc này vô tình đánh trúng A-Uh nên nó mới lỡ hất nàng xuống. Tất cả đều tại cái linh lực không biết nghe lời này! Sheshshomaur bây giờ mới chú ý đến dị trạng của Kikyou, nàng đang làm cái gì vậy? Nhìn giống như rất mất tự chủ...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

Sheshshomaru lúc này mới chú ý tới dị trạng của kikyou, nàng đang làm cái gì vậy? Nhìn rất giống như mất tự chủ.

- "linh lực.... của.... ta... không... thể điều.... " kikyou cố gắng nói hết nhưng không được vì linh lực của nàng bắn ra càng ngày càng nhiều.

Sheshshomaru lo lắng nhìn kikyou không biết phải làm gì.

Nhóm inuyasha đứng ở dưới khó hiểu nhìn sheshshomaru đang lơ lửng trên không còn ôm người nào đó vào lòng.

- " ủa.... sheshshomaru không phải nói đánh nhau sao tự nhiên bay lơ lửng trên đó làm gì... mà hình như còn ôm người nào nữa thì phải.... " totosai chăm chú nhìn rồi khiếp sợ nói. Miroku và sango nhìn nhau cũng không hiểu chuyện gì.

- " như vậy cũng tốt mà, thuyết toái nha vừa mới rèn lại, inuyasha còn chưa cảm nổi nếu đánh nhau thì không hay đâu. " miroku bình tĩnh lại rồi nói

- " vậy chúng ta mau đi thôi nếu không đợi lát nữa e rằng đi cũng không được " sango liếc mắt nhìn inuyasha im lặng này giờ

Kagome quan sát này giờ bỗng nhiên kêu lên:

- " đó là linh lực mà, người sheshshomaru ôm là ai mà sao người đó bắn ra linh lực nhiều và mạnh đến vậy "

- " nhưng chẳng phải nói sheshshomaru rất ghét con người hay sao, tại sao lại có thể ôm một người mà người đó còn là miko nữa chứ ". Kagome thấy bộ đồ mà kikyou mặc nên nói (chứ không thấy mặt nên không biết là kikyou). Kagome, sango, miroku, shippo đều quay về phía totosai để tìm đáp án, nhưng nhìn thấy khuôn mặt không biết gì nên đành thất vọng thờ dãi.

Duy chỉ có một mình inuyasha là không nói gì chỉ im lặng nhìn sheshshomaru *đây là mùi của kikyou mà tại sao lại.... chắc là kikyou đang ở gần đây.... nhưng còn người sheshshomaru ôm là ai.... *inuyasha rồi rầm suy nghĩ.

Sheshshomaru lo lắng nhìn người nằm trong lòng mình càng ngày càng yếu. Sau khi bắn ra rất nhiều linh lực thì kikyou đã ngất xỉu nhưng vẫn càng ngày càng yếu, sheshshomaru thấy vậy lập tức bay lên chỗ aun để kikyou lên rồi tính bay đi nhưng lại bị inuyasha ngăn cản.

- " sheshshomaru tại sao lại bỏ đi rồi, hay là Người sợ ta cho nên muốn bỏ chạy..... " inuyasha khiêu khích (ây da thật không biết sợ là gì)

Kagome,miroku,sango, shippo,totosai, đều có 3 vạch hắc tuyến trên đầu " inuyasha đang bị ám đầu hay sao mà lại còn khiêu khích sheshshomaru ,ai chẳng biết inuyasha bây giờ cả cây kiếm của mình còn không cảm nổi nữa mà còn nói sheshshomaru sợ bỏ chạy " đây đều là tiếng lòng của những người ở đây lúc này.

Seshomaru không thêm đề ý nên bỏ đi vì đang lo cho kikyô, nhưng inuyasha lại nhảy lên bỏ thuyết toái nha về phía sees nhà ta.

Sesshomaru tức giận rút nhanh quỹ ra vùng một cái người nào đó liền quay về với đất mẹ thân yêu làm bụi bay mù mịt, inuyasha tỉnh nhảy lên lần nữa thì...

- "NGỒI XUỐNG " kagome thấy vậy xử dụng câu thần chú và hiệu quả thì không cần phải nói lun (hihi) .

Totosai nhìn thấy seshomaru chuẩn bị ra chiều nữa thì lập tức thổi ra một ngọn lửa chặn đường sesshomaru. Miruku, sango, totosai tiến lên khiến inuyasha chạy khỏi...

Còn sesshomaru không muốn đuổi theo vì lo cho kikyô nên trở lại chỗ Jaken

- "đại nhân sesshomaru " jaken nhìn thấy sesshomaru trở về nên lớn tiếng gọi

- " thiếu gia sesshomaru, kikyô sama làm sao vậy.... " lúc nãy jaken có đi tìm rin nên giờ rin ở cùng jaken.

- " nàng ấy không sao đâu, chúng ta đi thôi " tuy nói vậy nhưng trong lòng lại rất lo lắng...

...

Đi tới gần bờ sông sesshomaru đặt kikyô xuống

- " rin ở lại chăm sóc cho nàng ấy, jaken đi theo ta " sesshomaru ra lệnh.

- " vâng " đồng thanh rin và jaken

- " đại nhân sesshomaru ngày định đi đâu " jaken tò mò hỏi, rin cũng tò mò quay lại nhìn sesshomaru...

- " bokuseno " sesshomaru nói rồi bước đi

- " đợi tôi với, ngày định tới chỗ phác tiên ông làm gì "

- " nhiều chuyện " sesshomaru khẽ quát

- " tôi xin lỗi " Jaken run lên lâu lắm rồi mới thấy lại bộ dáng này của đại nhân sesshomaru.

.....

Khi seshomaru đi được một lúc thì ở chỗ kikyô cũng xảy ra một chuyện. Đám trùng tử hồn bỗng xuất hiện đem những linh hồn đến cho cô,, còn những con khác đáp xuống và mang kikyô đi, khi rin đi lấy nước quay lại thì thấy một cảnh tượng như vậy hoảng loạn:

- " kikyô sama,kikyô sama " rin với theo lớn tiếng gọi.

.....cùng lúc đó trong ý thức của kikyô Bóng tối vô hạn...

- " đây là đâu, tại sao mình lại ở đây, toàn là bóng tối..... " kikyô cố gắng đưa mắt tìm kiếm xung quanh nhưng vẫn không thấy gì.

Bỗng nhiên trước mặt kikyô xuất hiện một người được bao quanh bởi ánh sáng mờ ảo như có như không, khi người đó quay lại thì kikyô không tránh khỏi hoảng sợ:

- " ki.... ki...kik.... kiyô "

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

Bỗng nhiên xuất hiện như vậy làm kikyô giật mình một hơi sợ. Linh hồn đó quay lại nhìn kikyô với ánh mắt u buồn, muốn nói gì đó rồi lại thôi.

Một lúc sau linh hồn đó sáng lên rồi mờ nhạt dần.... mờ dần... trước khi tan biến còn nói ra một câu.

- " hãy sống phần còn lại giúp tôi nhé, tạm biệt ". Nói xong rồi tan thành những đốm sáng bay lên trời.

- " tôi xin hứa với cô, sống tốt lun phần 2 ta, vì tôi bây giờ cũng là kikyô ". khi nhìn thấy sự việc như vậy kikyô chạnh lòng, một giọt nước mắt lăn trên

má như để chứng minh lời nói chân thành của mình. cùng lúc đó cô cũng chìm vào bóng tối một lần nữa (ý mình là bà xiu đó), khi tỉnh lại thì là trưa hôm sao và phát hiện một vài ký ức xa lạ.

- "đau đầu quá, ở đây là đâu , phải tìm cách ra khỏi nơi quái quỷ này mới được. " .kikyou nhìn xung quanh toàn là rừng núi không biết nên đi hướng nào, thì bỗng dưng nghe được tiếng kêu cứu.

- " cứu... cứu với... có yêu quái " một giọng nói của người phụ nữ và lẫn tiếng khóc sợ hãi của một bé gái.

- " yêu quái, lần này ngươi gặp ta xem như ngươi xuôi đi " nói xong kikyou đi nhanh lại nơi phát ra tiếng kêu cứu.

Khi lại tới nơi chỉ thấy một con rết yêu đang chuẩn bị ăn thịt 2 mẹ con đó,kikyou nhanh tay rút một mũi tên bắn vào yêu quái thế là nó bị thanh tẩy rồi biến mất. Nhưng kikyou cũng phát hiện là linh lực của mình mạnh lên không ít.

- " linh lực của mình hình như mạnh hơn rồi, tại sao vậy nhỉ ".

- " cảm ơn cô đã cứu 2 mẹ con tôi, cảm ơn cô nhiều lắm " .2 mẹ con đó quỳ xuống cảm ơn kikyou riu rít làm kikyou giật mình vội đỡ 2 người đứng dậy.

- " không có gì đâu, tiêu diệt bọn yêu quái là bổn phận của pháp sư mà "

- " chị có phải là tiên nữ không vậy, nhìn chị xinh đẹp vậy và còn tiêu diệt được cả con yêu quái chắc chị là tiên nữ rồi ". Bé gái đó khoảng chừng 5 6 tuổi lên tiếng nói.

- " đúng vậy chị đây là tiên nữ,hi hi " kikyou quay sang bé gái mỉm cười trả lời " à phải rồi, em tên gì, chị là kikyou "

- " em tên là ari, còn mẹ em tên là yuhana " bé gái tươi cười trả lời.

- " 2 người nên đi khỏi đây mau đi vì ở đây có rất nhiều yêu quái đó -" kikyou lên tiếng nói

- " kikyou sama, thật không giấu gì người làng của chúng tôi dạo gần đây thường xuyên bị bọn yêu quái tấn công, nhiều người vì chiến đấu lại với bọn chúng nên đã bị thương, bởi vậy chúng tôi phải lên đây để hái thuốc đang trên đường trở về thì gặp phải con yêu quái khi nãy " yuhana với giọng điệu tôn kính kể ra chuyện của mình.

- " nếu vậy tôi sẽ giúp một tay để tiêu diệt bọn yêu quái giúp làng của cô vậy " khi nghe xong thì máu anh hùng trời dấy nên lên tiếng nói giúp đỡ.

Kikyou đi theo yuhana về làng của cô

- " kikyou sama phía trước là làng của chúng tôi "

Khi kikyou đi vào làng thì có nhiều nhà vì bị yêu quái tấn công còn nhiều người bị thương nữa.

- " yuhana cô về rồi sao, mau lên đem thuốc lại đây, người này cần thuốc gấp, và còn rất nhiều người bị thương nữa mau giúp một tay đi,còn cô gái này là ai vậy " người lên tiếng là trưởng làng

- " trưởng làng đây là kikyou sama cô ấy là pháp sư ,có thể giúp chúng ta đuổi bọn yêu quái đó " yuhana vừa băng bó cho người bị thương vừa nói, kikyou cũng giúp một tay.

Từ khi tỉnh lại những mảnh ký ức xa lạ về cách điều khiển linh lực và còn có cả y thuật nữa, kikyou nghĩ chắc là ký ức của thân xác này, nên bây giờ cô có thể trị cho những người bị thương nặng.

Phải nhanh chóng giúp những người này rồi đi tìm sesshomaru mới được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyou* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

- "Mau đem thuốc q ua đây nhanh lên, lại cầm máu cho mấy người bọn họ đi " đó là giọng nói của trưởng làng...

Kikyou nhìn thấy yuhana cứ lấy một đồng thuốc ra, không cần biết là thuốc gì cứ việc đâm đâm giã giã rồi đắp vào vết thương kikyou đành ngăn lại, thở dài một tiếng rồi bắt tay vào việc trị thương cho những người ở đây. Khi làm xong việc thì trời cũng tối rồi, lúc này mới thấy một người phụ nữ trong làng bụng đói ăn đem tới chỗ kikyou, bây giờ kikyou cảm thấy vừa đói vừa mệt nên ăn cơm xong cô đi nghỉ ngơi lun.

Ngày hôm sau khi kikyou tỉnh dậy thì những con yêu quái cũng bắt đầu kéo tới tấn công, người trong làng đều lấy vũ khí quyết tâm bảo vệ làng nhưng

hôm nay số lượng yêu quái tăng lên gấp nhiều lần so với thường ngày, lúc yêu quái bắt đầu lao vào tấn công thì người trong làng cũng lo sợ và tuyệt vọng tại vì số lượng quá đông, bỗng nhiên một mũi tên mang theo ánh sáng ảm áp bay tới chỗ yêu quái thì sáng rực cả một vùng những con yêu quái bị thanh tẩy và biến mất hoàn toàn người trong làng từ khiếp sợ trở nên vui mừng và họ càng tôn kính kikyô hơn.

Qua mấy ngày ở lại trong làng kikyô vì muốn ngăn bọn yêu quái không tấn công vào làng nữa để dễ tìm hiểu nguyên nhân chúng tấn công và giúp người trong làng trở lại cuộc sống thường ngày thì kikyô đã tạo một kết giới xung quanh làng. Thật ra mấy ngày này nàng thường xuyên cảm nhận được Ngọc tứ hồn nhưng không xác định được là nó ở đâu.

sau một thời gian tìm kiếm cuối cùng kikyô cũng tìm được một mảnh Ngọc nhỏ ở kế cây cổ thụ phía sau ngôi làng, cũng may cây này chưa hấp thụ sức mạnh của mảnh Ngọc.

- " kikyô sama đây là gì vậy, còn phát sáng nữa đẹp quá đi " ari tò mò nhìn mảnh ngọc kikyô đang cầm trên tay.

- " cái này tuy đẹp nhưng nó lại không tốt chút nào đâu, chính mảnh ngọc này nên bọn yêu quái mới tấn công làng của em đó, nên từ giờ chị sẽ lấy nó đi, rồi yêu quái sẽ không tấn công vào làng nữa " kikyô nhẹ nhàng vuốt tóc ari rồi giải thích.

Ari nghe vậy thì tò mò nhìn lại mảnh ngọc một lần nữa rồi chạy nhanh về làng, kik yu ou mỉm cười đi theo phía sau

.....

- " ông jaken à, có thật kikyô sama sẽ không sao chứ " rin vừa khóc vừa hỏi.

- " Người đã hỏi câu này mấy ngày hôm nay không biết bao nhiêu lần rồi đó "

- " nhưng... nhưng mà lúc đó nhìn kikyô sama rất là khó chịu, cả người còn phát sáng nữa "

Rin ngồi trên lưng của aun với jaken cứ mãi hỏi về kikyô hôm đó. Còn jaken thì quan sát thấy sắc mặt của sheshomaru đang bay phía trước ngày càng trở nên đáng sợ, trong lòng ông thầm run lên.

Ngày đó khi sheshomaru thấy kikyô như vậy tưởng đâu nàng bị thương nên hắn cùng với jaken đi nhanh tới chỗ phắc tiên ông để lấy thuốc trị thương cho kikyô, nhưng khi quay lại chỉ thấy một mình Rin ngồi ở đó khóc còn kikyô thì không thấy đâu. Lúc đó sheshomaru rất tức giận mình và cũng vừa rất lo lắng cho kikyô, làm jaken ông đây mấy ngày nay sống trong hồi hộp lo sợ vậy mà con nhóc này không biết điều cứ mãi huyền thuyên về chuyện hôm đó làm trái tim ông muốn nhảy ra ngoài.

- " Biết rồi.... biết rồi... kikyô cô ta sẽ không sao đâu, người đừng hỏi nữa chẳng phải bây giờ chúng ta đang trên đường đi tìm cô ta hay sao".

Jaken quay qua nói với rin để cho cô bé đừng hỏi nữa nếu không một chút nữa đại nhân sheshomaru mà nổi giận nữa thì mạng ông cũng đi tới lun quá à.

Sheshomaru đang bay phía trước bỗng nhiên hạ xuống đất, jaken và Rin cười aun phía sau cũng vội đáp xuống theo.

- " đại nhân sheshomaru có chuyện gì vậy " jaken đáp xuống kế bên sheshomaru rồi hỏi.

- " có mùi của kikyô".

Jaken nghe vậy cũng ra sức ngửi xung quanh nhưng không được gì thì lúc đó nghe tiếng nói của rin ở phía sau ông đi tới.

- " oa.... đây chẳng phải là dây buộc tóc của kikyô sama hay sao?"

Lúc này mới thấy trên tay của sheshomaru đang cầm một sợi vải dùng để buộc tóc, nhìn kỹ thì đúng thật là của kikyô.

' đúng là có khác, có tý mùi vậy cũng ngửi ra ' jaken vừa mới thầm nghĩ xong thì thấy sheshomaru quay lại nhìn ông làm ông đứng tim.

- " muốn chết sao " nói xong không đợi jaken phản ứng sheshomaru bước đi.

- " tôi không cố ý đâu ,đại nhân sheshomaru đợi tôi với ". Jaken vội dắt aun đuổi theo phía sau sheshomaru miệng không ngừng nói xin lỗi.

.....

Phía trước ngôi làng, những người dân trong làng đang tụ tập đông đủ tại đây để chia tay với kikyô.

- " sau này bọn yêu quái chắc sẽ không tấn công vào làng nữa đâu và nếu mọi người có đi làm việc gì thì nhớ về làng trước khi trời tối là được rồi. "

Tuy kikyô biết yêu quái sẽ không tấn công vào làng vì Ngọc tứ hồn nữa nhưng không chắc yêu quái sẽ không tấn công để bắt người nên nàng đã tạo một kết giới xung quanh ngôi làng, kết giới này rất đặc biệt chỉ hiện ra khi mặt trời vừa lặn.

- " vậy nha, chào tạm biệt mọi người " .

- " kikyô sama tạm biệt nhớ quay lại sớm nha "

- " cảm ơn kikyô sama "

- " tạm biệt " . . .

Tiếng của ari và những người dân trong làng khi kikyô đi xa rồi mà vẫn còn nghe được trong lòng thăm thẳm nỗi nhớ vì sự nhiệt tình của họ.' May mà mình đi nếu ở một thời gian nữa không chừng họ đúc một cái tượng của cô để lên thờ lun quá. "

Đi cả một ngày trời, lúc này kikyô mới nhìn xung quanh không biết mình đang ở đâu và phát hiện một sự thật phũ phàng.

- " đây là nơi quý nào vậy, do cái tội đi không nhìn đường đây mà, không thể tin được là cũng có ngày mình bị lạc đường như thế này đây. "

Kikyô thở dài, khi đó trời bỗng dưng đổ mưa xuống

- " hôm nay ra đường không coi ngày mà hết lạc đường rồi giờ tới mất mưa ".

Kikyô chạy nhanh về phía trước và thấy gần đó có một hang động nên nàng chạy vào đó để trú mưa. Vừa vào trong kikyô phát hiện có điều không ổn muốn trở ra ngoài, lại mất hết sức lực ngã xuống đất linh lực cũng không sử dụng được. Qua một lúc lâu sau đó, bên ngoài trời không còn mưa nữa ánh nắng cũng len lỏi chiếu sáng khắp nơi, kikyô cảm thấy mình lúc này không còn cầm cự lâu được nữa và ý thức sắp rơi vào mơ hồ, thì mơ màng có người gọi cô với giọng nói lo lắng.

- " kikyôkikyô... cô không sao chứ "

(Tg đó các bạn biết người đó là ai)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kikyô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.